

Ghid pentru instructori

Juniori

A3

iulie – august – septembrie

Legea cea minunată a lui Dumnezeu

**Juniorii A
iulie – august – septembrie**

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Introducere	4
1. Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată	5
2. Diferite instrucțiuni ale lui Dumnezeu	11
3. Mai întâi Dumnezeu	18
4. Care este idolul tău?	25
5. Cum ar trebui să vorbesc?	31
6. Un răgaz înviorător	37
7. Este onorabil să-ți onorezi părinții	44
8. Iubire, nu ură	50
9. Fericirea în familie	56
10. Cinste desăvârșită	63
11. Adevărul și numai adevărul	70
12. Mulțumește-te cu ce ai!	76
13. Ascultare din iubire	81

Ghidul instructorului de la secțiunea Juniori – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.

Autor: Francis A. Soper

Traducere: Alina Badea

Redactor: Adela Băncău-Burcea

Prelucrare și adaptare: Adela Băncău-Burcea

Corectură: Lavinia Goran

Tehnoredactare: Irina Toncu

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare, pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutătoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Despre autor

Încă o dată, Roxi Hoehn a acceptat să scrie pentru prietenii ei, aflați la vârsta adolescenței. Pentru ea este o plăcere să lucreze cu copii de clasa a șaptea – a opta, pe care îi găsește atractivi și împreună cu care a petrecut multe dimineți plăcute de Sabat, în secțiunea pentru JUNIORI.

Sora Hoehn are trei copii, al căror elan o inspiră și îi furnizează o mulțime de întâmplări pe care le folosește ca ilustrații pentru studii. Și, dacă acestea nu i-ar fi cumva de ajuns, elevii din grupa Școlii de Sabat sunt plini de idei, pe care sunt gata să i le împărtășească.

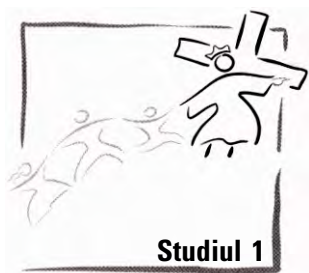
Sorei Hoehn îi place să călătorească, să scrie și să fie mereu printre adolescenți.

Introducere

Legea lui Dumnezeu ne arată cum este El, ne spune ce este important pentru El, ne descoperă caracterul Său. Prin studiile din acest trimestru, despre cele Zece Porunci, dorim să le oferim juniorilor o mai bună înțelegere a lui Dumnezeu și a Legii Sale. Să-i ajutăm să vadă Legea într-o lumină nouă. Să-i ajutăm s-o vadă așa cum o vede Dumnezeuul nostru cel plin de iubire, nu ca pe o listă de interdicții prin care ne sunt restrânse bucuriile și plăcerea.

Vă propunem și un proiect de activitate. Începând cu al treilea Sabat, până în al doisprezecelea, când se studiază pe rând, fiecare poruncă, faceți împreună cu clasa un poster cu cele Zece Porunci, reformulând-o pe fiecare într-un mod pozitiv și personal. În loc de „Să nu...” găsiți o formulă pozitivă (de exemplu: „Să nu ucizi” – Să iubim). Puteți folosi o coală mare de hârtie pe care ați desenat tablele legii (sau un carton tăiat în forma aceasta), pe care lipiți sau prindeți cu un bold bucata de hârtie pe care ați scris porunca studiată în ziua respectivă. Puteți scrie frumos, cu un marker, direct pe „table”. Sau, pur și simplu, prindeți foaia pe care e scrisă fiecare poruncă direct pe perete, ca pe un steguleț.

Pentru Dumnezeu, Legea Sa este foarte importantă și El vă va inspira, dacă doriți să-i ajutați pe copii să fie niște împlinitori voioși ai poruncilor Sale, pregătindu-i să devină cetățeni ai Noului Pământ și ai Ierusalimului ceresc.

Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată

Un gând inspirat în legătură cu textul din Luca 11,28:

„O ascultare credincioasă de cerințele lui Dumnezeu va avea o influență surprinzătoare asupra tuturor facultăților omului, dezvoltându-le, înălțându-le și întărindu-le. Cei care s-au devotat slujirii lui Dumnezeu în tinerețe vor fi oameni cu o dreaptă judecată și care vor ști să deosebească binele de rău. Și de ce n-ar fi așa? Comuniunea cu cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată întărește înțelegerea, luminează mintea și... înnobilează întreaga ființă.” (*Solii pentru tineret*, p. 65 orig.)

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, cap. 1, 2, 3.

Obiective

Să identificăm modurile în care Dumnezeu Și-a făcut cunoscută Legea și să-i ajutăm pe copii să înțeleagă că limitele puse de El sunt pentru fericirea noastră.

Materiale

Diferite ustensile de bucătărie, între care să fie două cuțite ascuțite, iar celelalte să fie obiecte cu care poate umbla și un copil fără să-și facă rău – cănițe și farfurii din plastic, lingurițe, un tel, un polonic, o lingură de lemn, un vas pentru mixer etc.

Introducere

Așezați pe masă ustensilele de bucătărie și întrebați-i pe copii ce i-ar spune unui copil de 2-3 ani, care ar avea acces la aceste lucruri și ar fi lăsat în grija lor. Fără îndoială că vor începe prin a-i spune copilului să nu pună mâna pe cuțite. Întrebați-i de ce.

Subliniați ideea că există o mulțime de lucruri bune pe care le putem face, dar Dumnezeu ne atrage atenția doar la cele care sunt primejdioase pentru noi, prin porunci care încep cu „să nu”. Unii oameni ar putea gândi că Dumnezeu nu vrea să ne îngăduie nimic din ceea ce ne place, că ne oprește de la orice bucurie. De fapt, Dumnezeu dorește să ne bucurăm de cât mai multe lucruri, dar nu vrea să suferim. Și procedează la fel ca aceia care îi spun copilului: „Nu umbla cu cuțitul”, în loc să-i spună: „Poți să te joci cu cănițe, cu farfuriile, cu castronul, cu polonicul, cu telul, cu lingura de lemn etc.” Este mai simplu pentru Dumnezeu să ne atragă atenția la „zonele de pericol” decât să înșire toate lucrurile bune pe care le putem face. Dar trebuie să înțelegem că Dumnezeu este foarte preocupat de fericirea noastră și ne-a dat Legea Sa doar ca să ne ajute să știm care sunt „limitele de siguranță”.

Întrebări pentru discuții

1. De ce nu a scris Dumnezeu cele Zece Porunci pe ceva și nu li le-a dat lui Adam și Evei în forma aceasta scrisă, așa ca să nu mai greșescă? (El vorbea cu ei față către față în fiecare zi.)

2. De ce, atunci când le-a dat Legea, Dumnezeu le-a poruncit israeliților: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta” (**Deuteronom 6,5**)? (El dorea o ascultare totală.)

3. De ce li s-a spus israeliților să-i învețe pe copiii lor aceste porunci? (Pe atunci nu existau Biblii, nici Legea nu era scrisă pe foi sau în cărți care să poată fi cumpărate de oricine. Părinții aveau răspunderea de a le transmite copiilor valorile lor.)

4. În ce sens mă face ascultarea liber? (Dacă sunt șofer și respect regulile de circulație, am

libertatea de a merge cu mașina. Dacă nu respect aceste legi și mi se ia permisul de conducere, nu mai pot merge cu mașina mea – trebuie să rog pe altcineva s-o conducă sau să folosesc mijloacele de transport în comun. Sau, dacă nerespectând legile circulației fac un accident în care moare un om din vina mea, ajung la închisoare, unde sunt „privat de libertate” cum spun juriștii, adică lipsit de o mulțime de libertăți, nu numai de aceea de a conduce o mașină.)

5. Ce trebuie să facă mai întâi cel care dorește să fie admis la școala de șoferi? (Să învețe regulile de circulație și să treacă un test.)

6. Dacă nu vrei să înveți aceste reguli, înseamnă că nu există? (Nu)

7. Cine răspunde dacă eu nu vreau să învăț aceste legi? (Eu)

8. După cum cei ce poartă această răspundere au grijă ca legile de circulație să fie scrise în cărți, pentru ca să poată fi cunoscute de oricine, în același fel și Dumnezeu ne-a dat „în scris” legile Sale pentru viața noastră. Cine trebuie să le cunoască? Cine este vinovat dacă tu nu vrei să le cunoști sau să le respecti?

Povestire

Micuțul Radu avea vreo trei anișori și credea că știe deja tot ce trebuie. Într-o zi, stătea la masă pe scaunul lui special – mai înalt decât celelalte. Chiar în fața lui era cana cea mare cu lapte. Cănița lui era goală. Nici farfurioara nu era interesantă. De la început și-a dat seama că îi trebuie cana cea mare cu lapte. Mama o pusese mai departe de el, probabil special ca să nu ajungă el până acolo. Numai că lui îi trebuia cana cea mare cu lapte. S-a întins puțin s-o ia, dar mama i-a spus imediat: „Nu pune mâna pe cană!” Sigur că da! Așa era mama totdeauna,

parcă pregătită să-i strice orice bucurie și să se amestece numaidecât în treburile lui. El voia cana. Și cu cât se gândea mai mult la acest lucru, cu atât era mai hotărât să pună mâna pe ea și încă și mai supărat din cauza mamei lui, care era atât de neînțelegătoare. Totdeauna avea de dat sfaturi! Ce știa ea ce îi trebuie lui? Așa că Răducu s-a hotărât să-și vadă de treabă. A prins momentul în care mama se uita în altă parte și s-a întins după cana cu lapte. A apucat-o și a reușit să verse pe el mai bine de un sfert din conținut – lapte clocotit.

Câteva săptămâni la rând a simțit ce rău doare neascultarea. I s-au pus imediat peste arsuri tot felul de calmante – albuș de ou, iaurt, tot ce-au mai știut vecinii, apoi doctorul i-a dat o cremă specială pentru arsuri.

Și așa, încetul cu încetul, arsura s-a vindecat, usturimea și durerea au trecut, iar Radu a învățat că mama știe mai multe decât el și că, atunci când nu ascultă sfatul ei, o cană cu lapte fierbinte, care se varsă peste mânuțele lui, poate face foarte mult rău. (Adaptare după Eric B. Hare – *Make God First*, p. 50)

Și instrucțiunile și sfaturile lui Dumnezeu au același scop – să ne ferească de suferință.

Aplicație

David a înțeles importanța Legii lui Dumnezeu și a scris mult despre aceasta. Cereți-le copiilor să deschidă la **Psalmul 119** și să citească **vers. 1-8, 33-40 și 89-96** fiecare pe rând, câte un verset. Propuneți-le să înceapă să se gândească la Legea lui Dumnezeu așa ca David. Dacă timpul vă permite, propuneți-le să-și aleagă o strofă (de 8 versete) și s-o „tălmăcească” în cuvintele lor sau să scrie și ei opt rânduri sau fraze despre Legea lui Dumnezeu, ca un psalm personal.

Materialul pentru elevi

Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

CÂND RESPECȚI LEGILE

Planoarele mă fascinează. Mai ales tipul acela subțire și cu aripi lungi, care seamănă cu un aeroplan. Nu are motor, nici sistem de autopropulsare. Se ridică, purtat de curenții de aer, care îl fac să plutească ușor, alunecând parcă pe deasupra pământului.

Aș zbura și eu cu un planor. Dar cum? Aș putea să mă înscriu la un curs de planorism. Să presupunem că aș face și acest lucru.

Instructorul de zbor insistă să pierd nu știu câte ore, studiind tipurile de vreme și o mulțime de lucruri despre curenții de aer. Dar eu mă plictisesc să stau la sol și să citesc atât, să studiez hărți complicate, în loc să zbor, să plutesc la mari înălțimi. Bineînțeles că îmi pierd răbdarea. De abia aștept clipa când să mă instalez în planor pentru prima dată. Este formidabil! Abia aștept să fiu remorcat până la punctul de lansare și... lăsat să zbor!

Instructorul insistă să învăț tot ce trebuie să știu despre planor și să știu foarte bine regulile de zbor. Îmi spune că toate acestea sunt pentru siguranța și fericirea mea, și nu ca să mă pedepsească sau ca să mă împiedice să mă distrez. În cele din urmă, înțeleg că, dacă ascult de el și învăț regulile de zbor, mă voi putea bucura în curând, cu adevărat, de minunata senzație pe care ți-o dă zborul, aceea de a „ trăi la înălțime ”. Dar doar dacă voi respecta instrucțiunile și

regulile de zbor mă voi putea bucura de libertatea de a zbura singur, „cu propriile aripi”. Dacă nu țin seama de ele, am toate șansele să mă prăbușesc, planorul să se facă praf, iar eu să mor și să termin cu tot. Așa ceva numai libertate nu se poate numi!

Legile lui Dumnezeu acționează la fel. Dacă le respect, mă bucur de libertate. Dar pot alege să nu le respect, și atunci voi pierde această libertate. Și încă un gând. Practicarea planorismului presupune cunoașterea câtorva reguli de bază. Dacă eu nu vreau să le învăț, înseamnă cumva că aceste reguli nu există?

Tot astfel, dacă eu nu vreau să țin seama de Legea lui Dumnezeu, înseamnă că ea nu există?

Uraniul obișnuit nu este vătămător în niciun fel. Dar, trecut prin anumite procese chimice, devine ceea ce este cunoscut sub numele de „uraniu îmbogățit”. O cantitate destul de mică din acest uraniu este suficientă pentru a produce o reacție în lanț, care va da naștere la o explozie uriașă.

Cu patruzeci de ani în urmă, nu se știa prea mult despre aceste proprietăți ale uraniului, astfel că era necesar să se facă diferite experiențe. Cel însărcinat cu aceste cercetări a fost Louis Slotin. El a pus față în față două jumătăți de sfere de uraniu. Niciuna dintre ele nu avea suficientă substanță pentru a da naștere la o reacție în lanț. Folosind un fel de șurubelniță, el trebuia să împingă foarte încet cele două sfere una către alta și să observe reacția. Însă trebuia să aibă grijă să despartă cele două bucăți de uraniu înainte de a se produce explozia. Louis era sigur că va putea stăpâni acest experiment, pe care îl mai făcuse de vreo cincizeci de ori până atunci, fără niciun incident.

Însă, în după-amiaza zilei de 21 mai 1945, ceva n-a fost în regulă. I-a alunecat puțin mâna și cele două bucăți de uraniu s-au apropiat periculos de mult una de cealaltă. Louis s-a repezit cu mâinile goale și le-a despărțit înainte de a se produce explozia. Apoi, a fost dus imediat la spital, unde a murit după numai nouă zile, din cauza iradierii.

Păcatul este ca uraniul. Adesea, ni se pare cu totul nevătămător și mulți tineri nu bănuiesc nimic și nu-și dau seama de uriașa putere de a aduce moartea pe care o conține păcatul. Oarecum, asemenea savanților din laborator, ei „fac experiențe”, ca să nu zicem că se joacă într-un fel cu păcatul.

Poate că un tânăr obișnuiește să spună: „Eu mă uit la filme, dar numai la filme bune. Mai beau, dar numai câte puțin, cu prietenii. Pot să iau și puțină cocaină, doar din când în când, ca să mă distrez. Eu pot să mă înfrânerez. Sunt perfect stăpân pe mine.”

Apoi ajunge să înțeleagă că a pierdut controlul. A înțeles prea târziu că s-a declanșat o reacție în lanț, care se va sfârși cu moartea veșnică. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p.145)

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Crezi cumva că, după ce i-a așezat pe Adam și Eva în grădina Eden, Dumnezeu i-a chemat mai spre seară, undeva sub un pom, și le-a spus: „Să nu ai alți dumnezei, în afară de Mine; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; să nu furi...”? Recunoști aceste cuvinte? De unde sunt?

➤ Ce crezi, înțelegeau Adam și Eva că Dumnezeu aștepta ceva de la ei, chiar dacă nu le fusese dată o listă cu aceste așteptări, sub forma celor Zece Porunci?

➤ Nu știm cât a trecut de la săptămâna creației până la momentul în care Satana a venit cu ispita, dar răspunsul Evei ne arată foarte clar că ea știa ce aștepta Dumnezeu. Trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc – sunt textele din **Geneza 3,2.3**.

Femeia a răspuns _____: „Putem să _____ din _____ tuturor pomilor din _____ . Dar despre _____ pomului din _____

_____ grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu _____ din el și nici să nu _____ de el, ca să nu _____.’”

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Păcatul e o nebunie, o îmbolnăvire a minții, cancerul sufletului.” – Richard Wurmbrand, predicator

➤ „Păcatul este o rană care, ascunsă de ochiul medicului, devine incurabilă.” – Vasile cel Mare

➤ „Contrariul păcatului nu e virtutea, contrariul păcatului e libertatea.” – Soren Kierkegaard, filozof și teolog

➤ „Păcatul este călcarea cu deplină știință și cu voie liberă, prin gând, cuvânt sau faptă, a voinței lui Dumnezeu. Iar pentru că voia lui Dumnezeu se arată în legile Sale, de aceea păcatul se mai numește și fărâdelege.” – B. White, predicator

➤ „Legea lui Dumnezeu ne oferă direcție, nu îndreptățire. Prin Isus este clarificată relația noastră cu Legea lui Dumnezeu.” – J. MacDonald, autor creștin

➤ „Legea lui Dumnezeu este fundamentul guvernării Sale. Legea a fost dată pentru a asigura pacea, ordinea, armonia și unitatea în univers. Nerespectarea legii aduce suferință, durere, chin și moarte.” – M. Erickson, teolog

➤ „Legea lui Dumnezeu, legea iubirii, are un caracter neschimbător și, prin urmare, Hristos S-a dăruit pe Sine ca jertfă în locul omului decăzut, iar lui Adam și urmașilor lui li s-a dat o ocazie de mântuire.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cât au fost robi în Egipt, israeliții au pierdut din vedere cerințele pe care le avea Dumnezeu de la ei. Așa că, la scurt timp după ieșirea din Egipt, Dumnezeu le-a dat cele Zece Porunci, pe care le-a rostit cu voce tare, dar le-a și scris pe table de piatră. Oricum, nu avea fiecare om câte un exemplar, de aceea Dumnezeu le-a mai dat niște instrucțiuni speciale. Citește **Deuteronom 6,1-9** și scrie A sau F în fața afirmațiilor de mai jos – adevărat sau fals.

___ Dumnezeu dorea ca poporul Său să deosebească binele de rău.

___ El le-a promis viață lungă celor ce vor păzi poruncile.

___ Dacă nu ascultau de porunci, avea să-i ducă înapoi, în Egipt.

___ Li se cerea să-L iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și cu toată puterea.

___ Li se cerea să sublinieze în Biblie cele Zece Porunci.

___ Li se spusese să-i învețe și pe copiii lor să păzească aceste porunci.

___ „Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini” – însemna că aveau obligația să țină seama de aceste porunci în toate activitățile lor.

___ „Să le scrii pe ușorii casei” – însemna că și vecinii aveau să-i considere păzitori ai acestor porunci.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Proverbe 5,22**

„Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.”

➤ **Psalmi 1,1,2**

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”

➤ **Psalmi 37,31**

„Legea Dumnezeului său este în inima lui și nu i se clatină pașii.”

➤ **Psalmi 106,3**

„Ferice de cei ce păzesc **Legea**, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!”

➤ **Matei 5,17**

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.”

➤ **Luca 11,28**

„Ferice... de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.”

➤ **Romani 6,16.23**

„Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?... Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

➤ **Iacov 1,13.15**

„Nimeni să nu zică atunci când este ispitit: ‘De la Dumnezeu sunt ispitit’... Ci fiecare este ispitit când este tras și amăgit de însăși pofta sa. Apoi pofta, zămislind, naște păcat, iar păcatul, odată săvârșit, aduce moarte.”

➤ **1 Ioan 3,4**

„**Oricine** face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

➤ **1 Ioan 3,22**

Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Scriitorii Bibliei, care au trăit după Moise, cunoșteau cu siguranță cele Zece Porunci. Ei nu au făcut o listă, așa ca Moise, dar, referindu-se la diferite fapte, le-au considerat bune sau rele, ghidându-se după limitele stabilite de Dumnezeu.

➤ Citește următoarele texte din Biblie și trece în dreptul lor litera cu care e notată afirmația care se face în textul respectiv.

___ **Psalmi 15,1-3**

___ **Isaia 33,15**

___ **Isaia 56,1.2**

___ **Amos 5,4**

___ **Mica 6,8**

A. Cel care păzește Sabatul este binecuvântat.

B. Să faci dreptate, să iubești binele și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău.

C. Cel ce umblă în neprihănire și spune adevărul din inimă va locui cu Dumnezeu.

D. Cel ce îl caută pe Dumnezeu va trăi.

E. Cel ce umblă în neprihănire... își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită... și își leagă ochii, ca să nu vadă răul.

➤ Dumnezeu a dorit să le împărtășească oamenilor sistemul Său de legi, prin care se menține ordinea în univers, și, stabilind anumite limite, El a avut în vedere fericirea omului.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Îți este greu să crezi în Dumnezeu și să crezi că El există? Dacă da, probabil că se întâmplă astfel pentru că nu L-ai văzut niciodată. De fapt, tot așa, probabil că nu i-ai văzut niciodată, față către față, pe președintele SUA sau pe regina Angliei, și totuși crezi că sunt persoane reale.

Într-o seară, un om s-a dus în pivniță să ia ceva de acolo. Întorcându-se, când a ajuns la piciorul scării, a stins lumina. În acel moment, a văzut-o sus, în capul scării, pe fetița lui, care avea numai trei anișori. Tatăl, care era jos, în întuneric, putea să o vadă, pentru că ea stătea în dreptul ușii, pe unde venea lumină din cameră, dar ea, oricât s-a străduit, nu a putut pătrunde cu privirea prin întuneric.

– Tati, ești acolo? a întrebat ea.

– Sunt aici, lângă scară, scumpa mea, i-a răspuns tatăl. Sari, că te prind.

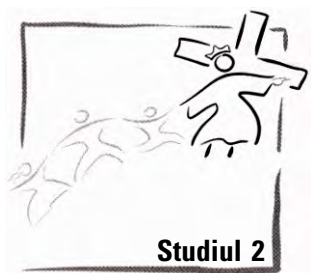
– Dar nu te văd deloc! Nu știu unde ești.

– Nu-i nimic, eu te văd. Hai, sari, că te prind în brațe.

Și fetița a sărit drept în brațele iubitoare ale tatălui.

Cum a putut fetița să aibă încredere că tatăl o va prinde? Era obișnuită să asculte de tata și îl iubea.

➤ Iată ce spune Ellen White: „Fericirea noastră, pacea, bucuria și succesul din această viață depind de o încredere copilărească și totală în Dumnezeu. Această credință ne va face să ascultăm fără nicio ezitare de poruncile lui Dumnezeu. Cunoașterea de Dumnezeu și credința în El sunt cea mai puternică opreliște pentru orice fel de obicei rău și cea mai bună motivare pentru orice faptă bună”. (*Solii pentru tineret*, p. 410 în orig.)

Diferite instrucțiuni ale lui Dumnezeu

Un gând inspirat în legătură cu textul din Leviticul 20,7.8

„Fiți sfinți”. Aceasta este nota dominantă din Leviticul, ceva ce Domnul vrea ca poporul Său să nu uite niciodată. Motivul este simplu: ‘Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău’... Și imediat apare: ‘Păziți orânduirile Mele’, apoi cuvintele: ‘Eu sunt Domnul, care vă sfințesc’. Sfințirea se unește aici cu păzirea poruncilor lui Dumnezeu, așa cum ar trebui să se întâmple în realitate. Pretenția că se poate ajunge la sfințire fără ascultarea de voința lui Dumnezeu este deșartă.” (*SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 794)

Obiective

Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că Dumnezeu Se interesează de toate aspectele vieții noastre și să învețe câteva dintre recomandările Sale pentru fericirea noastră.

Materiale

30 de cartonașe de 10/20 cm, markere.

Introducere

Scrieți numele fiecărei sărbători pe câte un cartonaș, apoi, pe altele, informații în legătură cu sărbătorile. Puneți cartonașele cu numele sărbătorilor în fața clasei, la tablă sau pe un panou, ca să fie văzute de toți, apoi amestecați cartonașele celelalte, așezați-le cu fața în jos și cereți-le copiilor să vină pe rând, să ia câte un cartonaș și să-l pună sub sărbătoarea cu care are legătură.

PAȘTELE

- ✍ Amintea eliberarea din robia egipteană.
- ✍ Era înjunghiat un miel și sângele lui era pus pe pragul de sus și pe cei doi stâlpi ai ușii.

✍ Îngerul nimicitor a trecut peste casele pe ai căror ușori era pus sângele mielului.

✍ Avea loc în luna întâi, în ziua a paisprezecea.

SĂRBĂTOAREA AZIMILOR

✍ Avea loc din a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii întâi.

✍ Amintea graba cu care au plecat israeliții din Egipt.

✍ În timpul acestei sărbători se mânca doar azimă, nu pâine dospită.

✍ Trebuie să fie sărbătorită de toate generațiile.

CINCIZECIMEA

✍ Avea loc în ziua a șasea a lunii a treia.

✍ Marca sfârșitul secerișului.

✍ Era la cincizeci de zile de la începerea secerișului.

✍ Numele înseamnă cincizeci.

SĂRBĂTOAREA TRÂMBIȚELOR

✍ Avea loc în ziua întâi a lunii a șaptea.

✍ Atrăgea atenția poporului prin muzică.

✍ Marca pregătirea pentru Ziua Ispășirii.

✍ Era începutul anului în calendarul religios.

ZIUA ISPĂȘIRII

✍ Era momentul în care toate păcatele erau mărturisite și iertate.

✍ În mod simbolic, sanctuarul era curățit de păcatele adunate asupra lui în decurs de un an.

✍ Avea loc în a zecea zi a lunii a șaptea.

✍ Poporul putea să se roage.

SĂRBĂTOAREA CORTURILOR

✍ Ținea din a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii a șaptea.

- ✍ Era un timp de bucurie și fericire.
- ✍ Era o ocazie pentru frați și prieteni să fie împreună și să se bucure împreună.
- ✍ Se locuia în corturi și colibe făcute din crengi.

Întrebări pentru discuții

1. Ce altfel de instrucțiuni i-a mai dat Dumnezeu lui Moise pe munte, în afară de cele Zece Porunci? (Instrucțiuni despre jertfe, zilele de sărbătoare, legi pentru sănătate, legi sociale – în legătură cu căsătoria, datoriile și împrumuturile, sclavii și moștenirile – și rânduieli cu privire la facerea sanctuarului.)

2. De ce a dat Dumnezeu indicații atât de precise în atâtea domenii? (Israelii fuseseră sclavi două sute de ani și nu mai avuseseră grijă să le transmită copiilor lor cunoștințele pe care le primiseră ei de la părinți despre Dumnezeu și cerințele Sale.)

3. Care a fost planul lui Dumnezeu la creațiune, cu privire la dieta omului? (Fruite, cereale, legume.)

4. Când au început oamenii să mănânce și carne? (După potop, când nu s-au găsit imediat vegetale proaspete.)

5. Care erau îndrumările date poporului aflat în pustie cu privire la folosirea cărnii? Care erau animalele a căror carne putea fi consumată? (Nu trebuia să se consume sânge sau grăsimi; putea fi mâncată carnea animalelor care au copita despicată și rumegă.)

6. Care erau îndrumările cu privire la viețuitoarele din ape? (Puteau mânca doar pești care au solzi și înotătoare.)

7. Numiți câteva soiuri de păsări care nu trebuie mâncate (vultur, corb, cioară, lebădă.)

8. Ce sfat cu privire la bolnavi stă la baza unui principiu sanitar folosit și azi? (Izolarea bolnavilor care au boli molipsitoare.)

9. Conform cu instrucțiunile pentru o viață sănătoasă, primite de Ellen White în viziune, ce alte alimente și substanțe ni se recomandă să nu folosim? (Alcool, tutun, ceai chinezesc sau rusc, cafea sau cofeină în diverse forme, deserturi bogate, droguri, nici chiar alimente „bune” în exces.) Ce alte sfaturi cu privire la sănătate i-au mai fost date? (În legătură cu lucrul peste măsură, cu odihna, recrearea,

mișcarea în aer liber, mese regulate și nimic între mese, ultima masă cu cel puțin două ore înainte de culcare.)

10. Care sunt câteva „obiceiuri bune” pe care le recomandă Ellen White? (Să bem multă apă, să stăm în aer liber, să facem mișcare, să aerisim bine camerele, să folosim lumina soarelui, să facem baie zilnic.)

11. Ce sfat cu privire la căsătorie a dat Dumnezeu prin Moise, într-o vreme în care poligamia era ceva obișnuit? (Legătura căsătoriei înseamnă un soț și o soție, nu un soț și mai multe soții sau invers.)

12. Vă vine în minte un verset din Noul Testament care însumează rânduielile date cu privire la felul cum să fie tratați săracii, străinii și toți cei lipsiți de apărare? (Vezi **Matei 7,12** – regula de aur.)

Aplicație

1. Situații de discutat

a. Gina a fost invitată la masă la o prietenă care nu știe că ea nu mănâncă niciun fel preparat cu carne de porc și a pregătit niște sendvișuri cu salam. Ce ar trebui să facă Gina?

b. Pastorul este deranjat de lipsa de respect din adunare, în timpul serviciilor divine. Copiii mici mănâncă biscuiți, beau apă, fac zgomot cu jucăriile; cei mai măricei umblă de colo-colo; juniorii își scriu bilețele, râd, vorbesc. Ce ar trebui să facă pastorul?

c. Andrei este gras. Dar nu reușește să renunțe la prăjituri, la pizza, la înghețată și la băuturile răcoritoare dulci și acidulate. Ce l-ar putea ajuta pe Andrei să reziste ispitei?

2. Sărbătorile le aminteau israeliților de trecut și îi pregăteau pentru viitor. Iată o listă cu câteva sărbători pe care le țin creștinii din zilele noastre și ritualuri pe care le practică. La ce date (intervale)? Cum? Ce biserici creștine? Spre ce evenimente din trecut sau din viitor îndreaptă atenția aceste sărbători? Ce semnificație au?

Crăciunul (prima venire a lui Isus), *Vinerea Mare* (suferințele și moartea lui Isus), *Duminica Paștelui* (învierea), *Boboteaza* (botezul lui Isus), *botezul* (moartea față de păcat/spălarea de păcatele mărturisite și învierea la o viață nouă), *spălarea picioarelor* (reînnoirea legământului cu

Dumnezeu, spălarea de păcat), *împărtășania*, *împărtășirea cu pâine nedospită și must*, ca simboluri ale trupului și sângelui Domnului Isus (părtășia cu Isus, nădejdea vieții, a doua venire).

Nu există o sărbătoare anume care să anticipeze revenirea lui Isus. Totuși la Sfânta Cină ni se spune că participarea la această ceremonie este un mod de a vesti moartea și învierea Domnului, „până va veni El”; și iarăși,

când a instituit Sfânta Cină, Domnul le-a spus ucenicilor că nu va mai gusta din rodul viței până când va face aceasta împreună cu ei, în Împărăția Sa, făgăduință care ne face să ne gândim la Noul Pământ.

Cum putem să păstrăm vie în minte nădejdea revenirii Sale? (Recunoscând semnele care ne spun cât de aproape este.)

Materialul pentru elevi

Diferite instrucțiuni ale lui Dumnezeu

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

☐ Jertfa pentru păcat	1. Lev. 2, 1-16
☐ Jertfa de mâncare	2. Lev. 4, 3-12
☐ Arderea-de-tot	3. Lev. 3.1-11
☐ Jertfa de mulțumire	6. Lev. 1, 1-5

JERTFELE ȘI SĂRBĂTORILE

Israelii cărora le-a fost dată legea în pustie crescuseră ca sclavi. Ei uitaseră de Dumnezeu și nu mai știau cum să-l slujească. La scurt timp după ieșirea din Egipt, când și-au așezat tabăra la Sinai, Dumnezeu a coborât pe munte și, din mijlocul tunetelor și fulgerelor, a rostit în auzul întregului popor cele Zece Porunci. Moise a rămas patruzeci de zile pe munte cu Dumnezeu și i-au fost date și alte instrucțiuni. Multe dintre ele sunt potrivite și pentru noi.

Încă înainte de intrarea păcatului în lume, Dumnezeu făcuse un plan de răscumpărare. Prețul răscumpărării nu avea să fie plătit în aur sau argint, ci într-un fel cu totul deosebit – prin sângele Domnului Isus (**1 Petru 1,18.19**).

Moise a trăit cam cu 1500 de ani înainte ca Isus să moară pentru păcatele oamenilor. Deși se aduseseră și înainte jertfe, totuși abia prin Moise au fost date instrucțiuni speciale. Sistemul jertfelor trebuia să îndrepte atenția către Isus, Fiul lui Dumnezeu, care avea să moară pentru păcatele tuturor oamenilor.

Acum, pentru că Isus a împlinit deja această lucrare, noi nu mai trebuie să aducem jertfe. Noi privim înainte către a doua Sa venire; sistemul jertfelor, care arăta către prima Sa venire, a încetat odată cu moartea Lui pe cruce. Acum, noi avem Sfânta Cină, ca sărbătoare care ne amintește că Isus a murit pentru noi și arată către a doua Sa venire.

Iată câteva tipuri de jertfe care se aduceau pe vremuri. Trece în dreptul fiecărui tip de jertfă numărul cu care este notat textul biblic în care este amintit.

Dumnezeu i-a dat lui Moise și instrucțiuni cu privire la anumite ocazii speciale de întâlnire cu poporul Său. Acestea erau numite zile de sărbătoare. Erau șase pe an.

Paștele. Se ținea în amintirea eliberării din robia egipteană. În ultima noapte a șederii în Egipt, fiecare familie trebuia să jertfească un miel și să pună din sângele lui pe ușorii casei, la intrare, pentru ca îngerul nimicitor, care avea să-i omoare pe toți întâii născuți ai egiptenilor, să „treacă peste” (aceasta înseamnă „Paște”) casele acestea fără să le facă vreun rău celor dinăuntru. Lucrul acesta s-a întâmplat în a paisprezecea zi a lunii întâi; crucificarea lui Isus a avut loc exact în timpul când se serba Paștele.

Sărbătoarea Azimilor. Se ținea din a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii întâi și trebuia să le amintească israeliților graba cu care plecaseră din Egipt. În Biblie, aluatul sau dospeala reprezintă păcatul. În timpul Sărbătorii Azimilor, israeliții nu mâncau decât pâine nedospită, ca aceea pe care o folosim la Sfânta Cină. Citește **Exod 12,14**, să vezi cât de importantă era această sărbătoare și până când trebuia să fie ținută.

Ziua Cincizecimii. Era în a șasea zi a lunii a treia. După calendarul nostru, ar însemna sfârșitul lui mai sau începutul lui iunie. Se mai numea și **Sărbătoarea celor dintâi roade**. Ea marca încheierea secerișului. De fapt, era a cincizecea zi de la începutul secerișului, când se aducea înaintea Domnului „snopul de legănat” – primele spice din recolta anului.

Sărbătoarea Trămbițelor. În prima zi a lunii a șaptea, o convocare sfântă, făcută cu sunet de trămbițe, trebuia să-i amintească poporului să se

pregătească pentru Ziua Ispășirii. Era și prima zi a noului an al calendarului religios.

Ziua Ispășirii. Atunci trebuia ca toate păcatele să fi fost mărturisite și iertate, pentru că în această zi se aducea o jertfă prin care, în mod simbolic, toate păcatele erau îndepărtate de la sanctuar. Aceasta avea loc în fiecare an, în a zecea zi a lunii a șaptea. Ziua Ispășirii era singura, în afară de Sabat – ziua a șaptea a fiecărei săptămâni –, în care munca era interzisă. De altfel, era o zi de post, în care nimeni nu mânca, ci toți își petreceau timpul în rugăciune, cerșetarea inimii și comuniune cu Dumnezeu.

Sărbătoarea Corturilor. Această sărbătoare ținea o săptămână – din ziua a cincisprezecea până în a douăzeci și una zi a lunii a șaptea. Începea doar la câteva zile după Ziua Ispășirii. După ce păcatele fuseseră mărturisite și sanctuarul curățit, Sărbătoarea Corturilor era un timp de bucurie și veselie. Era o ocazie pentru prieteni de a fi împreună, bucurându-se de iubire și armonie. Citește **Levitic 23,40**, să afli ceva interesant despre această sărbătoare.

De asemenea, Dumnezeu era interesat și de sănătatea israeliților. De aceea le-a dat reguli în ce privește alimentația sau dieta. Atunci se hrăneau cu mană, dar curând aveau să fie puși în situația de a alege ce să mănânce. În același timp le-a dat și anumite legi pentru a-i proteja de boli.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Care erau regulile care le-au fost date cu privire la alimentație?

Levitic 7,23 – Să nu mâncați

Levitic 7,26 – Să nu mâncați

Levitic 11,3 – Să mâncați orice dobitoc care are

Levitic 11,4-7 – Să nu mâncați

Levitic 11,9 – ... să mâncați, dintre toate cele care sunt în ape... (pe) cele ce au _____ (_____) și _____.

Levitic 11,13-19 – ... dintre păsări... să nu mâncați:

_____, _____,
_____, _____,
_____, _____

2. Luni

Ce încercă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Este în aceeași măsură un păcat să violăm legile ființei noastre pe cât este să încălcăm cele Zece Porunci. Înfăptuirea oricăreia dintre acestea înseamnă călcarea Legii lui Dumnezeu. Cei care încalcă legea lui Dumnezeu din organismul lor vor fi înclinați să violeze Legea lui Dumnezeu rostită pe Sinai.” – Ellen White, scriitoare inspirată

➤ „Sănătatea este bunul cel mai de preț de care toți am vrea să ne bucurăm până în ultima clipă a vieții. Faptul că sănătatea depinde în cea mai mare măsură de alegerea noastră presupune o responsabilitate pe care, paradoxal, chiar dacă noi înșine suntem primii beneficiari ai urmărilor pozitive, nu întotdeauna suntem dispuși să ne-o asumăm. Cea mai mare provocare pentru medicina modernă este să educe și să motiveze pacienții ca să adopte un stil de viață sănătos.” – Dr. William Castelli, director „Framingham Heart Study”

➤ „Cu mult înainte ca medicii și fiziologii să fie preocupați de existența unei relații între alimentație și sănătate, Ellen White a indicat clar legătura dintre alimentele pe care le ingerează o persoană și bunăstarea fizică și spirituală a acesteia.” – editorii cărții „Dietă și hrană”

„Ascultarea de legea lui Dumnezeu este marele stimulent la hărnicie, economie, sinceritate și relații corecte între oameni.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importantă are pentru mine?

➤ Dumnezeu i-a dat lui Moise multe instrucțiuni pentru sănătatea israeliților, dar nouă ne-a mai dat o mulțime de alte amănunte, prin viziunile lui Ellen White.

➤ „Într-o ocazie, când zece oameni erau adunați pentru serviciul divin în casa lui A. Hilliard, din Otsego, Michigan, Ellen White s-a rugat pentru sănătatea șubredă a soțului ei. S-a apropiat de el și și-a pus mâinile pe umerii lui. Atunci a fost luată în viziune. Lui Ellen i s-a arătat un plan pentru o sănătate mai bună. Totul era atât de diferit de felul în care își trăiesc oamenii viața, încât ea nu a vrut să spună nimic atunci. Însă, încetul cu încetul, a scris solia.

Viziunea începuse cu o scenă din grădina Eden, unde Ellen i-a văzut pe Adam și pe Eva în starea lor de desăvârșire. Apoi, a văzut declinul neamului omenesc până la punctul în care fiecare părea a fi bolnav și mulți oameni nu se mai așteptau să trăiască mai mult de patruzeci de ani. I s-a descoperit că aceasta se datora, în parte, adăugării cărnii la dieta omului.

Ellen a vorbit despre efectele dăunătoare ale folosirii alcoolului, tutunului, ceaiului negru, cafelei, condimentelor, deserturilor bogate și drogurilor; a vorbit împotriva îmbuibării și a excesului de muncă; a spus că este neînțelept să mâncăm între mese și înainte de a merge la culcare; i-a încurajat pe oameni să-și biruie obiceiurile rele și a vorbit despre formarea unor obiceiuri bune, cum ar fi acela de a bea apă multă și de a face zilnic baie.

Astăzi avem nenumărate dovezi științifice că ceea ce i-a arătat Dumnezeu lui Ellen White este adevărat, dar, acum o sută de ani, adventiștii le-au primit pur și simplu prin credință și au început să pună în practică aceste principii.” (Watts, *Aceasta este ziua*, p.160)

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Levitic 13,1-8**

„Domnul a vorbit lui Moise și lui Aaron și a zis: ‘Când un om va avea pe pielea trupului o umflătură, o pecingine sau o pată albă, care va semăna cu o rană de lepră pe pielea trupului lui, trebuie adus la preotul Aaron sau la unul din fiii lui, care sunt preoți. Preotul să cerceteze rana de pe pielea trupului...’

➤ **Levitic 3,17**

„Aceasta este o **lege** veșnică pentru urmașii voștri, în toate locurile unde veți locui: cu niciun chip să nu mâncați nici grăsime, nici sânge.”

➤ **Levitic 20,7.8**

„Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”

➤ **Levitic 20,23**

„Să nu trăiți după obiceiurile neamurilor pe care le voi izgoni dinaintea voastră, căci ele au făcut toate aceste lucruri și Mi-este scârbă de ele.”

➤ **Proverbe 3,7.8**

„Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale.”

➤ **Proverbe 20,1**

„**Vinul** este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.”

➤ **Isaia 38,16**

„**Doamne**, prin îndurarea Ta se bucură omul de viață, prin ea mai am și eu suflare, căci Tu mă faci sănătos și îmi dai iarăși viața.”

➤ **1 Corinteni 10:31**

„**Deci**, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Citește **Levitic 18,1-4**. Dumnezeu știa că în Egipt israeliții fuseseră înconjurați de obiceiuri rele; iar acum se îndreptau spre Canaan, unde

obiceiurile oamenilor erau și mai rele. Prin Moise, Domnul le-a dat instrucțiuni speciale cu privire la căsătorie. În planul Său, căsătoria însemna unirea dintre un bărbat și o femeie, așa cum a fost la început, când au fost creați Adam și Eva, unul pentru celălalt.

➤ În legătura de căsătorie, între soț și soție nu trebuia să mai existe loc pentru nimeni altcineva – frați, surori, tați, mame, fii, fiice sau alte persoane care nu le erau rude. Dumnezeu dorea ca israeliții să se bucure de iubirea și fericirea căminului, așa cum fusese planul Său de la început, și să nu aibă de suferit din cauza păcatelor și a sentimentelor de vinovăție pe care le-ar fi avut cu siguranță, dacă s-ar fi luat după obiceiurile egiptenilor sau ale canaaniților.

➤ Trece pe spațiile libere vocalele potrivite din ultimul verset în care Moise dă sfaturi cu privire la acest subiect.

„P_z_t_ p_r_nc_l_ M_l_ ș_ n_ f_c_t_
n_c_ _n_l_ d_n_ b_c_ _r_l_ _r_t_ c_r_s_
f_c_ _ _n_ _nt_ _v_ _str_, c_ s_ n_v_
sp_rc_t_ c_ _l_. _ _ s_nt D_mn_l D_mn_z_
l v_str_”. (Levitic 18,30)

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Domnul a vrut ca israeliții să aibă o viață cât mai fericită. De aceea, El le-a dat și niște instrucțiuni precise, ca să fie buni și miloși cu alții. Trece în dreptul fiecărui text litera cu care este notat conținutul lui.

Levitic 19,9

Levitic 19,10

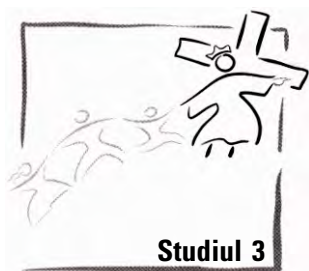
Levitic 19,13

Levitic 19,14

Numeri 35,15

Levitic 25,36

- A. Să nu înșeli pe cel ce-ți muncește.
- B. Hotărăște niște cetăți de scăpare pentru orice om care va ucide pe cineva fără de voie.
- C. Să lași nesecerat un colț din câmpul tău.
- D. Să nu vorbești de rău pe un surd.
- E. Să nu culegi strugurii rămași după cules în via ta.
- F. Să nu iei nici dobândă, nici camătă.

Mai întâi Dumnezeu

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,3:

„Legea nu era rostită acum numai pentru folosul exclusiv al evreilor. Dumnezeu i-a onorat făcându-i apărători și păstrători ai Legii Sale, dar ea trebuia să fie considerată ca un tezaur sfânt pentru lumea întreagă. Preceptele Decalogului sunt adaptate pentru întreaga omenire și au fost date pentru instruirea tuturor. Zece precepte scurte, dar cuprinzătoare și pline de autoritate, cuprind datoria omului față de Dumnezeu și față de semenii săi; și toate, bazate pe marele și fundamentalul principiu al iubirii. 'Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși' (Luca 10,27; vezi, de asemenea, Deuteronom 6,4-5; Levitic 19,18). În cele Zece Porunci, aceste principii sunt arătate în mod amănunțit și făcute aplicabile la condițiile și împrejurările în care se află omul.” (*Patriarhi și profeți*, p. 303, ed. 1996)

„Fiind singurul Dumnezeu adevărat, Domnul pretinde să l se aducă închinare numai Lui. Concepția aceasta de 'un singur Dumnezeu' era cu totul străină credințelor politeiste și practicilor celorlalte națiuni. Dumnezeu ne cere să-L punem pe El pe primul loc, înainte de orice altceva, în sentimentele și viața noastră, în armonie cu ceea ce a spus și Isus în Predica pe de Munte. Nu este de ajuns să credem și nici doar să știm că El este Dumnezeu, singurul Dumnezeu. Îi datorăm o supunere din toată inima și o devotație totală ca unei Persoane și ar trebui să socotim ca un privilegiu faptul că putem să-L cunoaștem, să-L iubim, să ne încredem în El și să avem o părtășie binecuvântată cu El. Dependența de orice altceva în afară de Dumnezeu, fie că este vorba de bogăție, cunoștință, poziție sau prieteni, este primejdioasă. Este greu

să lupți împotriva ademenirilor lumii și așa de ușor să crezi în ce se vede și e trecător. În această epocă atât de materialistă, nu e greu să călcăm prima poruncă în spiritul ei, punându-ne nădejdea și încrederea în confortul și bunăstarea de pe pământ și uitându-L pe Acela care a creat lucrurile care ne aduc bucurie.” (*SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 602)

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, p. 301-304

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că Dumnezeu este o Persoană cu totul deosebită și vrednică să aibă primul loc în viața noastră.
2. Să descoperim împreună lucruri pe care, de-a lungul vremurilor, oamenii le-au prețuit mai mult decât pe Dumnezeu.

Materiale

Hârtie și creion pentru fiecare copil, carnet de notițe.

Introducere

Dați-i fiecărui copil câte o foaie și un creion. Cereți-le să scrie cu majuscule, în lungul foi, de sus în jos, cuvântul CREAȚIE, apoi să încerce să găsească lucruri (plante, animale, alte elemente ale naturii) care încep cu fiecare literă a cuvântului. Eventual, întâi să se gândească toți la nume de plante, apoi nume de animale, insecte și târâtoare, viețuitoare din ape etc.

Cereți-le să citească acronimele. Ajutați-i să vadă din aceasta extraordinara capacitate a lui Dumnezeu de a crea o mare varietate de viețuitoare și lucruri minunate.

Întrebări pentru discuții

1. Când au început oamenii să se închine la idoli? (Înainte de potop.)
2. De ce este Dumnezeu atât de deosebit, încât merită întreaga noastră închinare? (El ne-a creat, ne-a răscumpărat și dorește să trăim veșnic împreună cu El.)
3. Biblia conține o mulțime de istorisiri despre închinarea la Baal. Ce știi despre zeii păgâni? (Vezi secțiunea pentru Sabat.)
4. Noi nu avem o statuie sau o icoană a lui Baal în casă sau în curte, dar care sunt lucrurile care ar putea să ne ocupe interesul și timpul și ar putea fi considerate idoli? (Am putea fi „necumpătați” în ce privește timpul și interesul acordate sportului, muzicii, televizorului, hainelor, banilor, distracțiilor, calculatorului sau chiar prietenilor.)
5. Cum îi putem arăta lui Dumnezeu că are primul loc în viața noastră? (Luându-ne timp să citim despre El, să vorbim cu El, să le vorbim altora despre iubirea, puterea și mântuirea Sa.)
6. Îi „lovește” Dumnezeu pe cei care pun alte lucruri înaintea relației cu El? De ce? (El dorește ca noi să alegem să ascultăm de El din iubire.)
7. Dacă Dumnezeu nu ne pedepsește de fiecare dată când greșim, de ce ar trebui să ne schimbăm? (El dorește să Îi slujim pentru că Îl iubim. De altfel, chiar viața de pe acest pământ este mai fericită și mai împlinită când Dumnezeu are primul loc în viața noastră; și apoi avem asigurarea că vom fi primiți în cer.)

Povestire (A)

L-ai întâlnit vreodată pe Gheorghe Hagi? L-ai văzut? La televizor, pe un poster, pe copertele revistelor sportive sau în ziare? Dar personal, l-ai cunoscut? L-ai văzut așa, de la un metru distanță? Ai dat mâna cu el? Ce știi despre el? De unde știi aceste lucruri? Din reviste, buletinele de știri sportive. Pentru că știi unele lucruri despre el, poți spune că îl cunoști, chiar dacă n-ai dat niciodată mâna cu el și n-ai vorbit cu el.

Cam așa este și relația noastră cu Dumnezeu. N-am dat mâna cu El niciodată, nici nu L-am văzut față către față, dar simțim că Îl cunoaștem. Biblia ne descoperă multe lucruri despre El, mai ales prin viața lui Isus, și putem afla despre lucrările Sale din ceea ce citim în Cuvântul Său.

Dacă ar fi să ne exprimăm în termeni sportivi, Dumnezeu este antrenorul (sau căpitanul) echipei învingătoare. Cu cât citim mai mult despre victoriile Sale, cu atât vom dori mai mult să facem parte din „echipa” Sa.

Povestire (B)

Când s-au făcut săpături pentru a se turna fundația unei clădiri în locul unde a fost cândva orașul Pompei, muncitorii au descoperit o altă victimă a erupției vulcanului Vezuviu.

Ei au găsit trupul unei femei care probabil încerca să scape, dar a fost surprinsă de ploaia de cenușă fierbinte. Măinile îi erau pline cu bijuterii – lăntișoare, brățări, cercei.

A murit ținându-și în mâini comoara! Corpul ei a rămas o mărturie peste vremuri a preocupării ei celei mai de seamă.

Este interesant să observăm ce apucă oamenii mai întâi, ce încearcă să salveze, când se grăbesc să scape de un incendiu sau altă catastrofă. În astfel de momente se vede clar ce este mai important pentru fiecare.

Dacă ai fi și tu surprins de o ploaie de cenușă vulcanică, încercând să fugi, ce ai avea în mână?

Aplicație

1. Situații de discutat

a. Familia Dumitru și-a luat un Mercedes. O astfel de mașină costă mult. Înseamnă că e un idol?

b. Dani vrea să intre la facultate. Este bun la sport și se antrenează alergând în fiecare zi, inclusiv sâmbăta, câte 8 km. Dacă iese pe primul loc la întrecerea între licee, pe țară, poate primi o bursă. S-a hotărât să participe, fiindcă el consideră că Îl poate sluji mai bine pe Dumnezeu dacă este mai instruit, iar șansa de a urma o facultate depinde de bursă.

c. Jeni lucrează câteva ore, de două ori pe săptămână, ca baby-sitter. Toți banii câștigați astfel și toată alocația le dă pe haine, șampoane mai deosebite, parfumuri, agrafe. Ei i se pare normal, dar părinții sunt de părere că și-a făcut un idol din aceste lucruri. Au dreptate?

2. *Imaginați-vă* că ați fost la Sinai când Domnul a coborât pe munte să le dea israeliților

Legea. Ați văzut muntele care fumega, ați auzit tunetele, glasul Lui, ați simțit cutremurul. Scrieți o scrisoare adresată unui prieten, în care să-i povestiți ce ați văzut, ce ați auzit, ce ați simțit în ziua aceea.

3. Gândiți-vă la o ocazie în care Dumnezeu vi S-a descoperit personal, nu prin foc, fulgere, tunete sau cutremur, ci printr-un răspuns la o rugăciune, printr-o intervenție deosebită, o ocazie în care L-ați simțit aproape.

Materialul pentru elevi

Mai întâi Dumnezeu

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

INFLUENȚA ZEILOR PĂGÂNI

Totdeauna oamenii au simțit nevoia de a se închina unei puteri mai mari, de a-i aduce cinstire. Dumnezeu este Creatorul, iar Isus, Răscumpărătorul oamenilor, de aceea așteaptă ca oamenii să Le înțeleagă iubirea și purtarea de grijă, dar și faptul că, pentru acestea, le dăruiează supunere și închinare. Cu mulți ani în urmă, Satana i-a îndreptat pe oameni pe o cale greșită și de atunci i-a făcut să se închine la orice altceva, numai lui Dumnezeu nu. „Părinții voștri... locuiau în vechime de cealaltă parte a Râului (Eufrat) și slujeau altor dumnezei” (**Iosua 24,2**). Iată de ce israeliții au fost influențați de sistemele păgâne de închinare și, de aceea, prima dintre poruncile lui Dumnezeu a fost cu privire la supunere. Pentru că El era Cel care îi proteja, era numai drept ca El, Creatorul, să primească toată cinstirea.

Baal era cel mai important dintre zeii canaaniților și Dumnezeu știa că, intrând în Canaan, israeliții vor fi ispitiți să accepte cultul acestor păgân. „Canaaniții credeau că Baal își are sălașul în copacii sfinți, în izvoare, pe vârfurile munților, în stânci etc., de aceea, aproape în fiecare loc exista câte un Baal, zeul aceluia loc... Acești Baali erau considerați zeități ale naturii, care ocroteau vegetația, turmele și cirezile”. (*SDA Bible Dictionary*, p.104)

➤ Trece în dreptul fiecărei fraze litera cu care este notat textul biblic în care se face afirmația respectivă.

a. **Judecători 2,13**

b. **1 Regi 16,32.33**

c. **1 Regi 18,19**

d. **2 Regi 21,1-3**

e. **Ieremia 19,5**

___ Manase a ridicat altare lui Baal.

___ Israelii au părăsit pe Domnul și au slujit lui Baal...

___ Au ars pe copii, ca ardere-de-tot lui Baal.

___ Ilie i-a strâns pe toți prorocii lui Baal la muntele Carmel.

___ Ahab a făcut un templu și un altar pentru Baal.

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Israelii petrecuseră câteva sute de ani ca sclavi în Egipt și nu mai simțeau că ar fi un popor deosebit. Nici nu mai știau prea multe despre Dumnezeu și uitaseră cum ar trebui să-l slujească. Cei din jurul lor se închinau la idoli, aveau tot felul de obiceiuri păgânești, astfel încât israelii pierduseră cu totul din vedere faptul că Dumnezeul lor era Creatorul.

➤ Scoțându-i din Egipt, Dumnezeu i-a condus spre Canaan, prin Peninsula Sinai, și le-a poruncit să-și așeze tabăra în jurul Muntelui Sinai. El plănuise să aibă în locul acela o întâlnire deosebită cu poporul Său. Ce aveau ei de făcut? Cum ar fi trebuit să se poarte? Erau niște sclavi eliberați de curând și, efectiv, nu știau. Dar Dumnezeu le-a dat instrucțiuni precise, prin Moise. Citește în **Exod 19,10-13** și menționează două dintre ele.

1. _____ 2. _____

Nu crezi că Dumnezeu a fost la fel de clar și când a dat instrucțiuni pentru întâlnirile noastre cu El, în Sabat?

Cum putem aplica aceste două instrucțiuni la noi?

1. _____ 2. _____

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Se poate spune, pe drept cuvânt, că pentru un om, Dumnezeu este acela căruia el îi dedică timpul său, averea și talentele sale, acela căruia el se dă pe sine însuși. În limbajul nostru a intrat o nouă expresie, *simbolul stării materiale*. Simbolul stării materiale poate să fie o casă într-un anumit cartier al unui oraș, o mașină de o anumită marcă, un oarecare gen de mobilă sau bunuri casnice râvnite de mulți și dobândite de puțini. Se poate afirma, pe bună dreptate, că acest simbol al stării materiale este idolul omului, pentru că un om se dedică efortului de a-l obține. Ori de câte ori un lucru din lume, oricare ar fi acela, începe să dețină locul principal în inima, în mintea și în preocuparea noastră, atunci acel obiect a devenit un idol, pentru că acea noțiune a uzurpat locul care îi aparține lui Dumnezeu.” – M. Bunyam, scriitor creștin

➤ „Idolatria modernă începe prin a idolatriza o persoană sau chiar întreaga familie; un loc de muncă sau un rol dobândit; un obiect sau chiar o relație; o țară sau un nume recunoscut. Idolatria este (întotdeauna) opusul unei relații cu Hristos. Când omul este condus de idolatrie (deoarece el controlează această arteră fizică și spirituală), el este departe (sau se depărtează) de Hristos și Creatorul Său.” – **Cosmin Pascu**

➤ „Neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Pe Muntele Sinai, Dumnezeu a rostit cele Zece Porunci în auzul tuturor. Primele cuvinte pe care le-a spus au fost: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”

➤ De-a lungul vremurilor, au existat oameni care, deși nu au auzit glasul lui Dumnezeu rostind prima poruncă, i-au înțeles importanța și au păzit-o. Ca sclavi, israeliții se pare că uitaseră de Dumnezeu, dar Biblia ne vorbește despre un om care, deși era tot rob, prizonier de război, L-a pus totdeauna pe Dumnezeu pe primul loc în viața sa. Acesta este Daniel.

➤ Dar tot Biblia ne vorbește și despre Samson, care a făcut exact invers. Samson provenea tot dintr-o familie bună. Dar, când a fost destul de mare ca să hotărască singur, au fost foarte multe ocazii în care Samson nu L-a pus pe Dumnezeu înainte de orice.

➤ Un înger îi spusese mamei, încă înainte de nașterea lui Samson, că băiatul nu va trebui să-și taie niciodată părul. Samson știa acest lucru, iar părul său lung era un semn al puterii extraordinare pe care i-o dăduse Dumnezeu. Cu toate acestea, când a ales ce îi plăcea și nu a mai dovedit supunere față de Dumnezeu, și-a destăinuit secretul tocmai vrăjmașilor săi de moarte.

➤ Știi ce s-a întâmplat după aceea. În ce stare a ajuns un om ales de Dumnezeu! Ce lucrare ar fi putut face Samson, cu puterea sa extraordinară și cu înfățișarea sa impunătoare, dacă nu ar fi uitat prima dintre cele Zece Porunci și L-ar fi pus totdeauna pe Dumnezeu pe primul loc!

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 20,3**

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”

➤ **Deuteronom 32,15-17**

„Israel... a părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, a nesocotit Stânca mântuirii lui, L-au întăritat la gelozie prin dumnezei străini, L-au mâniat prin urâciuni; au adus jertfe... unor idoli care nu sunt

dumnezei, unor dumnezei pe care nu-i cunoșteau, dumnezei noi...”

➤ **Ieremia 10,1-6**

„Ascultați Cuvântul pe care vi-l vorbește Domnul, casa lui Israel! Așa vorbește Domnul: ‘Nu vă luați după felul de viață al neamurilor și nu vă temeți de semnele cerului, pentru că neamurile se tem de ele. Căci obiceiurile popoarelor sunt deșarte. Taie un lemn din pădure; mâna meșterului îl lucrează cu securea; îl împodobește cu argint și aur și ei îl ținutiesc cu cuie și ciocane, ca să nu se clatine. Dumnezeii aceștia sunt ca o sperietoare de păsări într-un ogor de castraveți (Sau: ca un stâlp tras la strung) și nu vorbesc; sunt duși de alții, pentru că nu pot să meargă. Nu vă temeți de ei, căci nu pot să facă niciun rău și nu sunt în stare să facă niciun bine. Niciunul nu este ca Tine, Doamne! Mare ești Tu și mare este Numele Tău prin puterea Ta.’”

➤ **Iona 2,8**

„Cei ce se lipsesc de **idoli** deșerti îndepărtează îndurarea de la ei.”

➤ **Romani 1,19-23**

„Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit, de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”

➤ **1 Corinteni 8,4**

„Deci, cât despre măncarea lucrurilor jertfite **idolilor**, știm că în lume un idol este totuna cu nimic, și că nu este decât un singur Dumnezeu.”

➤ **1 Ioan 5,21**

„Copilașilor, păziți-vă de **idoli**.”

➤ **Apocalipsa 22,15**

„Afară sunt câinii..., ucigașii, închinătorii la **idoli** și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Charles Lindbergh a fost primul om care a zburat singur fără oprire peste Atlantic. A. Brown și J. Alcock, doi englezi, făcuseră și ei lucrul acesta împreună, cu opt ani mai înainte. La 14 iunie 1919, cei doi bărbați au pornit de la

Newfoundland într-un bombardier transformat, pe care îl numiseră Vimy. După 16 ore și 12 minute, au aterizat pe un izlaz din Irlanda.

Pe drum au avut atâtea defecțiuni, încât a fost o minune că au reușit să ajungă. La șase ore de la decolare, generatorul acționat de vânt s-a desfăcut și s-a desprins de la aripă. S-a defectat și aparatul de radio. Apoi, au văzut cum a căzut în ocean o parte din țeava de eșapament. Câteva ore mai târziu înfruntau o furtună cumplită undeva, deasupra Atlanticului de Nord, luptându-se cu grindina, ploaia, fulgerele și vijelia vântului. Erau aruncați înapoi și încolo ca o jucărie ușoară. Alcock a pierdut controlul asupra avionului, care a început să cadă în spirală, apropiindu-se cu mare viteză de ocean. Au pierdut din înălțime cam o mie cinci sute de metri, ajungând la douăzeci de metri deasupra valurilor înspumate, în clipa în care au reușit să redreseze avionul.

Peste câteva minute, când Brown a arătat spre busolă, Alcock a izbucnit în râs. Furtuna le întorsese nava și acum se îndreptau cu toată viteza... înapoi, spre Newfoundland (Terra Nova)! Din fericire, busola funcționa. Când au înțeles ce s-a întâmplat, nu le-a fost greu să se îndrepte în direcția cea bună. În furtună, nu avuseseră cum să refacă legătura radio și, fără busolă, ar fi putut să rătăcească în cercuri, deasupra oceanului, până la terminarea combustibilului. Fără busolă, probabil că nu și-ar fi atins ținta.

Și noi avem o țintă – căminul ceresc. Și noi avem nevoie de o busolă care să ne călăuzească prin furtuna vieții. Avem nevoie de o călăuză sigură și adevărată, dacă vrem să rămânem pe direcția cea bună și să ajungem la destinație.

Biblia este singura călăuză sigură. E nevoie să ne verificăm cu ea în fiecare zi ca să vedem dacă mai suntem pe direcția cea bună. Ne putem încrede în busola noastră cerească – ne va arăta totdeauna calea spre casă. Ți-ai mai verificat poziția în ultimul timp? Ești pe direcția bună?

6. Vineri

Cum procedez?

➤ În Noul Testament se povestește despre un tânăr care a crescut într-un cămin plin de iubire, dar, la o anumită vârstă, s-a hotărât să-și

urmeze propria cale. Într-o zi, s-a dus la tatăl său și, puțin cam nervos, i-a spus:

– Tată, m-am hotărât să plec undeva unde să fiu singur și să trăiesc așa cum vreau.

– Bine, fiule, dar ce s-a întâmplat? Te nemulțumește ceva aici, acasă?

– Nu, tată. Nu s-a întâmplat nimic, dar m-am hotărât să plec. Nu-mi mai place la țară, vreau să mă duc într-un oraș mare. Aș vrea să știu dacă îmi pot primi moștenirea chiar acum.

– În sfârșit, nu prea e obiceiul să primești moștenirea înainte de moartea mea. Dar sunt foarte îngrijorat, gândindu-mă ce vei face tu la oraș. Mi-aș fi dorit să te simți bine aici, cu noi, cu familia ta, să lucrăm împreună, să ne rugăm împreună, să-L simțim pe Dumnezeu ca o parte importantă a vieții noastre de zi cu zi. Mi-e tare teamă de ce se va întâmpla!

„Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată” (Luca 15,13).

Enumeră câteva dintre lucrurile pe care trebuie să le fi făcut fiul cel tânăr, cât a dus „o viață destrăbălată”.

De obicei, îl numim pe acest tânăr „fiul risipitor”. „Risipitor” înseamnă nesăbuit, nechibzuit, care cheltuiește fără niciun rost. De fapt,

așa a făcut și tânărul acesta. Pentru câțiva vreme, L-a dat pe Dumnezeu cu totul afară din viața lui. Dar partea frumoasă a povestirii este că, în cele din urmă, „și-a venit în fire” și și-a dat seama ce mare greșală făcuse. Nu i-a fost ușor să se întoarcă acasă. Citește **Luca 15,21**, ca să vezi care au fost primele cuvinte pe care le-a spus tânărul când s-a întors. De la cine simțea el nevoia să își ceară iertare?

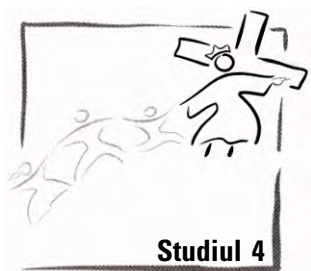
1. _____

2. _____

Vers. 22-24 arată cât de dornic era tatăl său să îl ierte și cu siguranță că și Dumnezeu dorea tot atât de mult acest lucru. Ce a făcut tatăl său?

Chiar dacă se întâmplă să existe și în viața noastră momente în care nu L-am pus pe Dumnezeu pe primul loc, putem face și noi ca fiul risipitor: ne putem întoarce la Dumnezeu, putem să-L cerem iertare și să luăm viața de la început. Domnul ne făgăduiește să ne ajute să nu mai avem „alți dumnezei” în afară de El.

Ce lucruri există în viața ta, care te-ar putea ispiti să te bizui mai mult pe ele decât pe Dumnezeu? Ia-ți timp să te gândești ce ai putea face pentru ca Dumnezeu să însemne cu adevărat mai mult pentru tine.

Care este idolul tău?

Un gând inspirat în legătură cu textul din Evrei 20,4-6:

„Această poruncă nu interzice neapărat folosirea imaginilor sau a sculpturilor în religie. Reprezentările artistice folosite la construirea sanctuarului (Exod 25,17-22), la templul lui Solomon (1 Regi 6,23-26) și șarpele de aramă (Numeri 21,8,9; 2 Regi 18,4) arată clar că porunca a doua nu interzice folosirea materialelor ilustrative în religie. Este condamnată însă reverența, închinarea sau cvasi-închinarea pe care mulțimi de oameni din diferite locuri de pe pământ o aduc unor imagini religioase – picturi sau sculpturi. Ideea că de fapt nu se închină icoanei în sine nu este o scuză pentru călcarea poruncii. Oamenii nu trebuie să se închine la idoli sau icoane și nici să facă astfel de obiecte. Nebunia idolatriei constă în faptul că idoli (icoanele) sunt rezultatul iscusinței omenești; deci ceva inferior omului însuși, mai mic în importanță și supus celui ce l-a creat (Osea 8,6). Omul poate să se închine cu adevărat doar când își îndreaptă gândurile spre Acela care este mai mare decât el.” (*SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 602)

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, p. 304-305.

Obiective

Să înțelegem măreția lui Dumnezeu și dreptul Său la o supunere totală din partea noastră, precum și faptul că există idoli și astăzi, căroră „ne închinăm” și noi, chiar dacă nu îngenunchem înaintea unor zei de aur, argint, piatră sau înaintea unor icoane.

Materiale

Hârtie (colorată) pentru fiecare copil, markere, carioca.

Introducere

Dați-le copiilor câte o foaie de hârtie colorată și markere și cereți-le să deseneze un idol, așa cum și-l imaginează fiecare. Săptămâna aceasta am învățat despre închinarea la idoli și am văzut că, în vremurile de demult, oamenii își făceau idoli, imaginându-și niște ființe neobișnuite, combinații de animal și om pentru a fi mai înfricoșătoare sau pentru a sugera ideea de stăpânire asupra unui anumit domeniu al vieții, asupra anumitor elemente sau fenomene ale naturii. (Puteți numi un zeu cu înfățișare de animal, menționat în Biblie? Dagon, zeul pește, vezi **1 Samuel 5**.)

Cereți-le apoi să facă fiecare o listă cu obiecte pe care le folosesc astăzi oamenii ca talismane sau ca să le poarte noroc, să-i apere de rele (cruciulițe, icoane, diverse obiecte „binecuvântate” sau „fermecate” – o scoică, o pietricică, simbolul zodiei în care s-au născut).

Discutați puțin despre acest obicei. De unde vine? Sunt credincioși oamenii care poartă astfel de obiecte sau nu? Va avea Dumnezeu grijă mai mult de un om care poartă o cruciuliță la gât sau o iconiță cu fecioara Maria sau un alt sfânt? Dar de cel care are încredere în zodia lui? Faptul că un om își face semnul crucii când trece pe lângă o biserică îl asigură de o mai mare atenție din partea lui Dumnezeu?

Dependența de diferite obiecte, chiar dacă cineva își închipuie că astfel va fi binecuvântat de Dumnezeu, este greșită. Însăși încercarea de a-L reprezenta pe Dumnezeu sau pe Domnul Isus, puterea sau purtarea de grijă a Divinității prin obiecte este o greșală. Aceasta coboară concepția noastră despre Dumnezeu.

Întrebări pentru discuții

1. De unde știm că, atunci când Dumnezeu a rostit cele Zece Porunci în auzul israeliților,

închinarea la idoli era deja o problemă? (Primele două porunci se ocupă de acest lucru.)

2. **Psalmul 106** prezintă istoria răzvrătirilor lui Israel și a îndelungii răbdări a lui Dumnezeu manifestate față de acest popor. Citește incidentele la care se face referire în **versetele 19-21** și **35-38**.

3. De ce crezi că stăruie Dumnezeu atât de mult împotriva închinării la idoli? (Pentru că este ceva absolut lipsit de noimă să te închini la o bucată de piatră, de lemn sau de metal, în loc să te închini Dumnezeului creator, care a făcut toate lucrurile și care te-a creat și pe tine.)

4. În general, considerăm că gelozia este ceva rău. Dar Dumnezeu spune despre Sine că este un Dumnezeu gelos. Ce înseamnă aceasta? (El nu dorește să-Și împartă dreptul la supunerea noastră cu altcineva. Dacă inima noastră este împărțită, încercând să-l fim credincioși lui Dumnezeu, dar și altcuiva, de fapt suntem neloyal.)

5. Ce i-a spus Dumnezeu lui Moise, în **Exodul 20,21-24**, în legătură cu felul în care dorește El să fie închinarea care I se aduce? (Israelitii au fost învățați să nu se închine la zei/idoli de aur sau argint, ci să-l aducă Domnului jertfe pe altar.)

6. Ce reprezentau jertfele de animale? Dorește Dumnezeu și astăzi să ne închinăm înaintea Lui, aducându-i jertfe? (Jertfele arătau spre jertfa Domnului Isus. Întrucât El deja S-a adus ca jertfă, noi ne închinăm acum nu aducând jertfe, ci prin rugăciune, cântări de laudă, mărturisire, studiul Bibliei.)

7. Cum ați descrie un idol al zilelor noastre? (Orice lucru căruia îi dedicăm mai mult timp sau interes decât lui Dumnezeu și celor spirituale.)

Aplicație

1. **Scriveți** pe tablă ca un titlu mare **POATE FI UN IDOL...** Cereți-le copiilor să facă o listă (folosind cretă colorată și diferite tipuri de litere) cu diverse lucruri, ocupații sau persoane care pot constitui idoli pentru tinerii din zilele noastre. Dacă nu aveți tablă în clasă, dați fiecărui copil câte o foaie de hârtie, să facă această listă, sau faceți lista împreună pe o coală mai mare, pusă pe perete, pe ușă etc.

2. Situații de discutat

a. Relu a primit de la unchiul lui o codiță de iepuraș, ca un fel de breloc. „Să ții asta totdeauna în buzunar, ca să-ți poarte noroc”, i-a spus

unchiul. Ce părere aveți? Să asculte sau nu?

b. Ginei îi plac hainele la modă. Își strânge banii de la alocație (nu dă din ei decât zecimea, nici un leuț în plus pentru altceva) și își tot cumpără câte ceva „de ultimă oră”. Considerați că hainele (moda) constituie pentru ea un idol?

c. Cristi are calculatorul său. Nu se atinge nimeni de el. Își aduce dischete cu tot felul de lucruri interesante, își face chiar și lecțiile pe calculator, cât se poate, navighează pe Internet și află o mulțime de lucruri, poate transmite și primi mesaje prin poșta electronică, ascultă CD-uri. Nici nu-și mai poate imagina viața fără computer. E ceva greșit?

Povestire (A)

Pentru o grupă în care copiii învață la școală limba engleză, povestirea va fi interesantă, pentru că se bazează pe un joc de cuvinte.

Este la fel de greu să scapi de un idol, cât e de greu să scapi de un obicei rău. (În engleză, obicei = HABIT. Scrieți acest cuvânt pe tablă cu litere mari și mai spațiat.)

Un om care dorea foarte mult să scape de un obicei rău s-a gândit că îi va fi mai ușor dacă va renunța câte puțin, câte puțin. În felul acesta, credea că va suferi mai puțin. Și și-a spus: „Dacă reușesc să mă abțin câte puțin în fiecare zi, după o vreme voi reuși să scap de tot”. Așa că, ori de câte ori reușea să se abțină câte o oră-două, făcea un semn pe o hârtie și era foarte mândru de progresele sale. Reușise cam atât (ștergeți litera H), dar iată cu ce a rămas A BIT = un pic, puțin.

S-a luptat cu sine și a reușit să nu mai facă lucrul acela rău atât de des, dar tot a mai rămas puțin (ștergeți-l pe A – rămâne BIT = puțin).

Atunci omul și-a dat seama că obiceiul cu pricina era mai puternic decât socotise el, dar încă era convins că va putea să scape și s-a silit atât de mult, încât cei din jur de-abia îl mai observau. Dar și după noile victorii a trebuit să recunoască în sinea lui că tot mai rămăsese (ștergeți B – va rămâne IT = el, obiceiul).

Omul a continuat lupta și a reușit să se stăpânească atât de bine, încât nimeni, în afară de el, nu își mai putea da seama că are încă acel obicei. Chiar când a ajuns așa departe (ștergeți-l pe I), a trebuit să recunoască totuși că încă era T – o cruce, o povară pentru el.

Singura cale de a scăpa cu totul de un obicei rău este să renunți deodată, cu totul, așa. (Scrieți cuvântul din nou pe tablă și ștergeți-l cu buretele, dintr-o singură mișcare.)

Pentru orice obicei rău care este foarte tare „lipit” de inima noastră, avem nevoie de puterea lui Isus. Doar El îl poate smulge cu totul. Și tot El ne va da puterea de a rezista ispitei și de „a șterge dintr-o mișcare” chiar și gândul de a mai face lucrul respectiv. (Adaptare după *Treasury of Devotional Aids for Home and School*, p. 176)

Povestire (B)

Ceea ce este pentru tine un idol s-ar putea să nu fie și pentru altcineva.

Odată, un pastor care era îndrăgostit de tenis și-a dat seama că acest sport ajunsese un idol pentru el. Petrecea ore întregi citind în ziarele și revistele sportive, la care era abonat tocmai pentru aceasta, tot ce putea afla din „lumea tenisului”. Știa datele marilor concursuri, clasamentele, tot felul de lucruri din viața marilor campioni, urmărea toate meciurile mari la televizor și, când pe modestul teren din oraș era vreun meci, nu putea să lipsească, nici dacă la ora aceea ar fi trebuit să fie într-o vizită sau să participe la vreo acțiune a bisericii.

Convins că tenisul ajunsese un idol pentru el, s-a hotărât să termine definitiv. N-a mai citit niciun articol, nu și-a mai înnoit abonamentele, nu s-a mai uitat la niciun meci, chiar și-a pus rachetele și mingile undeva, în pod, să nu le mai vadă. Încerca să-și șteargă din minte acest sport și aproape reușise când, într-o bună zi, un evanghelist cu care ținuse o campanie de două săptămâni i-a făcut o propunere care a venit peste el ca un trăsnet: „Joci tenis? Ce-ai zice de o partidă?”

Lucraseră două săptămâni „zi-lumină”. Seara prelegeri, apoi discuții, vizite, n-avuseseră timp

nici să doarmă de ajuns, cu atât mai puțin să se relaxeze puțin. Dar ideea cu partida de tenis era teribilă. I se propunea să meargă să „aducă jertfă unui idol”. Prima reacție a fost să-i arate evanghelistului ce mare păcat făcea. Dar, cântărindu-și cuvintele ca să exprime oroarea față de acest lucru, s-a gândit puțin și și-a dat seama că, pentru evanghelist, tenisul nu era un zeu. De fapt, sportul în general nu-l preocupa deloc. Pentru el, partida de tenis nu era o întrecere, ci un mod de a face puțină mișcare în aer liber, de a se relaxa. Nu „investea” aici nici bani, nici vreun interes deosebit, nici cine știe ce timp. De fapt, jucând acea partidă de tenis, evanghelistul nu se închina niciunui zeu, niciunui idol.

Idolii pot fi lucruri foarte personale. Poate ceea ce este pentru tine un idol nu este deloc interesant pentru altcineva. Dar fiecare dintre noi își are punctele sale „sensibile” și Satana se străduiește și este foarte insistent în eforturile lui de a ne face să punem alte lucruri înaintea lui Dumnezeu – în preocupările noastre, în interesul și timpul pe care li le acordăm, luând astfel din timpul pe care ar trebui să-l folosim pentru a-L cunoaște mai bine pe Dumnezeu, a vorbi cu El, a învăța de la El, a lucra pentru El.

Încheiere

Satana vrea să ai și tu măcar un idol – ceva la care să ții mai mult decât la Dumnezeu. Nu are importanță ce. Pentru un indian, poate fi un idol din piatră, aur sau argint. Satana e mulțumit. Cu siguranță, la tine așa ceva „nu merge”. Gândește-te puțin la idolii tăi. (Lăsați câteva momente de gândire.) Dacă ești cinstit cu tine însuși, probabil că ai găsit deja unul sau doi. Se ne rugăm împreună pentru ca Dumnezeu să ne dea puterea de a birui acești idoli din viața noastră.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

GELOZIA

Pentru miercuri, să aduceți un castronel, o ceașcă de sare, două cești de făină și o lingură cu care să amestecați compoziția, spusese profesoara, iar Jeni își notase conștiincios în caiet.

La ora de științe naturale, miercuri, copiii au adăugat la făina și sarea pe care le aduseseră de acasă și câte o ceașcă de apă, au amestecat bine și au obținut o cocă destul de lesne de modelat. Învățaseră despre corpul omenesc și li se cerea să modeleze din cocă „un om”.

Jeni s-a apucat de lucru cu multă conștiinciozitate, încercând să-și amintească și numele mușchilor, pe măsură ce modela mâinile și picioarele. A folosit un bold ascuțit, pentru a-i „desena” pe cap firele de păr, apoi ochii și urechile. Era atât de preocupată de această lucrare, încât, în noaptea de dinaintea zilei în care trebuia să o prezinte, a visat că încă lucra. Și aici au început supărările. În vis se făcea că era la școală și, în timp ce încerca să-i modeleze degetele de la mâini și unghiile, omulețul a început să se miște, contractând mușchii pe care ea îi făcuse cu atâta migală, și chiar să se uite încoace și încolo prin clasă. Apoi, bineînțeles tot în vis, omulețul... țuști! a sărit de pe banca ei, pe banca lui Beni. Și, întorcându-și căpșorul drăgălaș spre ea, i-a spus:

– Nu vreau să fiu al tău! Vreau să fiu al lui Beni.

– Dar eu te-am făcut! Mi-am pierdut atâta timp să te modelez, eu te-am făcut și îmi place de tine. Lui Beni nici nu-i pasă de tine!

Fata se trezi, păstrând încă amărăciunea pe care o simțise în vis. Și, cum era prea necăjită ca

Care este idolul tău?

să mai poată adormi, gândul a început să-i hoi-nărească de la una la alta. Văzând cât se necăjise pentru că omulețul din cocă se răzvrătise împotriva ei, gândul i-a fugit la ceva ce se discutasese la Școala de Sabat, despre „gelozia” lui Dumnezeu, care dorește ca poporul Său să asculte de El și să-L fie credincios.

„S-ar putea să-L fi făcut și eu vreodată pe Dumnezeu să simtă că nu aş mai vrea să fiu a Lui? Mă întreb dacă și El S-a simțit așa de rău, cum m-am simțit eu în vis.”

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Gândul că Dumnezeu poate fi „gelos” dacă noi Îi suntem necredincioși vine din porunca a doua, în care El Însuși afirmă acest lucru. El ne-a făcut și dorește ca noi să apreciem aceasta. El a creat toate lucrurile din cer și de pe pământ și, întrucât sunt doar niște lucruri făcute de El, nu are niciun sens ca oamenii să facă niște „copii” ale acestor lucruri și să-L uite pe adevăratul Creator.

➤ Biblia vorbește despre existența unor idoli păgâni chiar cu câteva sute de ani înainte de a fi date cele Zece Porunci, pe Muntele Sinai. Întâmplarea relatată în continuare s-a petrecut în familia lui Iacov, nepotul lui Avraam.

➤ Iacov stătuse la socrul său și muncise pentru el douăzeci de ani. Dar Laban nu fusese cinstit cu el, nici nu se purtase frumos. Odată, pe când Laban era plecat de acasă pentru tunsul oilor, Iacov și-a strâns familia și a anunțat că s-a hotărât să plece, înainte de întoarcerea lui Laban.

➤ Când a ajuns acasă și a văzut ce se întâmplase, Laban a pornit în urmărirea „fugarilor”. Când i-a ajuns, l-a certat pe Iacov că plecase fără să-l lase cel puțin să-și ia rămas bun de la fiice și de la nepoți. Și i-a reproșat și că îi furase idoli (**Geneza 31,32-34**).

➤ Ce pedeapsă a propus Iacov pentru cel care furase idolii lui Laban?

➤ În ce ordine a început Laban să caute în corturile fugarilor?

➤ Cine furase idolii?

➤ Iacov știa?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „O mulțime de idoli moderni s-au ivit acum pe pământ și chiar în casele creștinilor: filmele, revistele cu imagini imorale, televizorul, cu toată puzderia și spurcăciunile, computerul și internetul. Însă există un idol mai proeminent decât toți – EUL, adică tu însuși: când nu urmărești decât folosul tău, interesul tău sau plăcerea ta, când nu trăiești decât pentru tine, atunci tu singur îți ești Dumnezeu, adică ești idolul tău.” – R. Hoen, scriitoare creștină

➤ „Banii sunt idolii noștri moderni și lor ne închinăm viața, ei au devenit pentru mulți unicul scop al vieții lor.” – M. Brians, gânditor contemporan

➤ „Dacă Îl înlătură pe Dumnezeu, oamenii trebuie să pună altceva în loc. Sunt idolatri cu toții, nu ateii.” – Dostoievski, scriitor rus

➤ „Ceaiul și cafeaua produc o stimulare. Efectele lor sunt similare cu acelea ale tutunului; însă ele afectează într-o măsură mai mică. Cei care folosesc aceste otrăvuri lente gândesc, asemenea celui ce folosește tutunul, că nu pot trăi fără ele, pentru că se simt atât de groaznic când nu sunt în posesia acestor idoli.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cu câteva lecții în urmă, am văzut cum a fost dată Legea pe Sinai. Porunca a doua spune să nu ne facem chipuri sau asemănări ale lucrurilor care sunt în cer sau pe pământ și să nu ne închinăm înaintea lor. Muntele fumegând și prezența lui Dumnezeu, manifestându-se din mijlocul tunetelor și fulgerelor, i-au înspăimântat pe israeliți. Dar El nu dorea să-i sperie, ci doar să-i facă să înțeleagă că El este un Dumnezeu sfânt, care așteaptă ca ei să-L respecte și să-L asculte, chiar dacă nu puteau să-L vadă.

➤ La scurt timp după ce a rostit cele Zece Porunci, Domnul l-a chemat pe Moise și a întărit ce spusese mai înainte. Citește **Exod 20,21-24** să vezi ce i-a spus.

➤ Ce NU trebuia să facă poporul Israel?

➤ Ce însemna pe atunci serviciul divin sau închinarea?

➤ Moise a rămas patruzeci de zile pe munte, timp în care a primit și alte instrucțiuni de la Dumnezeu. Israelii își doreau să ajungă cât mai repede în Canaan și n-au mai avut răbdare să-l aștepte pe Moise. În Egipt, se obișnuiseră să vadă în jur tot felul de zeități, mai ales pe Apis, zeul cu chip de bou. Așa că l-au rugat pe Aaron, fratele lui Moise, să facă un idol, înaintea căruia să se poată închina, pe care să-l poată vedea și atinge cu mâna. Nu trecuseră decât câteva săptămâni de când Dumnezeu îi scosese din Egipt, dar ei uitaseră deja. Folosind codul următor, încearcă să descifrezi ce au spus ei când au văzut idolul.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 20,4**

„Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.”

➤ **Levitic 26,1**

„Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicați nici chip **cioplit**, nici stâlp de aducere aminte; să nu

puneți în țara voastră nicio piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”

➤ **Deuteronom 4,16**

„... nu cumva să vă stricați și să vă faceți un chip cioplit sau o înfățișare a vreunui **idol** sau chipul vreunui om.”

➤ **Ieremia 14,22**

„Este oare printre **idolii** neamurilor vreunul care să aducă ploaie? Sau poate cerul să dea ploaie? Nu dai Tu ploaie, Doamne, Dumnezeul nostru? Noi nădăjduim în Tine, căci Tu ai făcut toate aceste lucruri!”

➤ **Coloseni 3,5**

„De aceea, omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este o închinare la **idoli**.”

➤ **1 Corinteni 10,14**

„De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la **idoli**.”

➤ **Efesenii 5,5**

„Căci știți bine că... niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la **idoli**, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ William Beanes a fost capturat de britanici și făcut prizonier la bordul unui vas de război, în Golful Chesapeake. La 13 septembrie 1814, doi dintre prietenii lui au primit permisiunea să urce la bordul vasului de război și să discute cu britanicii un eventual schimb de prizonieri. Englezii au fost de acord să-l elibereze, dar după ce aveau să termine de bombardat fortul McHenry. Toată noaptea, Beanes și prietenii lui s-au plimbat pe puntea vasului. În revărsatul zorilor, fumul și ceața erau atât de dese, încât nu puteau să-și dea seama dacă drapelul american mai era la locul lui. Se temeau că britanicii au învins.

Deodată, la 7 dimineața, pe 14 septembrie, soarele a străpuns ceața, luminând stelele sclipitoare ale drapelului. F. Scott Key, unul dintre cei trei, a fost atât de emoționat la vederea drapelului țării sale, încât a scris o poezie, care a devenit imnul național al Statelor Unite.

Uneori poate că ne simțim și noi ca cei trei, în dimineața aceea cețoasă de după bombardarea fortului McHenry. După câtă nedreptate există în lume, am zice că Satana este stăpânul. Răul pare atât de puternic, încât e foarte greu de crezut că Domnul mai este încă Stăpânul. Dar, dacă vom privi prin ceață, vom vedea drapelul Regelui Isus strălucind în razele dimineții.

Acum aproape două mii de ani, pe cruce, Satana L-a bombardat pe Fiul lui Dumnezeu cu toată forța. În acea după-amiază de vineri se părea că Dumnezeu a pierdut. Totuși, în dimineața zilei de duminică, a fost clar că Satana pierduse. Drapelul iubirii lui Dumnezeu mai flutura. Și îi mulțumim că drapelul stropit cu sânge încă flutură!

6. Vineri

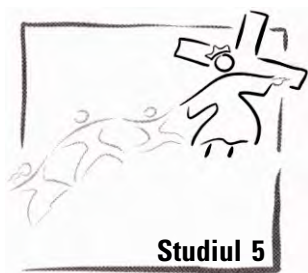
Cum procedez?

➤ Profetul Ezechiel stătea cu bătrânii și conducătorii lui Israel, când Domnul i-a dat o solie deosebită pentru ei. Citește **Ezechiel 14,1-5**. Ce a spus Dumnezeu că făceau?

➤ Cum să înțelegem aceasta? Un idol nu e un fel de statuie, așezată pe un pedestal, undeva într-un loc deosebit, unde oamenii să poată să-l vadă și să i se închine? În principiu, cam așa este. Eu am văzut o icoană care avea culoarea ștersă și care se tocise, de cât fusese sărutată.

➤ Dar cum poate un om să aibă sau să poarte în inimă un idol? Eu cred că orice lucru care ne împiedică să-L iubim pe Dumnezeu mai mult decât orice și să-L ascultăm este ca un idol. Nu trebuie să fie neapărat ceva făcut din lemn sau din piatră și ridicat pe un pedestal. Pentru noi, cei care trăim în 2010, idol este orice lucru care ajunge pentru noi mai important decât Dumnezeu: de exemplu fotbal, TV, bani, skateboard, film, ciocolată, bicicletă, putere, haine, baschet, egoism, joc, prieten, role etc.

➤ Pentru tine, idol poate însemna altceva. Gândește-te care este acel lucru mult mai important pentru tine decât Dumnezeu.

Cum ar trebui să vorbesc?

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,7:

„Această poruncă nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ea ne oprește de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau neglijent, fără respect față de înspăimântătoarea lui însemnătate. Prin folosirea necugetată a Numei lui Dumnezeu în vorbirea de rând, prin invocarea Lui în probleme neînsemnate și prin deasa și necugetată repetare a Numei Său, noi Îl dezonorăm. 'Numele Lui este sfânt și înfricoșat' (Ps. 111,9). Toți trebuie să cugete asupra maiestății Sale, a curăției și sfințeniei Sale, pentru ca inima să fie mișcată de simțământul caracterului Său proslăvit; iar Numele Său sfânt să fie rostit cu respect și solemnitate.” (*Patriarhi și profeți*, p. 305)

Obiective

Să înțelegem că fiecare dintre cuvintele noastre este o reflectare a ceea ce gândim și simțim și arată ce credem despre Dumnezeu și ce sentimente avem față de El.

Materiale

Hârtie, creioane.

Introducere

Împărțiți copiii în două grupe. Cereți-le să citească următoarele texte și să facă o comparație între Dumnezeu și Satana. Scrieți caracteristicile fiecăruia pe câte o foaie. Comparați și arătați deosebiri.

Dumnezeu: Ex. 34,6,7; Numeri 14,18; Ps. 86,15; Ps. 103,8.

Satana: Ioan 8,44; Apoc. 20,10; Mat. 4,1; Rom. 5,12; Is. 14,12-14.

Întrebări pentru discuții

1. Când comparăm caracterul lui Dumnezeu cu cel al lui Satana, ce emoții naturale apar? (Respect și iubire față de Dumnezeu; dispreț față de Satana.)

2. Ce înseamnă cuvântul evreiesc YHWH? (În scrierea ebraică, nu apar vocalele. Cuvântul înseamnă Dumnezeu, Domnul.) De ce nu-L rosteau evreii? (Datorită respectului pe care-l aveau față de Dumnezeu și a dorinței de a dovedi acest respect.)

3. Ce făceau scribii când copiau Biblia și ajungeau la acest Nume? (Se opreau puțin și păstrau un moment de tăcere înainte de a scrie literele acestea.)

4. Dumnezeu i-a spus lui Moise că Numele Său este EU SUNT. Ce ne spune aceasta despre Dumnezeu? (Sugerează existența Sa veșnică, prin Sine Însuși, și faptul că nu poate fi pus alături de zeitățile păgâne.)

5. **Eclesiastul 5,2** ne spune să nu vorbim fără să ne gândim mai înainte. De ce, dacă oricum cuvintele sunt o expresie a gândurilor? (Dacă ne gândim mai bine înainte de a vorbi, vom face mai puține greșeli și vom crea mai puține probleme prin cuvintele noastre.)

6. **Proverbe 18,21** spune că prin cuvinte putem omorî sau putem face ca viața să fie mai bună și mai frumoasă. Cum putem omorî cu un cuvânt? (Cuvintele rele aduc tristețe, mâhnire, rănesc și pot „omorî” sufletul, sentimentele unui om.) Cum pot cuvintele să facă viața mai plăcută? (Uneori, cineva care este descurajat poate fi mângâiat, întărit și „ridicat” spiritual prin cuvinte de iubire, de apreciere și încurajare.)

7. De ce suntem sfătuiți să ne rezumăm la „da” și „nu”? (Dacă vorbim mai puțin, evităm să spunem lucruri de care să ne pară rău după aceea; folosirea cuvintelor nenecesare sau care rănesc Îl dezonorează pe Dumnezeu.)

În loc de povestire

Puterea cuvântului

Daniel Chirileanu

Puterea cuvântului tău
Ridică sau coboară pe visătorii trecători;
Nu poate fi și zori, și seară.
Dacă rănești printr-un cuvânt,
Ai scuturat neprețuitele culori.

Puterea cuvântului tău
Răsare când amurgul ațipește pe cărări
Precum o oglindire în scăpătat de vreme.
Nu lasă umbre nicăieri,
În urma ei,
Nicio făptură nu se teme.

Cuvântul tău e ascuțit,
Cuvântul Lui e cântărit ca o tăcere.
De vorba ta, mai poți muri,
De vorba Lui,
Se risipesc în asfințit
Troiene de-ndoieli și de durere.
Trăiește vorba Lui
Și uită vorba ta,
În vorba Lui stă viață și putere.

Povestire

O femeie care Îl iubea pe Dumnezeu a ajuns ca misionară într-o țară din lumea a treia, unde Numele lui Isus nu prea era rostit, deci nici cunoscut. Avea mult de mers și condițiile de călătorie erau rele – drumuri prost întreținute, ploi torențiale, tot felul de insecte, mâncare proastă. Misionara a trecut cu bine peste toate aceste neajunsuri, dar era ceva ce o necăjea.

Trecând printr-un sat, a văzut cum un grup de oameni săraci și amărâți au intrat într-o cârciumă și au ieșit apoi cu ochii împăienjeniți și fețele aprinse de băutură. S-a oprit în fața unui bătrân îmbrăcat în zdrențe și a început să-i vorbească:

– Băutura asta o să te omoare. De ce nu vrei să te lași de ea?

– Aș vrea eu, spuse el deznădăjduit, dar nu pot. Sunt ca un rob. Nu pot să scap.

– Ba da, i-a răspuns femeia cu hotărâre. Poți. Poți găsi eliberarea într-un Nume.

Și, spunând în gând o rugăciune, femeia a început să-i vorbească bețivului despre Isus.

Omul repeta Numele acesta ciudat pentru el. Nu mai auzise de Isus.

– Dacă vei rosti Numele lui Isus, vei fi eliberat de patima aceasta, l-a asigurat femeia, care se pregătea să-și continue drumul.

Peste câteva săptămâni, trecând din nou prin satul acela, l-a întâlnit pe bătrân, îmbrăcat sărac, dar ordonat, cu privirea limpede și o față liniștită.

– De câte ori gâtlejul striga cerând băutură, repetam Numele acela pe care mi l-ai spus, povesti el fericit. Spuneam „Isus, Isus, Isus” și simțeam un fel de răcoare și o liniște care cobora peste mintea și trupul meu și am fost eliberat de patima aceasta a băuturii.

Poate că noi, creștinii, nu înțelegem pe deplin puterea care este în Numele lui Isus. Este încă în el destulă putere să ne țină departe de păcat, dar mulți dintre noi ne luptăm singuri, încercând să fim buni prin puterile noastre, încercând să ieșim din necaz prin eforturile noastre. Puterea de sus este la dispoziția oricui o cere sincer în Numele lui Isus. (După B. J. Van Dolson, *How to get to Heaven From Your House*, p. 200)

Aplicație

Situații de discutat

a. Marcel are grijă, când este acasă ori la adunare, să nu folosească vorbe urâte sau grosolane, dar la școală simte nevoia să vorbească la fel ca ceilalți.

Poate să facă aceasta și să rămână totuși „curat în vorbire”?

b. Tatăl Corinei nu este credincios și are un vocabular foarte urât. Ea ar dori să-l facă să nu mai înjure sau măcar să nu mai folosească acele cuvinte grosolane când este și ea de față. Dar, dacă încearcă să-i spună ceva, tata se înfurie și mai rău.

Ce poate să facă?

c. „Bine, mamă, dar, când se întâmplă câte ceva de felul acesta, trebuie să zic și eu ceva, să mă descarc într-un fel, nu?” zice Alex.

Ce este potrivit să spui într-o situație neplăcută, ivită pe neașteptate?

Încheiere

Să luăm hotărârea să folosim Numele lui Isus și al lui Dumnezeu pentru puterea vindecătoare din aceste nume, și nu ca pe o parte obișnuită a limbajului grosolan, folosit de unii oameni.

Materialul pentru elevi

Cum ar trebui să vorbesc?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

POVESTEA PRIMULUI COLONIST

Una dintre cele mai triste povestiri din câte am citit a fost o povestire în versuri, de fapt o poezie de W. Carleton, numită „Povestea primului colonist”. Este vorba despre experiența unuia dintre primii pionieri, care s-a oprit împreună cu soția în ținuturile nelocuite din vest; cu mari eforturi au reușit să-și construiască o cabană și au avut mult de furcă până ce au reușit să curețe terenul și să-l facă bun de locuit. Apoi se vorbește despre zilele pe care le-au petrecut în singurătate, trudind din greu; despre zilele în care, din cauza muncii excesive și a lipsurilor care îi copleșeau, n-au mai avut vreme de cuvintele frumoase, de micile atenții și de plăcutele mângâieri de altădată.

Într-o seară, când omul nostru s-a întors de la muncă, istovit cu totul, și s-a dus să mulgă vacile..., ia-le de unde nu-s. Trebuia să plece să le caute. Foarte supărat și obosit, i-a spus soției cam așa:

Atât aveai tu de făcut – să nu pierzi vitele din ochi.

Să nu se depărteze de-aici, de lângă casă.

Atât. Toată povara grijilor pe mine doar m-apasă.

Tu numai stai și-astepti să fac eu tot.

Doar eu trudesac aici și, uite, nu mai pot!

Dar, de cum a terminat de spus aceste cuvinte, și-a dat seama că o otrăvă era în ele. Însă, mândru și mândru, nu și-a cerut iertare și nici nu a încercat să îndrepte lucrurile, așa cum simțea că s-ar fi convenit să facă. Mai mult chiar,

a doua zi a plecat la lucru fără să-și sărute soția de bun-rămas, așa cum făcea totdeauna. Când și-a desfăcut pachetul de mâncare, lângă sendvișuri a găsit și prăjitura lui preferată. A înțeles ce însemna și și-a spus: „Diseară îmi voi cere iertare”. S-a dus acasă devreme, dar soția lipsea. Lăsase pe masă un bilet în care îi spunea că vacile plecaseră din nou și ea se duse să le caute. Iar în încheiere scria: „Dragul meu, mi-am dat toată silința să fac totul cât mai bine. Încearcă să completezi cu iubirea ta lipsa mea de putere și să-mi spui un cuvânt bun când voi veni acasă.”

Chiar în clipa aceea a început o furtună grozavă, cu tunete și fulgere înspăimântătoare. Omul și-a luat câinele și a plecat să-și caute soția. Toată noaptea s-a luptat cu moartea, umblând prin furtună și strigând cât îl țineau puterile. De trei ori s-a întors la cabană, nădăduind că soția a ajuns acasă. Când s-a luminat de ziuă și s-a întors din nou acasă, a auzit în apropiere sunetul talăngilor de la gâtul vacilor. Deci le găsise, se întorsese! S-a năpustit în cabană, strigând: „Ah, scumpa mea, ai venit, în sfârșit!” Da, venise, dar... plecase din nou. Lupta cu furtuna teribilă din timpul nopții fusese peste puterile ei. Zăcea pe podea, moartă. (Eric B. Hare, *Make God First*, p.368)

Încearcă să-ți închipui că ai putea să-L auzi pe Isus vorbind. Cum crezi că vorbea El? Cu siguranță, cuvintele Sale erau totdeauna curate, fără nicio umbră de neseriozitate. Tonul vocii Sale era plin de bunătate, fără nicio stridență sau urmă de mânie. Crezi că lua vreodată parte la discuții fără rost sau în care se spuneau glume proaste? Aveau cuvintele Sale sens și înțeles sau nu merita să-ți pierzi vremea ascultându-L?

1. Duminică

Întrebarea mea

➤ Știi ce înseamnă Y H W H și cum se pronunță? În ebraică, literele acestea alcătuiesc Numele lui Dumnezeu, care este tradus în Biblia noastră prin Dumnezeu sau Domnul. Evreii considerau că numele acesta este atât de sfânt, încât, când citeau Scriptura și ajungeau la el, nici nu îndrăzneau să îl pronunțe, de teamă să nu îl profaneze. Deoarece nu era rostit niciodată cu glas tare, de-a lungul vremii s-a uitat felul în care ar trebui pronunțat, iar astăzi nu suntem siguri cum ar trebui să sune acest cuvânt.

➤ Israelul din timpurile biblice, care a auzit glasul lui Dumnezeu, a arătat totdeauna un deosebit respect față de Domnul și de Numele Său. Dumnezeu nu S-a schimbat cu trecerea timpului. Merită și astăzi același respect.

➤ Ni se întâmplă vreodată să uităm că Dumnezeu este atotputernic și vrednic de respect?

➤ Ni se întâmplă să rostim Numele Său neatent sau fără respect?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Scribii care au copiat Scripturile erau cuprinși de un simțământ de adânc respect și pioșenie atunci când ajungeau să copieze literele sfinte care alcătuiau Numele lui Dumnezeu. Înainte de a le scrie, se opreau puțin. Și, dintre toate celelalte nume și titluri, NUMELE lui Dumnezeu era considerat a fi YAHWEH... Numele acesta este format, în ebraică, din verbul „a fi” și implică ideea că Acela care are acest Nume este veșnic și are existența prin Sine. Însăși... universalitatea Sa atotcuprinzătoare împiedica

orice asemănare sau comparație care s-ar fi putut face între El și zeii egiptenilor sau ai altor popoare. El avea să le asigure, lui Moise și poporului, mângâiere în necazuri și un ajutor în care să se poată încrede, pentru realizarea scopului Său, de a-i elibera din Egipt.” –

Comentariu biblic AZȘ

➤ „Porunca de a nu lua Numele Domnului în deșert nu numai că oprește jurămintele false și blestemele obișnuite, dar ea ne oprește de a folosi Numele lui Dumnezeu într-un mod ușuratic sau neglijent, fără respect față de înspăimântătoarea lui însemnătate. Prin folosirea necugetată a Numei lui Dumnezeu în vorbirea de rând, prin invocarea Lui în probleme neînsemnate și prin deasa și necugetată repetare a Numei Său, noi Îl dezonorăm. ‘Numele Lui este sfânt și înfricoșat’ (Psalmi 111,9).” – Ellen G. White, scriitoare inspirată

➤ „Atunci când se face un jurământ strâmb sau când Numele Domnului e întrebuințat abuziv și pentru lucruri de nimic sau în grabă pentru lucruri neînsemnate este într-adevăr o defăimare la adresa Numei (ființei) lui Dumnezeu și deci este în directă opoziție cu porunca a treia.” – A. Kuen, teolog

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ „Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală pentru orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.” (**Matei 12,36**)

➤ Cris era un băiat vesel. Toți îl iubeau, pentru că vorbea mereu și avea un dar deosebit de a găsi în orice lucru ceva de râs. Uneori, cuvintele pe care le spunea despre câte ceva, chiar dacă el nu avea intenția să jignească, îl puneau pe respectivul într-o lumină atât de ridicolă, încât îi venea să intre în pământ de rușine, pentru că, de îndată ce Cris deschidea gura, toți începeau să râdă.

Când erau la ore, Cris vorbea tot timpul în șoaptă, astfel că cei din jur îl ascultau pe el, în loc să asculte ce spuneau profesorii. Glumeau și râdeau, până ce nimeni nu mai era atent la oră. Cu toate că era foarte îndrăgit, Cris era totuși un veșnic izvor de cuvinte cel puțin nefolositoare, dacă nu rele.

Obiceiul lui de a flecări tot timpul este foarte rău, dar toți ne facem adesea vinovați, pentru că vorbim fără să gândim. Cuvintele rostite astfel nu numai că nu sunt de folos nimănui, dar adesea rănesc și, oricum, sunt o pierdere de timp. Este vorba de cuvintele negândite, de prostiile pe care le spunem și pentru care va trebui să dăm seama la judecată și să primim o răsplată...

➤ Tu vorbești vreodată fără să gândești? Spui cuvinte rele, care abat și mintea ta și a celor din jur de la lucrurile serioase la care ar trebui să fiți atenți? Dacă luăm seama acum la cuvintele pe care le rostim, în ziua judecății nu vom avea să ne temem pentru ceea ce am spus." (M. E. Cason, *Today's Worship Story*, p.191.192)

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 20,7**

„Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.”

➤ **Iov 15,5**

„Nelegiuirea ta îți cârmuiește gura și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni.

➤ **Psalmi 4,2**

„Fiii oamenilor, până când va fi batjocorită slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți umbla după minciuni?”

➤ **Psalmi 18,1**

„Te iubesc din inimă, Doamne, tăria mea!”

➤ **Proverbe 21,6**

„Comorile câștigate cu o limbă mincinoasă sunt o deșertăciune care fuge și ele duc la moarte.”

➤ **Matei 5,37**

„Felul vostru de vorbire să fie: 'Da, da; nu, nu'; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.”

➤ **1 Corinteni 1,5**

„Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.”

➤ **Coloseni 4,6**

„Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dreașă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”

➤ **1 Timotei 4,12**

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea; ci fi o pildă pentru credincioși: în **vorbire**, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Porunca a treia ne spune să nu luăm în deșert Numele lui Dumnezeu. Altfel spus, să nu rostim Numele Său degeaba, în mod neatent sau pentru a întări o minciună. Porunca nu cere doar să evităm anumite cuvinte care nu ar trebui spuse, ci să avem grijă de orice cuvânt pe care îl rostim. De fapt, cuvintele sunt o expresie a gândurilor. „Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit” (**Matei 12,35.37**).

➤ Iată câteva reguli de bază pe care ni le oferă Biblia cu privire la vorbire. Trece înaintea ideii exprimate numărul cu care este notat versetul în care apare ideea respectivă.

1. Psalmi 12,2,3; **2.** Proverbe 13,3; **3.** Proverbe 18,21; **4.** Proverbe 25,11; **5.** Eclesiastul 5,2; **6.** Iacov 1,26; **7.** Iacov 3,2; **8.** Iacov 5,12.

— Nu te grăbi să vorbești înainte de a te gândi;

— Cuvintele pot omorî sau pot aduce viață;

— Religia unui om care nu-și poate controla

cuvintele este zadarnică;

— Cine își păzește gura își păzește sufletul;

— Dacă prin cuvintele noastre nu greșim față de alții, suntem desăvârșiți;

— Cuvintele potrivite, spuse la vreme potrivită, sunt ca un tablou frumos;

— Să păstrăm simplitatea în orice discuție, reducând-o pe cât se poate la „da” și „nu”;

— Lui Dumnezeu nu-I plac linguşelile, nici cuvintele cu două înțelesuri.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Este normal ca, în situații diferite, să folosim expresii și limbaje diferite. De exemplu, într-un fel ne exprimăm când stăm de vorbă cu un prieten și în alt fel când vorbim cu o persoană mai în vârstă, un superior sau o persoană oficială; într-un fel redactăm o telegramă și în alt fel o cerere. Haideți să facem un mic exercițiu. Iată mai jos câteva tipuri de limbaje și expresii.

1. Limbaj solemn, religios (vorbiire ce exprimă respectul și iubirea)

2. Oficial (o vorbiire corectă și îngrijită)

3. Prietenesc (limbaj ce exprimă căldură și afecțiune)

4. Obișnuit (vorbiire de toate zilele)

5. Frivol (vorbiire lipsită de seriozitate)

6. Argotic (o vorbiire voit neîngrijită)

7. Vulgar (limbaj profan și murdar)

Trece în dreptul fiecăreia dintre expresiile următoare cifra care indică tipul de limbaj căreia îi aparține:

_ Bună, ce mai faci?

_ Ca lumea, nu? Bestial, ce mai..!

_ Bună ziua, domnule director!

_ Tată scump, din cer...

_ Ce bine-mi pare că te văd! Îmi era dor de tine!

_ Cară-te de-aici, prostule!

_ Ohoo, mișto gagi!

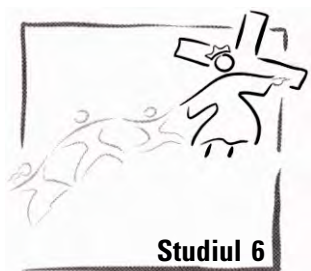
Care dintre aceste tipuri de vorbiire nu ar trebui să fie folosite niciodată de un creștin?

În **Matei 5,37** ni se vorbește despre felul în care trebuie să ne alegem cuvintele. Ce vrea să spună, de fapt, acest verset?

Acest text ne îndeamnă să fim cât mai simpli în vorbiire. Să înțelegem cumva de aici că nu ar trebui să ne angajăm niciodată într-o discuție în care răspunsurile noastre ar fi mai mult decât „da” sau „nu”? Evident că nu. Prin cuvinte, putem exprima o mulțime de gânduri. Uneori, avem impresia că vorbim fără să ne gândim, dar impresia aceasta este greșită. De fapt, înainte de a rosti un cuvânt, cuvântul acela există sau apare în minte. Deci, dacă vrem să ne stăpânim gura sau limba, de ce ar trebui să avem grijă? Ce ar trebui să ținem în frâu?

Descurcă următoarele cuvinte, ca să descoperi care sunt lucrurile bune cu care ar trebui să ne ocupăm. (Vezi **Filipeni 4,8**.)

„Încolo, frații mei, tot ce este **nbu**_____, tot ce este **deavatăr**_____, tot ce este **drivenc**_____ de **nictes**_____, tot ce este **predt**_____, tot ce este **racut**_____, tot ce este vrednic de **biuti**_____ tot ce este vrednic de **mritpi**_____, orice **patfă**_____ **ă nub**_____ și orice **adulă**_____, aceea să vă însuflețească”.

Un răgaz înviorător

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,8-11:

„Sabatul nu este introdus ca o instituție nouă, ci ca una care a fost întemeiată la creațiune. Trebuie să ne aducem aminte de el și să-l păzim ca pe un mijloc de aducere aminte a lucrării Creatorului. Arătând spre Dumnezeu ca Făcător al cerurilor și al pământului, el Îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți ceilalți dumnezei falși. Toți cei care țin ziua a șaptea arată prin acest act că sunt adoratori ai lui Dumnezeu. În acest fel, Sabatul este semnul ascultării de Dumnezeu atâta vreme cât va exista cineva pe pământ care să-l slujească. Porunca a patra este singura, dintre toate cele zece, în care se găsesc atât Numele, cât și titlul Legiuiturului. Este singura care arată prin a cui autoritate a fost dată Legea. În acest fel, ea conține sigiliul lui Dumnezeu, pus pe Legea Sa, ca o dovadă a autenticității și puterii obligativității ei.” (*Patriarhi și profeti*, p. 306, ed. 1996)

Obiective

Să examinăm împreună cu copiii principiile păzirii Sabatului, care ne arată că, atunci când a sfințit ziua a șaptea, Dumnezeu a avut în vedere binele omului.

Materiale

a. Cartonașe de 3/6 cm, pe care să scrieți câte un cuvânt din Exod 20,8-11. În funcție de mărimea clasei, faceți unul sau mai multe astfel de seturi.

b. Șapte pahare la fel, șase pline cu apă și al șaptelea cu must.

Introducere

Împărțiți clasa, dacă e mare, în mai multe grupe și dați fiecăreia câte un set de cartonașe

pe care sunt scrise cuvintele textului din Exod 20,8-11, să le așeze în ordine. Încurajați-i în timp ce lucrează – chiar dacă sunt mai lungi, textele sunt cunoscute.

Puneți, pe masă sau pe un scaun, șapte pahare cu lichid, câte unul pe rând. Povestiți pe scurt istoria creațiunii, punând în acest timp, pe rând, câte un pahar.

Dumnezeu le-a oferit oamenilor șapte zile pline de daruri. În prima zi – lumina; în a doua – o atmosferă potrivită în care să trăiască; în a treia zi – plantele: pomii, iarba, legumele, cerealele; în a patra – soarele, luna și stelele; în a cincea – peștii și păsările; în a șasea – viața pentru toate animalele și pentru om.

Apoi, în ziua a șaptea (puneți în fața clasei al șaptelea pahar), Dumnezeu i-a oferit omului ceva deosebit. De fapt, le-a dăruit oamenilor foarte de curând creați o zi întreagă, pe care s-o petreacă împreună cu El. Nu aveau de lucru în grădină, nimic de ce să se îngrijească sau să fie îngrijiți. Era o zi în care să se bucure unul de altul și amândoi de prezența lui Dumnezeu. Darul acesta n-a fost dat numai primilor oameni. El este oferit oricărui om, din orice vreme, care este un copil al lui Dumnezeu și l se închină Lui.

Numai că oamenilor nu prea le place să facă ce li se spune. Unii ar vrea ca acest dar special al lui Dumnezeu să fie în prima zi a săptămânii. Ei se închină duminică. Alții l-au mutat în ziua a șasea, vinerea. Dar Biblia spune că Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea, a sfințit-o și a pus-o deoparte.

Întrebări

1. Care a fost intenția lui Dumnezeu când ne-a dăruit Sabatul? (Să fie o zi de odihnă fizică, un timp în care să ne gândim la bunătatea Lui, un timp în care să ne închinăm Lui și să ne amintim că El este Creatorul nostru.)

2. Cât au mers israeliții prin pustie, în ce fel a fost mana o lecție despre sfințenia Sabatului și sfințirea lui? (Mana era o dovadă a călăuzirii lui Dumnezeu. Nu cădea peste tot în pustie, ci doar în jurul taberei lui Israel, oriunde se opreau și își așezau tabăra; cădea în fiecare dimineață, îndeajuns pentru toți; „când dădea soarele” se topea, dar putea fi fiartă sau coaptă la foc; nu putea fi păstrată de pe o zi pe alta decât vinerea, când cădea o cantitate de două ori mai mare și fiecare o putea păstra în cort, nu în frigider, pentru a doua zi; în Sabat, nu cădea nicio bobită de mană.)

3. Ce le-a spus de fapt Domnul israeliților prin Ieremia (**Ieremia 17,21.22**)? (Să nu lucreze în Sabat, așa cum lucrau în celelalte zile.)

4. În vremea când a fost Isus pe pământ, regulile legate de păzirea Sabatului erau atât de stricte, încât Sabatul nu mai era o zi de odihnă sau de părtășie cu ceilalți, o zi de mângâiere și ajutorare a bolnavilor. Care sunt câteva lucruri pe care le făcea Isus în Sabat, arătându-ne în felul acesta cum trebuie păzită ziua cea sfântă? (Mergea la sinagogă, participa la serviciile religioase, vindeca.)

5. Să meargă cineva la tablă și să deseneze tablele Legii, așa cum au fost văzute de Ellen White în viziune. De ce credeți că a văzut porunca a patra înconjurată de o strălucire deosebită? (Lucrul acesta arăta importanța păzirii Sabatului.)

6. În ceruri nu vom fi niciodată obosiți, deci nu vom avea nevoie de odihnă. De ce va fi totuși Sabatul „ținut” de-a lungul veșniciei? (Ca să ne amintească să-L onorăm pe Creatorul nostru și să ne ofere ocazia de a fi împreună, ca să ne închinăm Lui și să ne bucurăm de părtășie unii cu alții și cu Dumnezeu.)

Aplicație

1. Situații de discutat

a. Este vineri după-amiază. Teo a fost selectat în lotul de atletism care va participa la concursul interșcoli. Soarele apune chiar acum și el mai are o probă.

Ce ar putea face? Ce ar trebui să facă sau să spună?

b. Marc lucrează la un magazin de produse alimentare. Sâmbăta, magazinul este închis și nu

are probleme. În celelalte zile, programul este până la ora 5, însă iarna soarele apune pe la 4 și jumătate.

Ce poate face?

c. Elena îngrijește de un copil mic șase ore pe zi. Părinții copilului sunt oameni foarte drăguți și înțelecători, și ea este mulțumită. Sâmbăta are liber. Dar s-a ivit o situație neașteptată – o înmormântare. Părinții copilului trebuie să plece în provincie sâmbătă dimineața și nu au găsit pe nimeni care să aibă grijă de el, așa că o roagă pe Elena să vină doar de data aceasta.

Ce ar trebui să facă?

2. **Sabatul.** În principiu, am putea împărți activitățile potrivite pentru ziua de Sabat în două categorii – cele prin care ne apropiem mai mult de Dumnezeu și îl cunoaștem mai bine și cele prin care avem părtășie cu frații de credință, cu familia, îi ajutam pe cei în nevoie și le vorbim despre iubirea lui Dumnezeu. Notați cu A și B cele două tipuri de activități și, inspirându-vă din sugestiile date în studiu (vezi joi), faceți câte o listă cât mai cuprinzătoare pentru fiecare dintre cele două. Eventual, copiii pot lucra în două sau trei echipe. Confrunțați apoi listele. Alegeți câte ceva potrivit și deosebit, ca activități pentru clasă, în următoarele Sabate.

Povestire

Edith Wareham auzise despre păsări care „țin Sabatul”, dar nu putea să creadă așa ceva. Odată, pe când era în Lesotho, Africa, a cunoscut o familie de adventiști. Erau oameni de la țară și aveau multă bătaie de cap cu păsările care le distrugau recolte. În cele șase zile lucrătoare, alungarea păsărilor care veneau în cârduri era una dintre activitățile obișnuite ale zilei.

Puțin amuzată, domnișoara Wareham a înregistrat într-o zi pe o casetă zgomotul pe care-l făceau păsările – veniseră parcă sute de păsări, care ciripeau, scoteau sunete ascuțite, cârâiau. Se auzeau și vocile oamenilor care strigau în fel și chip, încercând să alunge păsările. Se auzea și lătratul unor câini. Păsările parcă își aleseseră un pâlă de câțiva cireși, drept pensiuine pentru câțiva vreme. Se auzea un zgomot teribil, ai fi zis că e o mare răscoală.

Apoi, în Sabat, domnișoara Wareham a revenit în locul acela, să facă din nou o înregistrare.

Nu era nicio pasăre în niciunul dintre cireși. Nici în grădină, deși la ceva distanță erau câteva stoluri de păsări în niște pini. De data aceasta, pe bandă s-au înregistrat mai degrabă foșnetul ierbii, al vântului prin frunzele pomilor și... liniștea.

Oamenii erau la biserică. În curte nu se auzea glas de om. Câinii erau liniștiți. Parcă se odihneau și ei, și păsările.

Nu exista nicio explicație pentru această atmosferă de pace și liniște, decât că Dumnezeu creator este Cel ce stăpânește peste ființele și lucrurile pe care le-a creat. Desigur că El știa că păsările ar fi distrus recoltele acestor cre-

dincioși cât erau ei la biserică dacă nu s-ar fi făcut ceva ca proprietatea lor să fie apărută. El știa ce e de făcut și a făcut. (Adaptare după R. Osmundison, *With God You Win*, p. 283)

Încheiere

Dumnezeu, Cel care stăpânește peste natură și peste toate ființele create de El, dorește ca ziua de azi să fie pentru noi cea mai frumoasă zi din săptămână. Să-I mulțumim că a fost azi cu noi aici și să-L rugăm să ne ajute să petrecem tot restul zilei cu El.

Materialul pentru elevi

Un răgaz înviorător

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

De ce crezi că porunca a patra era înconjurată de o aureolă? Nu arată aceasta cât de important este Sabatul înaintea lui Dumnezeu? El dorește să Se asigure că noi nu uităm. (Watts, *Aceasta este ziua*, p.97)

O AUREOLĂ ÎN JURUL SABATULUI

Era Sabatul din 3 aprilie 1847. În curtea casei lui Stockbridge Howland din Topsham, Maine, cântau păsărelele, mătisoarii de salcie înfloreau și parcă se auzea seva urcând în plante.

Înăuntru, căldura primăverii era reflectată în inimile adventiștilor adunați acolo pentru studiul Bibliei, ca de obicei, la sfârșitul săptămânii. Unii dintre ei, ca Ellen și James White, țineau Sabatul, dar alții erau încă nehotărâți.

„Am simțit un neobișnuit duh de rugăciune”, scria Ellen White în cartea sa *Experiențe și viziuni*. „În timp ce ne rugam, Duhul Sfânt a coborât peste noi. Eram foarte fericiți.” (p.39). Deodată, Ellen, care avea pe atunci nouăsprezece ani, a strigat: „Slavă! Slavă!” Toți știau că avea o viziune.

Mai târziu, ea a spus că fusese dusă de un înger în Cetatea Sfântă și apoi în Sanctuarul ceresc. El a condus-o, prin Locul Sfânt, spre perdeaua despărțitoare, unde o aștepta Isus. Călăuza a condus-o apoi în Sfânta Sfintelor, unde a văzut un chivot de aur cu îngeri de o parte și de alta, privind în jos, către chivot, unde se aflau două table de piatră, puse una peste alta, ca și cum ar fi fost o carte. Apoi, a văzut cum Isus le-a deschis. „Am văzut cele Zece Porunci scrise cu degetul lui Dumnezeu, a spus Ellen. Pe o tablă erau patru, iar pe cealaltă erau șase. Cele patru de pe prima tablă străluceau mai tare decât celelalte șase. Dar porunca a patra, adică porunca despre Sabat, strălucea mai mult decât toate celelalte... În jurul ei era o aureolă de slavă” (p. 90).

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.” (**Exod 20,8-11**)

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Adu-ți aminte” – primele cuvinte din porunca a patra – înseamnă să te gândești la ceva știut mai dinainte, să rechemi în minte, să nu uiți.

Dumnezeu a rostit cele Zece Porunci pe Sinai, după ce israeliții de-abia ieșiseră din Egipt. El le-a spus să-și aducă aminte de Sabat. Probabil că în timpul anilor de robie nu-și vor fi amintit prea bine de Sabat, dar existase o vreme, mai înainte, când Sabatul fusese păzit și Domnul făcea referire, cu siguranță, la acel timp. Citește **Geneza 2,1-3**. În **versetul 2** sunt menționate două lucruri pe care le-a făcut Domnul în ziua a șaptea. Care?

1 _____

2 _____

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Cerința lui Dumnezeu ca omul să se odihnească în ziua a șaptea nu putea avea un motiv mai temeinic decât acela de a-i oferi omului odihna necesară pentru a se putea bucura cât mai bine de ocazia de a cugeta la iubirea și bunătatea Creatorului său și, în felul acesta, de a deveni tot mai asemenea Lui. După cum Dumnezeu a lucrat șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea, tot astfel, omul trebuia să muncească șase zile, iar în cea de a șaptea să se odihnească. Sabatul săptămânal este o instituție divină, dată omului de Dumnezeu, iar respectarea ei este cerută de Dumnezeu, de Însuși Dătătorul Legii.” – *Comentariu biblic AZȘ*

➤ „Sabatul nu este introdus ca o instituție nouă, ci ca una care a fost întemeiată la creațiune. Trebuie să ne aducem aminte de el și să-l păzim ca un mijloc de aducere aminte a lucrării Creatorului. Arătând spre Dumnezeu ca Făcător al cerurilor și al pământului, el Îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți ceilalți dumnezei falși. Toți cei care țin ziua a șaptea arată prin acest act că sunt adoratori ai lui Dumnezeu. În acest fel, Sabatul este semnul ascultării de Dumnezeu. Porunca a patra este singura, dintre toate cele zece, în care se găsesc atât Numele, cât și titlul Legiuitorului. Este singura care arată prin a cui autoritate a fost dată Legea. În acest fel, ea conține sigiliul lui Dumnezeu, pus pe Legea Sa, ca o dovadă a autenticității și puterii obligativității ei.” S. Bacchiocchi, teolog

➤ „Pregătirea pentru Sabat să fie terminată vineri. Vedeți ca toate hainele să fie pregătite și mâncarea terminată, pantofii lustruiți și baia făcută. Acest lucru este posibil dacă faceți din el o regulă. Sabatul nu este destinat reparatului

hainelor, gătitului mâncării, căutării de plăcere sau vreunei alte preocupări lumești. Înainte de apusul soarelui, toate lucrările lumești să fie lăsate deoparte și toate ziarele lumești să fie date la o parte din vedere.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ În perioada dintre Vechiul și Noul Testament, fariseii au venit cu o serie de „reglementări” care împovărau Sabatul și făceau ca ținerea lui să fie un chin.

➤ Dorind să nu li se mai poată reproșa că nu respectă Sabatul, așa cum se întâmplase în vremea lui Ieremia, au trecut în extrema cealaltă și au făcut o mulțime de reguli. Preoții și învățătorii legii le pretindeau oamenilor să respecte cu strictețe aceste „orânduiri”, dacă doreau să fie considerați „păzitori ai Sabatului”. Iată câteva dintre ele:

*Să nu faci un nod.

*Să nu scrii două litere din alfabet.

*Să nu aprinzi un foc.

*Să nu stingi un foc aprins mai înainte.

*Să nu te uiți în oglindă.

*Să nu mănânci un ou care a fost ouat în Sabat.

*Să nu scuipi pe jos, pentru că în felul acesta ai putea uda un fir de iarbă.

➤ Regulile acestea absurde făceau ca Sabatul să fie pentru oameni un jug și o povară, în loc să fie o zi de odihnă și de bucurie, așa cum plănuise Dumnezeu.

➤ Chiar dacă nu a vorbit despre felul cum trebuie respectat Sabatul, Domnul Isus a dat un exemplu prin purtarea Sa. În Sabat, Se ducea totdeauna la sinagogă și Își petrecea restul zilei făcând fapte bune (**Luca 13,10-16**). De asemenea, El dorea ca toți să înțeleagă faptul că Sabatul fusese dat pentru binele omului, nu ca o pedeapsă (**Marcu 2,27.28**).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 31,13.14**

„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ‘Să nu care cumva să nu țineți sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc. Să țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimicit din mijlocul poporului său.’”

➤ **Deuteronom 5,12-14**

„Ține ziua de odihnă, ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău. Șase zile să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine.”

➤ **Isaia 58,13.14**

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecărie, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.”

➤ **Ezechiel 20,12**

„Le-am dat și Sabatele Mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

➤ **Matei 12,8**

„Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.”

➤ **Faptele apostolilor 13,42**

„Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.”

➤ **Evrei 4,9**

„Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Ți s-a întâmplat vreodată să-ți fie groază că vine Sabatul sau să aștepti cu nerăbdare să treacă? Nu cumva ziua aceasta este pentru tine o listă lungă de „să nu...”?

Sunt unii părinți care nu au reușit să-i facă pe copiii lor să guste bucuriile Sabatului, ci doar i-au „îngrădit”, făcându-le o listă lungă de „nu e voie...”

Dar acum ești destul de mare ca să înțelegi Sabatul și să răspunzi tu însuși de atitudinea pe care o ai față de el.

➤ Dumnezeu a pus deoparte ultima zi a săptămânii, ca să fie un fel de monument de aducere aminte a creației. El dorește ca, cel puțin o dată pe săptămână, să ne amintim că El este Creatorul.

➤ Dumnezeu a plănuțit ca noi să lucrăm, să învățăm și să avem tot felul de alte activități timp de șase zile, dar ziua a șaptea trebuie să fie ca o pauză, ca un moment de schimbare a ritmului. De aceea a numit-o „zi de odihnă”.

➤ În cea mai mare parte a timpului, noi ne folosim de talentele pe care ni le-a dat Dumnezeu și ne bucurăm de darurile Sale, dar Domnul a hotărât o zi în care mintea noastră să nu se mai ocupe tot de noi, ci să aprecieze binecuvântările Sale.

➤ Iată câteva sugestii care te vor ajuta să faci din Sabat o zi cu adevărat plăcută:

1. Începe chiar din prima zi a săptămânii să te gândești la bucuria de a fi o zi întreagă cu cel mai bun Prieten al tău.

2. Planifică-ți pentru Sabat niște activități la care L-ai putea invita pe Isus să te ajute.

3. Petrece câțva timp așa cum Își petrecea Isus timpul în Sabat – făcând bine.

4. Discută cu prietenii despre lucruri pe care ați dori să le discutați cu Isus.

5. Petrece împreună cu familia timp special pentru închinare.

6. Gândește-te cum ar trebui să-ți planifici timpul în Sabat, pentru ca această zi să fie o zi deosebită pentru tine și Isus.

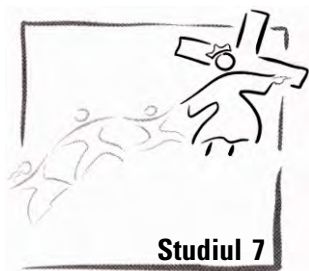
6. Vineri

Cum procedez?

➤ Citește **Isaia 66,22.23**. Încearcă să-ți închipui că ești în casa minunată care a fost pregătită special pentru tine. Totul în jur este fără cusur și minunat, pentru că Dumnezeu a făcut un Pământ nou și a șters orice urmă a păcatului. Imaginează-ți deliciul unei dimineți de Sabat, când toți se adună în jurul tronului lui Dumnezeu. Va fi un serviciu divin cu totul deosebit, o mare serbare! Și, în același timp, marea serbare săptămânală.

➤ Și acum, iată ce scrie Ellen White: „Mi s-a arătat că Legea lui Dumnezeu va dura veșnic și va exista pe Noul Pământ pentru toată veșnicia. La creațiune, când au fost puse temeliile

Pământului, fiii lui Dumnezeu priveau cu admirație la lucrarea ce ieșea din mâinile Creatorului și toată oștirea cerească scotea strigăte de bucurie. Atunci a fost întemeiat și Sabatul. La încheierea celor șase zile ale creației, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de tot lucrul pe care îl făcuse; El a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, deoarece în această zi S-a odihnit de tot lucrul Său. Sabatul a fost instituit în Eden, înainte de cădere, și a fost păzit de Adam și de Eva și de toată oștirea cerului. Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea și a binecuvântat-o și a sfințit-o. Am văzut că Sabatul nu va fi niciodată desființat, ci sfinții răscumparați, împreună cu toate oștile îngerești, îl vor păzi în onoarea Creatorului, de-a lungul veșniciei.” (*Experiențe și viziuni*, p.163)

Este onorabil să-ți onorezi părinții

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,12:

„Părinții sunt îndreptățiți la o dragoste și un respect cum nu este dat nimănui altcuiva să aibă. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate pentru sufletele încredințate grijii lor, a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Iar acela care respinge autoritatea îndreptățită a părinților săi respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere din partea copiilor nu numai să dea respect, supunere și ascultare părinților lor, ci, de asemenea, să le apere prestigiul, să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe.” (*Patriarhi și profeți*, p. 307, ed. 1996)

Pentru studiu suplimentar:

Solii pentru tineret, cap. 111 – „Respect și iubire față de părinți”.

Materiale

Foi de hârtie pe care ați scris sus, pe două coloane, **Efes. 6,1** și **Efes. 6,4**, câte o astfel de foaie pentru fiecare copil; un certificat de naștere.

Introducere

a) Împărțiți-le copiilor foile și cereți-le să scrie fiecare „răspunsul” său la cerința exprimată de cele două texte.

b) Arătați-le copiilor certificatul de naștere și întrebați: De ce este importantă această bucată de hârtie? Ce aflăm când citim ce este scris aici? (Numele, data și locul nașterii persoanei căreia îi aparține certificatul, numele părinților.) În orice țară există un sistem de evidență a populației, ca să se poată ști câți locuitori are țara respectivă și câteva lucruri despre fiecare. Și lucrul acesta

se face chiar de când se naște un copil – i se face un act, în care se notează datele personale și numele celor care vor răspunde de el: părinții sau alți adulți care îl vor îngriji. În certificatul de naștere se trece numele pe care i-l dau părinții, numele de familie, și astfel „se certifică”, adică se dovedește că respectivul copil face parte din familia aceea.

De ce sunt părinții importanți pentru copii? (Așteptați câteva răspunsuri.) Și acum să întoarcem întrebarea. De ce sunt copiii importanți pentru părinți? (Așteptați răspunsurile, ajutați-i cu tact.)

Întrebări pentru discuții

1. Ce credeți că e mai greu – să fii părinte sau să fii copil? (Încurajați discuțiile serioase și constructive.)

2. De ce credeți că cinstirea părinților este un lucru atât de important pentru Dumnezeu, încât nu numai că i-a „consacrat” o poruncă dintre cele zece, dar a și însoțit această poruncă de o făgăduință?

3. Care ar trebui să fie atitudinea unui adolescent față de părinții care au alte păreri decât copiii, fără ca aceste păreri să fie în opoziție cu voia lui Dumnezeu și cerințele Sale? (Ar trebui să ne încredem în judecata și experiențele lor și să-i ascultăm, mai degrabă decât să ne urmăm înclinațiile noastre egoiste.)

4. De ce au părinții autoritate în viața noastră? (Dumnezeu le-a încredințat răspunderea de a-i crește și învăța pe copii și de a-i învăța și despre autoritatea lui Dumnezeu.)

5. Ce exemple ne-a dat Isus în ce privește împlinirea poruncii a cincea? (A avut grijă de mama Sa chiar când era pe cruce.)

6. De fapt, ce ne împiedică să cerem sau să primim sfatul celor mai în vârstă sau al părinților? (Dorința de independență, egoismul, mândria.)

7. De ce s-a supus Isaac tatălui său pe Muntele Moria, când a aflat ce urma să se întâmple? (Pentru că avea încredere în tatăl său și era obișnuit să-l asculte.)

8. Deși a fost despărțit atâta timp și aflat la o așa de mare distanță de tatăl său, ce fapte ale lui Iosif dovedesc grija și iubirea sa față de bătrânul său tată și de frați? (Chemându-i în Egipt, le-a asigurat „transportul”, trimițând care, și locul cel mai bun din țară unde să locuiască.)

9. În vremurile Noului Testament, oamenii obișnuiau să spună *Corban* și astfel să-și scuze neglijența față de părinți. Care e „formula” folosită de tinerii de azi pentru a se scuza, când își neglijează părinții? (Sunt prea ocupat; n-am timp; am și eu problemele mele etc.)

10. Cum poate un copil „să-și cinstească” părinții? Dar un om matur? Alcătuiți niște liste.

Aplicație

Discutați următoarele situații:

a. Bobi era sigur că părinții îi vor cumpăra de ziua lui o bicicletă cu douăsprezece viteze. Nu i-au cumpărat și el este foarte supărat. Este convins că părinții nu-l iubesc și vrea să-i pedepsească în felul lui – nu va mai vorbi cu ei.

Este acesta un mod de a nu-i cinsti? Este o călcare a poruncii?

b. Mama lui Mihai este adventistă și ar vrea ca fiul ei să vină cu ea la adunare în Sabat. Tata nu este adventist și îi propune să meargă cu el la un fotbal.

Cum poate Mihai „să-i cinstească” pe ambii părinți? Ce să spună? Ce să facă?

c. Mama Corinei este alcoolică. Nu face curățenie, nu face mâncare, nu are grijă de Corina. Nu se poartă ca o mamă adevărată, care să merite să fie respectată.

Cum ar trebui să se poarte Corina? Cum ar putea să o ajute?

Povestire

Optsprezece ghemotoace de puf o urmau pe mama prepeliță prin iarba înaltă, căutând semințe mărunte și insecte. Pușorii de prepeliță cresc repede, curând le dau tuleiele și le crește

chiar și moțul, la fel ca la părinții lor. Prepelița „le vorbește” mereu, îi strigă întruna, fiecare notă având un alt înțeles. Un sunet aspru, ca un clămpănit, este „chemarea la masă” și pușorii vin în grabă. Dar un sunet mai ascuțit e „semnalul de alarmă” și toți se ascund imediat prin iarbă.

Se făcuseră de-acum destul de măricei și ieșiseră să caute de mâncare pe lângă casă, când tata a dat semnalul de alarmă. Șaptesprezece pușori au dispărut într-o clipă prin ierburile înalte, dar unul, care avea de prins o gânganie, a întârziat. A fost destul pentru mîta care pâdea din tufișuri – haț!... și gata cu puilul neascultător.

Dintre toate cele Zece Porunci, de ce a adăugat Dumnezeu făgăduința unei răsplătiri numai la porunca a cincea? Poate că Dumnezeu a subliniat importanța ascultării, supunerii și respectării părinților tocmai pentru că știa cât de înclinați sunt copiii să uite aceste lucruri. În Biblie nu găsim nicio poruncă pentru părinți de a-și cinsti copiii. Dumnezeu a hotărât că părinții au dreptul la iubire și respect din partea copiilor lor, mai mult decât orice altă persoană. Indiferent ce vârstă are, un copil care respinge autoritatea părinților respinge autoritatea lui Dumnezeu.

Puilul de prepeliță ar fi putut trăi încă mult și bine, dacă ar fi ascultat de părinții lui. Dar a-ți cinsti părinții înseamnă mai mult decât să-i ascuți. Înseamnă să le oferi iubire, bunătate, căldură, să le fii credincios și să te gândești la ei, să le aperi bunul nume, să-i ajuți și să-i mângâi. (Eileen și Jay Lantry, *Stop, Look and Listen*, p. 290)

Încheiere

Satana va încerca în fiecare zi să vă ispitească să nu ascultați de părinți sau să vă facă să-i dezamăgiți în vreun fel oarecare. Aveți nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a împlini porunca a cincea. Să ne rugăm ca Domnul să vină în inima fiecăruia dintre noi și să ne ajute să-i cinstim și să-i iubim pe părinții pe care ni i-a dat.

Materialul pentru elevi

Este onorabil să-ți onorezi părinții

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

ZIUA MAMEI

Pe 8 mai 1907, în biserica metodistă Andrews din Grafton, statul Virginia de Est, a fost serbată pentru prima dată ziua mamei. Cu acea ocazie, pastorul a folosit pentru predică textul din **Ioan 19,27**: „Iată mama ta”.

Priviți pentru un moment la mama voastră. Haideți să o privim ca printr-un diamant, folosind literele acestui cuvânt pentru a spune câte ceva despre caracterul și frumusețea ei.

D – este pentru dorințele pe care le are pentru viața ta: să fii fericit și să ai succes. Dar cel mai mult dorește să-L iubești pe Dumnezeu. Când erai mic și te legăna ca să adormi, te vedea crescând și lucrând pentru Domnul.

I – este pentru îngrijire, pentru toate acele ore petrecute lângă patul tău, ținându-te de mână. Îngrijirea ei plină de iubire a făcut mai mult decât orice medicament, ajutându-te să fii iar sănătos.

A – este pentru apreciere. Când ai făcut ceva bine, mama a fost totdeauna lângă tine, să-și exprime aprecierea. Îmbrățișarea ei este mai de valoare decât toate trofee pe care le-ai putea câștiga, este mai bună decât orice 10 din carnetul de note sau decât orice premiu pe care l-ai putea lua la vreun concurs.

M – este pentru melodiile pe care le-ai învățat pe genunchii mamei. Este pentru textele pe care le-ai învățat cu ea, pentru Școala de Sabat. De multe dintre acele cântări și texte îți vei aduce aminte tocmai atunci când vei avea mai mare nevoie de ele.

A – este pentru ascultare, pentru ascultarea învățată cu greu sub mustrea mamei. Uneori, a

trebuit să fii pedepsit, dar acum Îl iubești pe Dumnezeu și asculți de El, pentru că ea te-a învățat cum.

N – este pentru natură, pentru toate lucrurile frumoase ale creației lui Dumnezeu, pe care ea te-a învățat să le vezi. Îți aduci aminte cum ai fost împreună la grădina zoologică? Dar de plimbările voastre, de păsărelele pe care ți le arăta, de stele, de florile din grădină, pe care le admirați sau le culegeați împreună?

T – este pentru ținută. Toată ziua, mama spală, calcă, repară, coase, pentru ca tu să arăți cât mai bine.

Toate aceste litere la un loc vor da cuvântul DIAMANT. Este o piatră prețioasă, de fapt, cea mai prețioasă. Așa este mama pentru noi, astăzi și întotdeauna. Fără îndoială că nu ai lăsat să treacă ziua mamei, așa ca oricare altă zi. Totuși cred că ai putea face și astăzi ceva draguț pentru mama. Oricum, să nu te duci diseară la culcare, fără să o săruți și să-i spui cât de mult o iubești. (Watts, *Aceasta este ziua*, p.134)

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.” (Exod 20,12)

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Planul inițial al lui Dumnezeu a fost ca fiecare copil să se nască într-un cămin în care să existe o mamă și un tată, care să-l iubească, să aibă grijă de el și să-l învețe să-L iubească pe Dumnezeu.

➤ Domnul, Autorul vieții, este și autoritatea supremă, de care trebuie să asculte orice ființă creată. Cu toate acestea, El a trecut o parte din răspunderea acestei autorități asupra părinților și, de aceea, copiii trebuie să înțeleagă faptul că ascultarea lor de părinți, de profesori și de alte persoane care poartă răspunderea lor înseamnă de fapt respect față de Dumnezeu.

Citește **Efesenii 6,1-4** și trece pe rândurile următoare obligațiile fiecăruia:

Copiii

Părinții

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Copiii trebuie să simtă că sunt datori față de părinții lor, care au vegheat asupra lor în pruncie și i-au îngrijit când au fost bolnavi. Ei trebuie să-și dea seama că părinții lor au avut multe griji din cauza lor. Mai ales părinții conștiincioși, evlavioși, au avut cea mai mare grijă ca fiii și fiicele lor să apuce pe calea cea bună. Cât de grea le-a fost inima când și-au văzut copiii greșind! Dacă acești copii, care au produs acele dureri de inimă, ar putea vedea efectul căilor urmate de ei, cu siguranță că s-ar împlânzi. Dacă ar putea vedea lacrimile mamei și ar auzi rugăciunile ei către Dumnezeu în favoarea lor, dacă i-ar putea asculta suspinele și oftatul, inimile lor ar fi sensibilizate și și-ar mărturisi degrabă greșelile și ar cere iertare.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Părinții sunt îndreptățiți astfel la o dragoste și un respect cum nu este dat nimănui altcuiva să aibă. Dumnezeu Însuși, care a așezat asupra lor o responsabilitate pentru sufletele încredințate grijii lor, a poruncit ca, în anii de la început ai vieții, părinții să țină locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Iar acela care respinge

autoritatea îndreptățită a părinților săi respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere din partea copiilor nu numai să dea respect, supunere și ascultare părinților lor, ci de asemenea să le dea dragostea și amabilitatea lor, să le ușureze poverile, să le apere prestigiul, să-i ajute și să-i mângâie la bătrânețe.”

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ A avut niște vise neobișnuite. Frații lui îl urau. Tatăl îl favoriza și i-a făcut o haină mai deosebită. În mod sigur știi despre cine vorbesc.

➤ Iosif nu era favorizat ca întâi născut, pentru că nu era el întâiul născut. Nu era nici cel mai mic dintre copii. Dar probabil că tatăl îl iubea pentru că el era totdeauna voios și ascultător. Biblia ne mai arată un motiv pentru care Iosif era considerat un copil deosebit. Care? (Vezi **Geneza 37,3**)

➤ Ce a făcut tatăl său pentru a-i arăta că îl iubește foarte mult?

➤ Încearcă să-ți închipui cât a suferit Iacov când fiii săi au venit cu haina lui Iosif, sfâșiată și plină de sânge! Și încearcă să-ți închipui groaza care a pus stăpânire pe băiatul de șaptesprezece ani, care a fost dus într-o țară străină, unde avea să fie vândut ca sclav, el, băiatul preferat al tatălui!

➤ În Egipt, Iosif a fost, pe rând, sclav, administrator, pușcăriaș și prim-ministru. Pe vremea aceea nu existau servicii poștale, nici telefoane, așa că, ani în șir, nu a mai avut nicio veste de la tatăl său. Îți dai seama ce surpriză a fost să-i vadă deodată pe frații săi, care nu l-au recunoscut, și să-i întrebe despre tata. Desigur că nu ai uitat cum i-a pus la încercare, să vadă dacă se schimbaseră sau erau la fel de egoiști și neîndurători ca atunci când îl vânduseră.

➤ În cele din urmă, li s-a făcut cunoscut și a aranjat lucrurile în așa fel ca să poată veni toți, împreună cu familiile lor, în Egipt, unde era hrană din belșug. Citește ultimele amănunte ale acestei istorii în **Geneza 45,25-28; 46,29.30; 47,11.12**.

➤ Deși fuseseră despărțiți atâta timp, iar el ajunsese guvernator al Egiptului, Iosif încă îl iubea foarte mult și îl respecta pe tatăl lui.

JOCUL VÂRSTELOR

Vârsta la care a fost vândut Iosif

Câți ani avea când a fost numit guvernator

După câți ani a venit familia tatălui său în Egipt

Câți ani avea Iacov când a venit în Egipt

Câți ani avea Iacov când s-a născut Iosif

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 21,15.17**

„Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea... Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.”

➤ **Levitic 19,3**

„Fiecare dintre voi să cinstească pe mama sa și pe tatăl său, și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.”

➤ **Deuteronom 5,16**

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.”

➤ **Proverbe 1,8**

„Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău, și nu lepăda îndrumările mamei tale!”

➤ **Proverbe 17,6**

„Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor, și părinții sunt slava copiilor lor.”

➤ **Proverbe 22,28**

„Nu muta hotarul cel vechi, pe care l-au așezat părinții tăi.”

➤ **Proverbe 23,22**

„Ascultă pe tatăl tău, care te-a născut, și nu nesocoti pe mama ta, când a îmbătrânit.”

➤ **Efesenii 6,1.3**

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință, ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.”

➤ **Colosenii 3,20**

„Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci lucrul acesta place Domnului.”

➤ **2 Timotei 3,1-4**

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ În noaptea de 28/29 mai 1914, vasul *Empress of Ireland*, având o mie patru sute șaptezeci și șapte de pasageri la bord, naviga pe râul St. Lawrence, în jos. Din partea opusă venea un vas norvegian, *Storstad*. De abia au apucat să schimbe câteva semnale și dintr-odată s-a lăsat o ceață deasă.

După câteva minute, când ceața s-a risipit, pasagerii de pe *Empress* au văzut îngroziți cum prora vasului norvegian, placată cu oțel, se îndrepta direct spre tribordul vasului lor. S-a dat o avertizare, dar a fost prea târziu. În cincisprezece minute, vasul *Empress* s-a scufundat, luând cu el o mie paisprezece vieți.

Greșeala a fost a vasului norvegian. Alfred Toftenes, ofițerul de rang unu, nu avea experiență. Ar fi trebuit să-l cheme pe căpitan pe punte, la primul semn de ceață. Avea nevoie de sfatul cuiva care mai trecuse prin astfel de situații. Dar, încrezându-se în propria judecată, el a schimbat direcția și a izbit celălalt vas cu toată forța.

Și astăzi, mulți tineri fac la fel ca acel ofițer. Vor să-și fie propriul „căpitan”, adică să se conducă singuri, să facă așa cum cred ei. Sfaturile părinților și ale profesorilor nu sunt ascultate...

➤ Ar fi bine să căutăm sfatul bătrânilor, dar, mai mult decât atât, să ne dăm seama că avem nevoie de înțelepciunea divină, care să ne conducă prin apele periculoase ale vieții. Este ceață și nu ne putem bizui pe noi înșine.

➤ Așa ca Isaac. De când era mic, el fusese învățat să îl iubească pe Dumnezeu și să asculte de El și să-și iubească părinții și să asculte de ei. Ascultarea dovedită cu ocazia aceea deosebită, pe Muntele Moria, nu a fost ceva ieșit din comun pentru Isaac. El asculta totdeauna. Chiar atunci când i s-a cerut ceva care părea fără niciun rost și de neînchipuit, Isaac a ales să-L onoreze pe Dumnezeu și să asculte de tatăl său, rămânând liniștit sub amenințarea cuțitului (**Geneza 22,3-13**).

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Citește **Marcu 7,9-13**. În timpul lui Isus, când un om avea bani sau putea să le ofere părinților un dar, dacă dădea banii sau darul respectiv la templu și spunea CORBAN, considera că nu mai avea nicio obligație față de ei. Isus a mustrat acest obicei, arătând că aceia care făceau astfel doar pretindeau că sunt evlavioși, când, de fapt, călcau porunca a cincea, neglijându-și părinții. Nici astăzi Dumnezeu nu va accepta niciun fel de scuze din

partea acelor care își neglijează părinții, se poartă urât cu cei în vârstă sau nu arată respectul cuvenit față de reprezentanții autorității.

➤ Care este atitudinea potrivită în fiecare dintre următoarele situații:

Mama spune că la ora nouă trebuie să închid televizorul și să mă pregătesc de culcare.

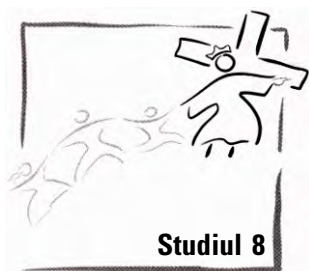
Bunicul și-a fracturat un picior și este internat în spital.

Un profesor a spus că sunt obraznic și nepoliticos.

Tata m-a rugat să spăl mașina, apoi a plecat în oraș.

Încearcă să faci un acronim folosind literele cuvântului

A
S
C
U
L
T
A
R
E

Iubire, nu ură

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,13:

„Toate actele de nedreptate care tind să scurteze viața; spiritul de ură și răzbunare sau cultivarea unei pasiuni care duce la acțiuni vătămătoare pentru alții sau care ne face să le vrem răul ('căci cine urăște pe fratele său este un ucigaș'); o egoistă neglijare de a îngriji de cei în nevoie sau în suferință; orice satisfacere egoistă a poftelor, orice lipsire fără rost de cele necesare sau munca peste măsură ce tinde să vatăme sănătatea – toate acestea, într-o măsură mai mare sau mai mică, sunt călcări ale poruncii a șasea.” (*Patriarhi și profeți*, p. 307)

„Unii sacrifică obligații fizice și morale, gândind să găsească fericirea; aceștia își pierd atât sufletul, cât și trupul. Alții vor căuta fericirea în satisfacerea unui apetit nenatural, considerând satisfacerea gusturilor mai de dorit decât sănătatea și viața. Mulți acceptă să fie cuprinși, înlănțuiți de pasiuni senzuale și vor sacrifica puterile fizice, intelectuale și morale pentru satisfacerea plăcerii. Ei vor ajunge înaintea de vreme în mormânt și în ziua judecății vor fi acuzați de sinucidere.” (E. G. White, *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 68)

Obiective

1. Să prezentăm înțelesul deplin al poruncii a șasea, care se opune urii, răutății și oricărei atitudini sau fapte prin care altul este rănit.
2. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că grija față de viață și de corpul nostru este de asemenea inclusă în porunca a șasea.
3. Să prezentăm câteva moduri în care un tânăr din zilele noastre ar putea călca aceste porunci, chiar dacă nu omoară pe nimeni.
4. Să arătăm câteva lucruri pozitive, care înseamnă împlinirea acestei porunci.

Materiale

Patru lumânări de forme și mărimi diferite, un pahar, puțină apă.

Introducere

(Aprindeți lumânările.) Ce „dă viață” lumânărilor? (Focul. De fapt, oxigenul din aer întreține arderea.)

Cum putem stinge lumânările? (Dați câteva sugestii, apoi stingeți lumânările astfel: într-una suflați, peste a doua puneți paharul cu gura în jos, turnați puțină apă peste a treia, la a patra strângeți ușor mukul lumânării între degetele pe care ați pus puțină apă.)

De fapt, nu are importanță cum am stins flacăra. Oricum, lumânarea nu mai arde, „a murit”.

În studiul din săptămâna aceasta, am văzut că există multe moduri de a deveni „ucigaș”. Se poate omorî cu pistolul, cu ura, cu gândurile rele, prin bârfă sau prin neglijarea legilor care guvernează corpul nostru.

Întrebări pentru discuții

1. De unde „a venit” viața la început? (Citiți în clasă **Geneza 2,7; Psalmi 36,9; Iov 33,4**.) Dumnezeu este sursa oricărei forme de viață.
2. Medicina modernă a făcut progrese în domeniul salvării vieții. Care ar fi câteva? (Transplanturile de organe, dializa, tratamentele pentru boli cronice – cum e diabetul.)
3. Poate medicina să redea viața cuiva care a murit? (Numai Dumnezeu poate da viață.)
4. Ați văzut vreun animal mort? Nimănui nu-i place să vadă sau să atingă oameni morți sau animale moarte, nici măcar un șoarece mort. Moartea are ceva care ne face să simțim fiori. Reacția este și mai puternică dacă este vorba de un om mort. Care este originea morții? (Păcatul.)
5. Cine a fost primul ucigaș? (Cain.) Credeți că a fost o „crimă cu premeditare”, adică plănuită

mai dinainte? (Mai degrabă a fost urmarea faptului că nu a reușit să-și stăpânească mânia.)

6. Haman a știut să-și ascundă mânia și ura față de Mardoheu, în timp ce îi plănuia moartea. Este ura ascunsă de preferat față de mânia exprimată clar, pe față? (Nu.) De ce? (Înainte de Dumnezeu, nu este nimic „acoperit” sau „ascuns”. În plus, mânia îi face rău în primul rând celui ce o nutrește.)

7. Ce s-a întâmplat cu ura lui Esau față de frațele său Iacov? (S-a liniștit, datorită intervenției lui Dumnezeu, ca răspuns la rugăciunea lui Iacov, apoi datorită atitudinii de umilință a acestuia.)

8. Isus a extins înțeleșul poruncii a șasea, afirmând că doar dacă îi spui cuiva „prostule” sau „nebunule” devii călcător al poruncii a șasea. Ce a vrut să spună? (Spunând aceste cuvinte, ne așezăm în poziția de judecători și putem distruge reputația persoanei respective, respectul său de sine.)

9. Ce am mai putea adăuga, în ce alte moduri mai poate fi călcată porunca a șasea? (Rănind pe cineva fizic sau moral, călcăm Legea. Avem datoria să arătăm iubire în cuvinte și fapte.)

10. Arătați câteva moduri de a „trata” mânia, cum au fost prezentate în secțiunea de miercuri.

11. Care sunt câteva lucruri pe care ar trebui să le facem și ce ar trebui să nu facem, dacă nu vrem să ne scurtăm singuri viața? (Să folosim din plin apa, aerul curat, lumina soarelui, alimente bune; să evităm alcoolul, tutunul, drogurile, excesul de medicamente, munca în exces, șederea îndelungată în camere prost aerisite etc.)

12. Care este planul lui Dumnezeu cu privire la viața noastră? (El vrea să avem viața veșnică.)

Povestire

Sirena ambulanței suna strident. Au coborât din mașină un medic, asistentul și un brancardier. Părinții plâneau disperați. Mike zăcea pe podea, cu pistolul descărcat, îndreptat încă spre cap.

Mike avea doar treisprezece ani și fusese la un prieten, să vadă împreună un meci de box. Cineva le aduse băieților niște bere. Pentru că și tata obișnuia să bea bere (și nu puțină), și nu s-a întâmplat nimic rău niciodată, Mike a băut cu încredere și cam multicel, așa încât mama prietenului lui i-a chemat pe părinți să-l ia pe Mike acasă.

Tata a fost furios când l-a văzut așa și a țipat la el că face numai prostii. Mike a văzut arma și soluția problemei sale.

Cine a fost de vină? Tatăl, care era un băutor recunoscut și nu și-a stăpânit mânia? Băiatul care l-a îndemnat să bea? Omul care le-a dat băieților bere? Mike?

Oamenii de la ambulanță au luat corpul neînsuflăit. Părinții continuau să plângă și să țipe. Ușa de la camera lui Mike a rămas închisă.

Aplicație

1. Discutați următoarele situații:

a) Bill nu a vrut să se înroleze în armată. A spus că mai bine face închisoare decât să omoare oameni. Prietenul său Jerry a plecat pe front ca medic militar. Nu poartă armă, nu omoară pe nimeni, dar sprijină războiul.

Cum e bine?

b) Tania a suferit mult din cauza bârfelor unor „prietene”. Nu vrea să le urască și să se facă astfel vinovată.

Ce poate face ca să scape de sentimentele rele față de ele?

2. **Împărțiți clasa** în echipe de 2-3 și propuneți-le să scrie câte un articol la *Jurnalul Ierusalimului*, pornind de la pasajele biblice studiate și venind cu amănunte ca răspuns la întrebările: Cine? Ce? Când? Unde? De ce? Căutați niște titluri incitante pentru aceste articole:

Abel ucis de fratele său (**Geneza 4,1-15**)

Haman plănuiește moartea lui Mardoheu (**Estera 3-7**)

Iacov înfruntă mânia fratelui său (**Geneza 27**)

Iertarea garantată (**Geneza 33**).

Încheiere

Amintiți-le copiilor că inima lui Satana a fost și este totdeauna plină de ură. El îl urăște pe Dumnezeu. Îl urăște pe oameni. Ne urăște pe noi și vrea să ne ispitească să urâm și noi și, dacă este posibil, să le facem rău altora. Viața nu este ușoară, nici simplă. Se vor ivi nenumărate ocazii în care să ne simțim îndreptățiți să fim furioși, să ne mâniem, să ne supărăm pe alții. Să-L rugăm pe Domnul să ne ajute să nu îngăduim ca supărarea să ne cuprindă inima și mânia să facă din noi niște ucigași.

Materialul pentru elevi

Iubire, nu ură

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

PRIMUL UCIGAȘ

Aveau o ereditate bună. Mediul înconjurător era perfect. Totul era perfect. Și atunci, cum a apărut răul? Dumnezeu îi modelase pe Adam și pe Eva cu mâinile Sale și crease totul atât de frumos și de îmbietor, pentru ca ei să fie fericiți. Dar iată că a venit o zi foarte tristă – ziua în care au păcătuit și au fost izgoniți din minunatul lor cămin, din Eden.

Tristețea le-a mai fost cumva alungată când li s-a născut primul copil. Caută în **Geneza 4,1**, să vezi cum i-au pus numele și ce credea mama lui despre el.

La scurt timp au mai avut un copil. Cum i-au pus numele?

Ce ocupații și-au ales acești copii?

Cain era _____,
iar Abel era _____.

Când au plecat din Eden, Adam și Eva au fost învățați despre jertfe. Jertfirea animalului nevinovat trebuia să le îndrepte atenția spre moartea lui Isus. Așa ne putem da seama că, atunci când cei doi frați au adus jertfe Domnului, Cain s-a dovedit neascultător, aducând pe altar fructe și zarzavaturi, în loc să aducă un miel. Dumnezeu a onorat jertfa lui Abel, dar pe a lui Cain, nu. Lucrul acesta l-a făcut să se umple de mânie. Domnul a vorbit cu Cain și i-a arătat că supărarea lui era cu totul neîntemeiată, pentru că, dacă ar fi ascultat, totul ar fi fost perfect; dar, alegând să nu asculte, putea să fie biruit de păcat.

Cain a fost atât de mânios, încât și-a omorât fratele. Încearcă să-ți închipui ce necaz a fost atunci pentru prima familie! Se comisese prima crimă. Dar, din nefericire, nu a fost și ultima!

Isus este Cel care a rostit, de pe Sinai, în auzul israeliților, porunca: „Să nu uciți”. Desigur că prin aceasta dorea să spună că nimeni nu trebuie să ia viața unui om. Nu este acesta înțelesul?

Și totuși, când Isus a fost pe pământ, în Predica de pe Munte S-a referit din nou la porunca a șasea, explicând-o mai pe larg (vezi **Matei 5,21.22**). În afară de uciderea propriu-zisă, ce alt lucru spune Isus că este la fel de condamnabil?

Termenul *raca*, folosit în **vers. 22**, exprimă un dezgust profund și disprețul față de o persoană care e considerată lipsită de inteligență, stupidă, fără nicio valoare. Dacă îi spunem cuiva „prostule”, de fapt arătăm că îi disprețuim gândurile și motivele, deci îl judecăm, ori dreptul de a judeca pe cineva îi aparține numai lui Dumnezeu.

Desigur că am înțeles că orice atitudine sau faptă prin care aducem vătămare fizică sau suflească unui alt om este o călcare a poruncii a șasea. Iar Dumnezeu nu dorește nicidecum așa ceva. Citește **1 Ioan 3,15-18** și încearcă să reformulezi porunca a șasea, arătând nu ce nu trebuie să facem, ci, în mod pozitiv, ce trebuie să facem.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Iată o povestire biblică despre doi frați care nu prea se înțelegeau. Erau gemeni și crescuseră împreună, dar nu semănau deloc. Iacov și Esau erau foarte diferiți.

Citește **Geneza 25,27.28** și trece pe liniile de dedesubt două deosebiri.

Esau: Îi plăcea să _____;
Era preferatul _____

Iacov: Îi plăcea să _____;
Era preferatul _____

Cred că îți amintești cum l-a înșelat Iacov pe tatăl său, care era aproape orb, și l-a făcut să-i dea binecuvântarea de întâi născut, care i se cuvenea fratelui său. Frații nu se înțeleaseră niciodată prea bine, dar această faptă a lui Iacov a stârnit cu adevărat mânia lui Esau. Și știți urmarea. După douăzeci de ani, Iacov s-a întors în ținutul unde locuiau tatăl său și Esau. Mama murise. Cei doi frați se îmbogățiseră și, cu timpul, mai uitaseră de dușmănia dintre ei. Cum s-a desfășurat până la urmă întâlnirea dintre cei doi? Văzându-l pe fratele său, Esau a fost cuprins de un sentiment firesc de iubire frățească. Și dacă în inima lui tot mai rămăseseră ceva gânduri de răutate, umilința lui Iacov le-a spulberat. Dându-și seama că nu avea de ce să se teamă de Iacov, Esau a dat frâu liber simțămintelor firești din inima sa.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Legea celor Zece Porunci nu trebuie văzută ‘numai din latura prohibitivă, ci și din aceea a milei’. De exemplu, porunca a șasea: ‘Să nu ucizi’; ea are și o dimensiune pozitivă: ‘Să promovezi viața.’ Este voia lui Dumnezeu ca urmașii Săi să caute să promoveze binele și fericirea tuturor acelor care intră în sfera lor de influență.” – *AZȘ cred...*

➤ „Iertarea împlinește porunca a șasea, care spune: ‘Să nu ucizi’. Fariseii și cărturarii

credeau că o împlinesc, dar Domnul Isus spune că și atunci când urăști ești vinovat de ucidere. Când nu mai vrei să auzi de cineva care te-a ofensat, când spui: ‘Nu vreau să-l mai văd niciodată!’, de fapt, rostești: ‘Aș vrea să fie mort!’ Biblia spune că ești vinovat de crimă când procedezi așa. E nevoie să ierți, pentru că altfel, Legea lui Dumnezeu te condamnă.” – C. Handaric, scriitor creștin

➤ „Crima, avortul, eutanasia, degradarea demnității umane, sinuciderea, violența, toate intră sub incidența poruncii a șaptea.” – H. M. Jonhson, predicator

➤ „Domnul Hristos desăvârșește porunca a șasea, condamnând nu numai crima, ci și rădăcinile ei din inima omului: ura, dorința de răzbunare, mânia, nervozitatea, căci crima, înainte de a fi săvârșită în afară, e săvârșită în inima omului și, chiar dacă e săvârșită numai în inimă, e tot crimă. Hristos a spus: ‘Ați auzit că s-a spus celor din vechime «să nu ucizi», oricine va ucide va cădea sub judecată; dar eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății’ (Matei 3,21.22).” – C. Mihăescu, predicator

➤ „Siguranța și curăția poporului cereau ca păcatul uciderii să fie pedepsit cu asprime. Viața omului, pe care numai Dumnezeu o poate da, trebuie să fie socotită ca ceva sfânt.” – Ellen White, autoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Dacă mânia este la fel de vinovată ca uciderea, ce ar trebui să fac, pentru a o putea stăpâni?

➤ Sunt unii oameni și unele situații care reușesc să ne creeze „emoții foarte vii”, ca să spunem doar așa. Ce e de făcut?

➤ Supărarea ne stârnește niște reacții foarte vii. Iată trei moduri de a reacționa la mânie. Citește-le și încercuiește-l pe cel care ți se potrivește ție.

1. Nu accepți ideea că ești supărat. Te închizi în tine. (Dar nu uita că nu te poți juca oricum cu corpul tău! De aici apar durerile de cap, stările de deprimare, tot felul de dureri etc.)

2. Te descarci: țiți, lovești, spargi. (Tensiunea adunată în tine trebuie să iasă pe undeva, e drept, dar poți găsi un alt mod de a-ți descărca energia, așa ca să nu faci rău nimănui și să nu strici nimic.)

3. Recunoști că ești supărat. Recunoaște lucrul acesta mai întâi față de tine însuși, apoi înaintea lui Dumnezeu și, dacă este cazul, și față de persoana care te-a supărat. (Recunoscând că ești supărat, vei reuși să-ți stăpânești mânia înainte să pună ea stăpânire pe tine.)

Și iată și cum poți să-ți stăpânești mânia:

1. Învață-te să-ți recunoști sentimentele, astfel ca să poți stăpâni situația înainte de a „exploda”.

2. Odată, când nu te simți frustrat (adică năpăstuit, neglijat, neluat în seamă), fă-ți „un plan de bătaie” pentru situații de felul acesta, adică gândește-te cum ar trebui să te porți atunci.

3. Fă o listă cu consecințele mâniei.

4. Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să treci cu bine peste momentele grele.

Citește **Efesenii 4,26**. Ce înțelegi tu de aici?

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Geneza 9,6**

„Dacă varsă cineva sângele omului, și sângele lui să fie vărsat de om; căci Dumnezeu a făcut pe om după chipul Lui.”

➤ **Numeri 35,31.33**

„Să nu primiți răscumpărare pentru viața unui ucigaș vinovat de moarte, ci să fie pedepsit cu moartea. Să nu pângăriți țara unde veți fi, căci sângele celui nevinovat pângărește țara; și ispășirea sângelui vărsat în țară nu se va putea face decât prin sângele celui ce-l va vărsa.”

➤ **Deuteronom 5,17**

„Să nu ucizi.”

➤ **Matei 5,21.22**

„Ați auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu ucizi; oricine va ucide va cădea sub pedeapsa judecății.’ Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății

și oricine va zice fratelui său: ‘Prostule!’ va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: ‘Nebunule’ va cădea sub pedeapsa focului gheenei.”

➤ **Psalmi 34,13**

„Ferește-ți limba de rău și buzele, de cuvinte înșelătoare!”

➤ **Psalmi 52,4**

„Tu iubești numai cuvinte nimicitoare, limbă înșelătoare!”

➤ **Proverbe 6,16-19**

„Șase lucruri urăște Domnul și chiar șapte îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile... care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.”

➤ **1 Ioan 3,15**

„Oricine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el.”

➤ **Apocalipsa 21,8**

„Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași... închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua.”

➤ **Apocalipsa 22,15**

„Afară sunt câinii, vrăjitorii..., ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună!”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ A ucide înseamnă a lua viața. Omucidere înseamnă a lua viața unui om. Cu siguranță că știi ce înseamnă sinucidere – a-ți lua singur viața. Lucrul acesta se poate face în multe feluri: cu un pistol sau altă armă, cu o frânghie, cu un cuțit – și mori pe loc. Dar se poate să te sinucizi treptat, puțin câte puțin, nu dintr-odată – cu băutură, țigări, droguri și chiar cu... lingura și furculița.

➤ Alcoolul acționează mult mai rapid asupra unui corp tânăr decât asupra celui al unui adult. Un adult care bea face ciroză hepatică în cincisprezece-douăzeci de ani, pe când la un adolescent (de paisprezece ani) care

bea, ciroza apare în numai cincisprezece-douăzeci de luni!

➤ Dar țigările? Fiecare țigară scurtează viața fumătorului cu un număr de minute, ca să nu mai vorbim de bolile de inimă și de plămâni care sunt cauzate de fumat.

➤ Și cocaina sau marijuana? Drogurile scad foarte mult rezistența corpului la îmbolnăvire și distrug celulele creierului atât de rău, încât chiar și viața care mai rămâne nu mai este viață.

➤ Bine, veți zice, dar ce amestec au aici... lingura și furculița? Mâncarea pe care o alegem influențează în bine sau în rău calitatea vieții. Pentru Adam și Eva, hrana era alcătuită din fructe, zarzavaturi, cereale și nuci, pe care le găseau din belșug în desăvârșita grădină a Edenului. Dacă ne gândim cam ce mâncăm noi astăzi, ne vom da seama că mulți dintre noi s-au îndepărtat destul de mult de planul lui Dumnezeu. Cred că am fi mult mai sănătoși dacă am alege cu mai multă grijă lucrurile pe care le introducem în corp, prin hrană.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Există vreo împrejurare în care este permis să ucizi? Ce e de făcut în vreme de război? În caz de război, un creștin trebuie să-și ajute țara cu arma în mână sau nu?

➤ Nu. Cele Zece Porunci ne spun în mod clar: „Să nu ucizi”. Noi trebuie să ne onorăm țara

fără a-L dezonora pe Dumnezeu. Aceasta înseamnă că, în timp de război, își vor sluji țara pe orice cale posibilă, dar fără arme.

➤ O persoană care, datorită convingerilor sale religioase, nu poate să folosească arma împotriva unei alte ființe omenești mai este numită și „protestatar din motive de conștiință”.

➤ O astfel de persoană a fost și soldatul Stanley W. Crook. El a obținut de două ori medalia Steaua de Argint pentru vitejia dovedită pe câmpul de luptă din Coreea.

Odată, a fost trimis cu o patrulă de noapte să descopere pozițiile inamice. Pe drum, soldații au trecut peste un câmp minat și mai mulți au fost grav răniți. În fața inamicului, Stanley și-a făcut vitejește datoria, îngrijindu-i pe răniți și pe muribunzi.

La 5 iulie 1953, lupta era în toi. Sub tirul intens al inamicului, el i-a ajutat pe mulți răniți, ducându-i la adăpost, apoi a rămas în urmă să-i dea plasmă unui alt rănit. Atunci a fost lovit de gloanțele inamice și a murit. Armata Statelor Unite l-a declarat erou.

Dar iată propriile lui cuvinte, dintr-o scrisoare trimisă acasă, după ce aflase de prima distincție: „Nu sunt un erou. Nu mi-am făcut decât datoria pe care mi-a încredințat-o Dumnezeu.”

Asta este tot ce se poate spune despre un necombatant: nu luptă cu arma în mână, nu ucide, dar își servește țara așa cum dorește Dumnezeu, așa cum poți să faci și tu – nu luând viața, ci salvând-o. (Watts, *Aceasta este ziua*, p.190)

Fericirea în familie

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,14:

„Familia unită trebuie să fie baza întregii societăți omenești. Atâta timp cât în familie aveau să fie păstrate o iubire curată și legături strânse, neamul omenesc avea să prospere și să fie pe deplin fericit. Satana știa acest lucru și este clar că și-a concentrat eforturile să distrugă unitatea familiei. Mai întâi s-a străduit să strice și să înjosească sentimentele naturale și atracția firească dintre bărbat și femeie, făcându-le să nu mai fie pline de tandrețe și iubire, ci egoiste, murdare și desfrânate. Apoi s-a străduit să facă în așa fel, încât atracția fizică dintre sexe să pară mai importantă decât atracția către frumusețea spirituală și a caracterului.

Din aceste motive și pentru altele, porunca a șaptea nu se adresează doar persoanelor în vârstă, ci principiile ei sunt valabile și dacă este vorba de gândurile, sentimentele și dorințele pe care le au băieții și fetele când se uită, se gândesc sau se asociază cu o persoană de sex opus.

Dacă tinerii nu stau cu fermitate lângă Isus și nu cer de la El putere ca să rămână curați, cu mult înainte de căsătorie sau de vremea căsătoriei, în inimile lor poate fi răsădită sămânța adulterului.” (R. Curtis Barger, *The Junior Leader*, p. 309)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe elevi să înțeleagă de ce a stabilit Dumnezeu unitatea în familie și că Satana îi poate face pe oameni să calce porunca a șaptea în multe feluri. El își dă toate silințele să strice planul inițial al lui Dumnezeu pentru fericirea familiei. Orice abatere de la planul inițial al lui Dumnezeu (care a fost ca familia să însemne un soț și o soție), adică poligamia, divorțul, homosexualitatea, perversiunile, distruge șansele

oamenilor de a se bucura de fericirea oferită de Dumnezeu.

2. Să-i ajutăm să facă în inima lor un legământ de a urma planul lui Dumnezeu pentru fericirea lor, păzind cu grijă căile care duc la sufletul lor.

Pentru studiu suplimentar

Solii pentru tineret, secțiunea 15, „Curtenie și căsătorie”.

Materiale

O sticlă de sirop de tuse, ambalată în cutie și nedesfăcută, o sticlă asemănătoare, cu sirop în ea, dar fără etichetă și cu un dop îndoielnic; un pahar cu limonadă și puțin detergent – praf sau lichid; tablă sau o coală mare de hârtie și un marker, ca să se poată scrie așa încât să vadă toți; cartonașe pe care ați scris următoarele referințe: **Efes. 5,22.23; Efes. 5,25; Efes. 6,1.2; Efes. 6,4; Gen. 2,24; Prov. 31,10.11.**

Introducere

(Alegeți varianta potrivită pentru clasa dvs.)

A. Scrieți la tablă sau pe coală următorul cap de tabel, apoi împărțiți-le cartonașele cu referințele biblice. Fiecare va trebui să citească textul indicat și să completeze tabelul, trecând pe coloana potrivită sfatul sau învățătura textului.

Responsabilitățile membrilor familiei (soț / soție / copii)

Efes. 5,22.23 – soțul este capul / soția să fie supusă bărbatului

Efes. 5,25 – soțul să-și iubească soția

Efes. 6,1.2 – copiii să asculte de părinți

Efes. 6,4 – părinții să nu-i provoace pe copii, ci să-i crească în mustrarea și învățătura Domnului

Prov. 31,10.11 – soțul să aibă încredere în soție / soția să-i facă bine soțului

B. Am aici două sticle cu sirop de tuse, care se găsesc la orice farmacie. Dacă ați vedea aceste două medicamente pe raft, pe care l-ați cere? De ce ați prefera sticla cu ambalajul intact? (La cea care are eticheta luată, nu putem fi siguri de conținut; nu se știe cine a umblat în ea, dacă a mai adăugat ceva – poate fi ceva toxic.) În general, ne plac lucrurile „curate” și sigure, nu numai medicamentele, ci și apa, aerul, alimentele etc.

Azi vom vedea de ce e nevoie să fim și noi „curați” în gânduri, fapte, atitudine.

Întrebări pentru discuții

1. De ce este importantă familia pentru Dumnezeu? (Pentru că o familie care Îl iubește pe Dumnezeu și ascultă de El le oferă celorlalți un exemplu de ceea ce înseamnă dragostea lui Dumnezeu.)

2. Care sunt avantajele unei relații de căsătorie așa cum a fost plănuită de Dumnezeu? (Soții se susțin unul pe celălalt emoțional, mintal, fizic și spiritual.)

3. De ce a creat-o Dumnezeu pe Eva dintr-o coastă a lui Adam? (Aceasta arată că ea nu trebuia să-i fie superioară, nici inferioară, ci egala lui.)

4. Diavolul a „introdus” și alte modele de familie și a încercat să-i convingă pe oameni că sunt la fel de bune ca modelul plănuit de Dumnezeu. Ce e rău în următoarele „modele” propuse de cel rău și acceptate de mulți?

a. Un bărbat și o femeie care trăiesc împreună fără să fie căsătoriți.

b. O familie în care soțul are mai multe soții (în multe țări, lucrul acesta e ilegal).

c. Parteneri homosexuali.

5. Ce probleme apar când soțul sau soția are o relație în afara căsătoriei? (Familii destrămate, suferință, gelozie, minciună, boală.)

6. Îi conduce și astăzi Dumnezeu pe oameni în ce privește alegerea unui tovarăș de viață, așa cum l-a condus pe slujitorul lui Avraam ca să găsească o soție pentru Isaac? (Dumnezeu va răspunde la fel de direct și astăzi, dacă ne încredem în El.)

7. De ce a fugit Iosif când soția lui Potifar a încercat să-l seducă? S-a temut că va afla stăpânul și că își va pierde slujba? (El nu dorea să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, nici împotriva lui Potifar. De fapt, alegând să fie corect, a rămas fără slujbă și chiar mai rău decât atât.)

Aplicație

1. Arătați paharul cu limonadă. Spuneți că este făcută de dvs. Întrebați dacă vrea cineva să guste. Dacă nu sunt amatori, gustați dvs. și lăudați-o. Adăugați în ea detergentul. Întrebați din nou dacă vrea să guste cineva. Amestecați cu o linguriță și arătați că acum e „spumoasă”, deci mai atractivă. De ce nu vrea nimeni să guste? Nu ați pus decât puțin detergent, o lingură. Are vreo importanță?

Satana vrea să ne facă să credem că ne putem otrăvi mintea și gândurile și, dacă e doar „puțină” otravă, nu e nimic periculos.

2. Situații

a. Lui Dan îi place să se oprească pe la chioșcurile de ziare și reviste și să răsfoiască publicațiile cu imagini sexi sau porno. Nu face nimic rău. Doar se uită la pozele cu fete dezbrăcate.

E ceva rău? E bine? Ce zice Biblia? (**2 Petru 2,20**)

b. Lui Manuel îi place să spună bancuri „deochete”. Ascultă cu plăcere când le spun cei mari, citește pe internet sau le caută prin cărțile cu bancuri.

Este ceva rău în asta? (**Apoc. 22,11**)

Povestire

– Ce e plin de găuri, dar ține apa? Întrebă Carl și strânse repede revista, ca fratele său să nu poată vedea răspunsul.

– Nimic, răspunse Ben hotărât, e imposibil.

– Ba se poate! Este vorba de o viețuitoare din mare. Nu are nici ochi, nici urechi, nici gură, nici plămâni. De fapt, n-are nici inimă, nici stomac, nici picioare, adăugă Carl mândru, după ce mai trăsese puțin cu ochiul la articolul din revistă.

– Mersi! replică Ben. E clar, nu poate merge, nu poate nici să mănânce.

– Greșit! Nu mestecă, dar mănâncă, răspunse Carl triumfător. Orice ființă vie se hrănește, chiar și plantele, care n-au gură. Este?

– Bine, bine, spuse Ben repede. Ia zi, cât trăiește vietatea asta a ta?

– Oricum 10 până la 50 de ani. Se atașează de diverse lucruri din mediul subacvatic. Apa intră prin „găurile” despre care vorbeam, adică prin pori. Filtrează apa, reținând hrana și absorbind oxigenul din apă, apoi o evacuează printr-o deschidere largă. Aceste viețuitoare sunt „pescuite” sau „recoltate” de scafandri. Și sunt folosite la spălat...

Carl tocmai se pregătea să adauge că pot avea culori diferite, dar Ben îl întrerupse:

– Aha! Bureții! Păi avem și noi unul în baie.

Carl s-a dezumflat brusc. Fratele lui ghicise cam repede.

– De fapt *se foloseau* la baie, îl corectă el pe Ben. Acum se folosesc bureții din material plastic, sunt mai ieftini.” (Noelene Johnsson, *Today With My Father*, p. 229)

Încheiere

Și voi sunteți puțin ca bureții aceștia – vă îmbibați ca un burete cu tot ce auziți, vedeți, atingeți, gustați. Ce ar trebui să păstrați? (Vezi **Fil. 4,8**)

Dumnezeu dorește să aveți mare grijă de lucrurile cu care alegeți să „vă îmbibați”. El dorește ca mintea voastră să rămână curată. Într-o bună zi, veți dori să vă căsătoriți. După aceea, veți avea și copii. Doar cineva care are inima curată poate fi un soț bun sau o soție bună, un tată bun sau o mamă bună.

Acum sunteți încă tineri, dar este foarte important să vă păstrați inimile și gândurile curate, să le feriți de tot ce le-ar putea întina.

Să-L rugăm pe Dumnezeu să vă ajute să puteți alege să vă îmbibați inima doar cu ce este adevărat, cinstit, vrednic de iubit și corect și să vă feriți de tot ce este rău și murdar. (Dați-le copiilor și markere și cartonașe sau hârtie autocolantă, pe care să scrie frumos textul din **Fil. 4,8**, să le ia acasă și să le pună pe birou, lângă orar sau în carnetul, legitimația, portofelul pe care-l poartă la ei, ca să-și amintească mereu de aceste lucruri.)

Materialul pentru elevi

Fericirea în familie

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

PLANUL INIȚIAL AL LUI DUMNEZEU

Încearcă să-ți imaginezi minunata grădină a Edenului – un cămin desăvârșit pentru primii oameni pe care i-a creat Dumnezeu. Edenul era „darul de nuntă” oferit de Dumnezeu primilor noștri părinți. Acest dar avea funcții multiple: era atelierul în care lucrau alături; era școala în care învățau să rămână veșnic fericiți – iar profesorul lor era Dumnezeu cel atotștiutor; era templul în care au fost cununați și în care, Sabat de Sabat, se întâlneau cu Creatorul lor, de la care învățau cele mai sublime lecții de iubire.

Dumnezeu a așezat iubirea în inima lui Adam și a Evei, prin creație. Ca și culorile curcubeului, iubirea are multe nuanțe. Una dintre ele este iubirea dintre soț și soție.

Istoria creării lui Adam și a Evei este atât de frumoasă! Bărbatul chipeș, cu mușchi puternici, desăvârșit din toate punctele de vedere, a suferit o intervenție chirurgicală chiar în ziua în care a fost creat. Dumnezeu a folosit o coastă a lui Adam ca „material” din care să o facă pe frumoasa lui soție. Imaginează-ți cum trebuie să fi fost când Adam s-a trezit și a văzut-o lângă el pe femeia atât de frumoasă, pe care Dumnezeu de-abia o crease, și când și-a dat seama că ea era cu adevărat o parte din el însuși, din corpul lui! Fără teamă de a greși cumva, putem numi asta dragoste la prima vedere!

Citește **Geneza 2,23** și trece pe rândurile de mai jos cuvintele pe care le-a rostit Adam, în clipa aceea (probabil când și-a recăpătat graiul).

Este lesne de înțeles de ce Adam și Eva s-au simțit ca fiind una, un singur trup. Următorul

verset arată cum avea să fie dincolo de Eden această unitate – unirea în căsătorie – când spune: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup” (**Geneza 2,24**).

Planul lui Dumnezeu era ca soțul și soția să se bucure de o relație atât de strânsă și de un devotament reciproc perfect, încât să simtă că până și corpurile lor alcătuiesc un tot, că sunt legate unul de celălalt. Când unul suferă, suferința lui va fi simțită și de celălalt. Dumnezeu știa că doi oameni care se iubesc își vor purta de grijă unul altuia, se vor ajuta unul pe altul în lupta cu ispitele și se vor sprijini atât la bine, cât și la rău.

Trecuseră deja secole de când păcatul stricase planul inițial al lui Dumnezeu, când au fost scrise în Scriptură pentru noi următoarele cuvinte: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea” (**Evrei 13,4**). Planul de la început al lui Dumnezeu cu privire la căsătorie a rămas valabil și pentru zilele noastre.

Porunca a șaptea: „Să nu comiți adulter” (Exod 20,14) ne ajută să înțelegem care este planul lui Dumnezeu cu privire la căsătorie și familie și ce probleme pot să apară când nu sunt respectate instrucțiunile lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dat cele Zece Porunci ca să ne protejeze și ca să ne ajute să fim fericiți. Dacă alegem să facem altfel decât ne cere Dumnezeu prin Legea Sa, relația noastră cu El se va rupe și nu vom mai fi fericiți.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Avraam trebuia să se gândească la o soție pentru fiul său. Nu ar fi vrut să-l vadă

căsătorit cu o canaanită, așa că l-a chemat pe cel mai de încredere dintre slujitorii săi și i-a încredințat o misiune deosebită – aceea de a găsi o soție potrivită pentru Isaac. Avraam i-a atras atenția mai cu seamă la două lucruri: 1. Să nu aleagă pentru Isaac o soție dintre canaanite. 2. Să se întoarcă în țara de unde veniseră, ca să-i aducă lui Isaac o soție dintre rudele sale, temătoare de Dumnezeu.

➤ Slujitorul a pornit către Mesopotamia cu inima cam grea, simțind că misiunea care îi fusese încredințată îl depășea. Simțea cât de mare este răspunderea de a face o alegere corectă și înțelegea că, pentru aceasta, va avea nevoie de călăuzirea directă a lui Dumnezeu (**Geneza 24,12-14**). Faptul că primise din partea lui Dumnezeu un răspuns atât de exact i-a dat slujitorului (dar și lui Avraam și lui Isaac) asigurarea că Dumnezeu condusese totul.

➤ Dumnezeu este și astăzi la fel de dispus să-i conducă pe aceia care Îi cer ajutorul atunci când este vorba de alegerea soțului sau a soției, iar cei care fac așa se vor bucura de unirea desăvârșită pe care a plănuțit-o Dumnezeu pentru Adam și Eva.

➤ Tu ești de acord cu criteriile de selecție ale lui Avraam?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Căminul ar trebui să fie ceea ce implică acest cuvânt. Ar trebui să fie un mic colț de cer pe pământ, un loc în care sentimentele să fie cultivate cu grijă, și nu înăbușite. Fericirea noastră depinde de felul în care cultivăm dragostea, împreună-simțire și adevărata curtoazie unii față de alții. Un colț de cer este acel cămin în care

domnește Duhul lui Dumnezeu. Dacă este împlinită voința lui Dumnezeu, soțul și soția se vor respecta reciproc și vor cultiva iubirea și încrederea.” – Ellen White, scriitoare inspirată

➤ „Căsătoria presupune multe suferințe, însă celibatul nu oferă niciuna.” – Samuel Johnson, scriitor englez

➤ „Familia reprezintă raiul într-o lume nemiloasă.” – Christopher Lasch, gânditor

➤ „Instituția căsătoriei a fost întemeiată de Dumnezeu în Eden. Isus a proclamat-o ca unire pentru toată viața dintre un bărbat și o femeie, într-o părtășie plină de iubire. Pentru creștin, legământul căsătoriei este făcut cu Dumnezeu ca și cu tovarășul de viață și trebuie să se realizeze numai între persoane ce împărtășesc o credință comună. Iubirea reciprocă, onoarea, respectul și responsabilitatea constituie însăși baza acestei legături, care trebuie să reflecte iubirea, sfințenia, fidelitatea și permanența relațiilor dintre Hristos și biserica Sa.” – AZȘ cred...

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Se spune că în 1284, în orașul Hamelin din Germania, a fost o invazie de șobolani. Cursele de șoareci și otrava s-au dovedit a nu mai fi de niciun folos. Ca să scape de ei, orașul a importat 1.100 de pisici din Bremen, dar șobolanii păreau că se înmulțesc.

Apoi, într-o zi, a apărut un bărbat cu o înfățișare ciudată, îmbrăcat cu o jachetă roșie, cu o pălărie ascuțită, cu pantaloni bufanți și ciorapi gri, care s-a dus la bătrânii orașului și s-a oferit să curețe orașul de șobolani pentru suma de o sută de ducați.

După ce au făcut târgul, omul a luat un fluier și a început să cânte o melodie. Imediat, din mansarde, din beciuri, din poduri și de prin toate găurile, au apărut mii de șoareci și șobolani. S-au strâns în jurul omului care își cânta melodia vrăjită. El i-a dus încet-încet spre râul Weser, unde s-au înecat...

S-ar putea ca acest cântăreț ciudat să nu fi existat în realitate, dar astăzi există sigur unul care strânge lumea și o încântă, făcându-i pe oameni să se țină după el, la fel de caraghios ca

șoarecii care s-au ținut după cântărețul din poveste. Este Satana, care se folosește de muzică, de reclame de tot felul, de filme ca să-i ademenească pe oameni să aibă gânduri nefsante și nerușinate și să facă tot felul de păcate.

➤ Citește ce a spus Isus în Matei 6,27.28. În jurul nostru sunt tot felul de lucruri care ne atrag atenția și încearcă să ne facă să 'ne ținem după ele'. Sunt ademenirile lui Satana, 'ciudatul cântăreț din fluier'. Totuși noi nu trebuie să ne lăsăm amăgiți și să-l urmăim. Să-L urmăim pe Isus, adevăratul Conducător, care ne va da puterea. Să ca să alegem ce este cinstit și corect, și să ne păstrăm curății în toate, deci și în ce privește relațiile sexuale, așa cum a fost planul Său de la început.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Proverbe 28,7**

„Cel ce păzește legea este un fiu priceput, dar cel ce umblă cu cei desfrânați face rușine tatălui său.”

➤ **Romani 13,13**

„Să trăim frumos, ca în timpul zilei, nu în chefuri și în beții; nu în curvii și în fapte de rușine; nu în certuri și în pizmă.”

➤ **1 Corinteni 5,11**

„Ci v-am scris să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice 'frate', totuși este desfrânat sau lacom de bani, sau închinător la idoli, sau defăimător, sau bețiv, sau hrăpăreț; cu un astfel de om nu trebuie nici să mâncați.”

➤ **1 Corinteni 6,15**

„Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos?”

➤ **1 Tesaloniceni 4,3**

„Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de necurăție (trad engl.).”

➤ **Evrei 13,4**

„Căsătoria să fie ținută în toată cinstea...”

➤ **1 Corinteni 3,16.17**

„Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi.”

➤ **1 Corinteni 6,19.20**

„Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

➤ **2 Corinteni 6,16**

„Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu...”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Ați auzit despre nisipurile mișcătoare? De departe nimic nu pare straniu, nici periculos. Arată ca nisipul de pe plajă, au aceeași culoare. Când calci pe acest „teren vrăjit”, îi simți numai-decât efectul de capcană. Te tot afunzi, încet, încet, până când nisipul te înghite. Degeaba te zbați, degeaba încerci să te menții la suprafață. În nisip nu se poate înota. Dacă nu intervine la timp cineva din afară, ești pierdut.

➤ Așa este și păcatul în general și în special cel al imoralității. Feriți-vă de „terenurile vrăjite” ale păcatului. Mulți tineri și multe tinere s-au pierdut acolo.

➤ Ați citit în Biblie despre Dina, unica fiică a lui Iacov. Probabil pentru că nu avea surori, s-a împrietenit cu fetele păgâne, canaanite. O dată, doar o dată, s-a dus să le facă o vizită în orașul lor. Probabil că era o zi de sărbătoare, cu multă muzică și cu paradă. Totul părea atât de frumos! Dar ea a călcat pe nisipurile mișcătoare. Câte lacrimi au curs! Câte vieți au fost curmate!

➤ Dar vreau să amintim și de un alt tânăr, care locuia în Babilon. Nu a ales el orașul acesta. A fost dus acolo fără voia lui. Era atâtea ispite pentru un tânăr ca el, mai ales că era chipeș, era înțelept, era șeful de promoție în școala imperială. Și încă ceva: nu-l vedeau nici părinții, nici comitetul comunității. Dar el a rămas curat. De ce? Știa să-și aleagă prietenii, cărțile, știa să se roage. Babilonul nu l-a putut înghiți – era „legat” de cer!

6. Vineri

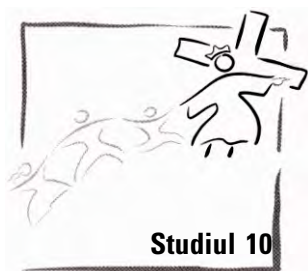
Cum procedez?

➤ Din cauza amăgirilor lui Satana, nu este ușor să alegi ce este mai bine pentru viața ta. La vârsta aceasta nu se pune încă problema alegerii unui tovarăș de viață. Dar ai de făcut alte alegeri.

➤ Biblia spune: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși” (**2 Corinteni 6,14**). Crezi că sfatul acesta se referă și la altceva decât la căsătorie? La ce?

➤ Știi că se spune: „Cartea este un prieten bun”. Este orice carte un prieten bun? Orice casetă sau CD?

➤ Alegerile pe care le faci acum îți formează gusturile, înclinațiile și orientarea pentru alegerile de mai târziu. Deci ai grijă la ce „jug” te înjugi acum!

Cinste desăvârșită

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,15:

„Aici se subliniază dreptul de proprietate, un drept care trebuie respectat de ceilalți. Principiul acesta trebuie apărut, în cele din urmă, pentru ca societatea să se poată menține, pentru că altfel nu există nicio siguranță, nicio protecție...

În special în aceste zile în care linia de demarcație, și așa destul de subțire, dintre moralitate și imoralitate se subțiază tot mai mult, este bine să nu uităm că falsificarea, ascunderea defectelor, reprezentarea voit greșită a calității și folosirea unor măsuri și greutăți false sunt toate acte de hoție, la fel ca furtul din buzunarul cuiva sau dintr-un magazin...

Înșușirea unui lucru care aparține de drept altcuiva sau folosirea unui lucru care aparține altcuiva este furt. Acceptarea unei plăți pentru munca sau ideile altcuiva, folosirea lor fără a i se cere permisiunea sau orice mod de a câștiga un avantaj de pe urma cuiva este furt.” (*Comentariul biblic AZȘ*, vol. 1, pp. 606,607)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că Satana ne ispitește pe toți și că înaintea lui Dumnezeu nu sunt hoți numai cei care jefuiesc bănci.

2. Să identificăm împreună cu clasa câteva probleme de comportament care ar putea însemna călcarea poruncii a opta.

3. Să-l ajutăm pe fiecare membru al grupei să-și evalueze purtarea și să ia hotărârea de a face schimbările necesare în urma noii înțelegeri pe care o are asupra cerințelor poruncii a opta.

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, p. 308.

Materiale

Un portofel, o mașinuță de jucărie, o cutie cu agrafe de birou.

Introducere

Lumea din jurul nostru nu prea excelează în cinste și corectitudine. Ispita de a lua ceva ce nu e al nostru este foarte puternică.

Uite, acesta este portofelul meu. Am ceva bani în el, nu prea mulți (arătați conținutul – cu câteva bancnote). Să zicem că sunt într-un magazin mare și nu observ că mi-a căzut portofelul. Ce șanse credeți că am să-l mai găsesc (și cu banii în el)? Ce ați face voi dacă ați găsi pe jos, într-un magazin, un portofel cu bani?

Să zicem că eu trebuie să vând mașinuța asta. Știu că are niște circuite mai slabe. Nu răspunde totdeauna la toate comenzile. În general, merge. O doamnă îmi cere o mașinuță pentru copilul ei. I-o arăt, îi place și mă întreabă: „Este bună, are vreo defecțiune?” Ce voi fi ispitit să răspund? Este corect?

Cei mai mulți oameni sunt foarte rău ispitiți să fie necinstiți la locul de muncă, mai ales în lucrurile mici, de exemplu să ia de la birou o cutie de agrafe de birou. „Nu costă o avere. Patronul are o mulțime de bani și, în plus, agrafele de birou sunt materiale consumabile. Și dacă socotim puțin câte ore suplimentare fac adesea fără să fiu plătit... Atâta lucru pot lua și eu. Este ceva rău să iau agrafele? Am nevoie de ele, patronul mă păgubește cu mai mult decât prețul unei cutii de agrafe. Care e problema?”

Pe un perete, în holul unei universități din sudul Statelor Unite, se afla o diplomă ciudată. Era de fapt o diplomă obișnuită, ca toate celelalte diplome acordate absolvenților respectivei universități, era semnată de președintele comisiei de examinare și de decan. Dar numele

absolventului fusese șters cu lama. După absolvire, studentul nu putea să uite examenele la care copiasse. Îl supăra ideea că este considerat absolvent, când, de fapt, el n-ar fi trecut examenele dacă n-ar fi copiat. Așa că a dus diploma înapoi. Ce-ar fi dacă toți absolvenții care au copiat în vreun fel la examene și-ar aduce diplomele înapoi!?!)

Cinste, corectitudine – Dumnezeu așa cere.

Împărțiți-le copiilor foi pe care ați scris cu litere de tipar, de sus în jos, cuvântul CINSTE și cereți-le să realizeze un acronim – să scrie câte o idee, pornind de la fiecare literă a cuvântului, de exemplu: C – cinstește munca celui alt. I – inspirația din fițuici e tot un furt. N – nu pune mâna pe ceva ce nu-ți aparține etc.

Întrebări pentru discuții

1. De ce este așa de important să apărăm dreptul la proprietate? (Altfel nimeni nu este în siguranță; oamenii și-ar petrece timpul mai mult păzindu-și bunurile decât lucrând; cei puternici ar avea totul.)

2. Ce fel de „necinste” sau furturi condamnă Biblia? (Cereți-le să dea fiecare, pe rând, câte un exemplu. Ar putea fi – furtul de bani sau bunuri, înșelăciune de orice fel, încărcarea raportului de lucru cu ore nelucrate, plăți încasate în plus, minciunile, înșelarea cuiva care vrea să cumpere ceva, nedeclararea veniturilor reale pentru a evita impozitele mari etc.)

3. Cum își începe cariera un hoț de bănci? (Furând lucruri mici.) Știți și un proverb românesc în sensul acesta?

4. Care e motivul pentru care fură un om prima dată? (De obicei egoismul, dorința de a avea mai mult.)

5. Ce a făcut Acan? De ce? Ce ar fi putut gândi?

6. Iacov a încercat de două ori să-i ia lui Esau dreptul de întâi născut. Cum a încercat prima dată? Dacă „l-a cumpărat”, adică a plătit pentru el, de ce a fost totuși considerată fapta sa o înșelăciune? (A tras foloase de pe urma stării de slăbiciune fizică a fratelui său, a slăbiciunii sale morale.)

7. Puteți da exemplu de o înșelăciune asemănătoare în zilele noastre? (De exemplu, să profiți de nevoia urgentă de bani a cuiva și să

cumperi de la el un lucru de valoare, un telefon mobil, un casetofon, un video, la un preț foarte mic.)

8. A doua oară a fost necinstit, chiar dacă a ascultat de sfatul mamei. Împlinea în felul acesta porunca a cincea? O și călca? În ce fel?

9. Dacă Rebeca știa că Dumnezeu a făgăduit binecuvântarea aceasta lui Iacov, de ce a mai fost nevoie să pună la cale toată înșelătoria? Ce dovedea din partea ei și a lui Iacov? (Că nu aveau încredere în cuvântul lui Dumnezeu.)

10. Cum a „plătit” Iacov acest păcat? (Fratele a început să-l urască, l-a amenințat cu moartea; a trebuit să plece de acasă și nu și-a mai văzut niciodată mama; la rândul său, a fost înșelat de socrul său.)

11. Cum poate călca porunca a opta un tânăr de vârsta voastră?

12. În ce fel o observație răutăcioasă sau bârfele sunt o călcare a poruncii a opta? (Persoanei respective îi este stricat, furat, bunul nume.)

Povestire

„Este un lucru atât de mic”, și-a spus Rut, uitându-se cu coada ochiului în carte, în timp ce răspundea la lecție.

„Este un lucru atât de mic”, și-a spus Henry, strecurând cam cu sfială un roman sub saltea.

„Este un lucru atât de mic”, și-a zis Johnny, vârând în buzunar un pachet de gumă de mestecat de pe raft, în clipa în care nu vedea niciun supraveghetor.

„Este un lucru atât de mic”, și-a spus Mary, când intra pe furiș în sala întunecată a cinematografului.

„Este un lucru atât de mic”, și-a spus Tommy, pe când lua o țigară găsită pe jos.

„Este un lucru atât de mic”, și-a spus și Eva, când a întins mâna să ia fructul oprit. (Murl Vance, *Treasury of Devotional Aids For Home and School*, p. 282)

Aplicație

1. Situații de discutat

a. Mili are o reputație bună. Dar, într-o zi, Andreea a surprins-o cu mâna în sacul de spate al Vandeii. N-a întrebat-o ce face, nici ce caută. Nu i-a spus nici Vandeii. Dar a început să răspân-

dească zvonul că Mili este hoată. Cine era „hoata” de fapt? Ce a furat?

b. Vali a cumpărat niște plicuri. Acasă a observat că vânzătoarea i-a dat mai multe decât plătitise. Ce ar trebui să facă?

c. Beti lucrează după orele de curs, câteva ceasuri după-amiaza, într-un magazin de lactate. La înțelegerea făcută inițial cu patronul, nu era inclus și dreptul de a se servi (gratuit) cu produse din magazin. Beti a văzut că ceilalți angajați obișnuiesc să bea câte o cană de iaurt și face și ea la fel. E ceva rău?

2. Corectitudine. Dați-i fiecărui elev câte o foaie de hârtie și diverse creioane. Propuneți-le să facă fiecare un fel de afiș, de reclamă pentru corectitudine. Pot folosi cuvinte și imagini, desene. Încurajați-i să fie creativi.

Încheiere

Rugați-L pe Dumnezeu să-i ajute pe copii să fie totdeauna corecți și cinstiți în toate activitățile pe care le au.

Materialul pentru elevi

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

PÂNĂ LA URMĂ PRINS

Nu se putea spune nimic deosebit despre copilăria lui Willie Sutton. Familia lui locuia într-o casă modestă, pe High Street. Tatăl lui era fierar. Familia părea fericită – mergeau la biserică, iar când veneau acasă, mama servea totdeauna un prânz deosebit.

Mama îl trimitea adesea pe Willie la băcănia din colț după cumpărături. Într-o zi, băiatul a șterpelit ceva și a băgat în buzunar, fără ca negustorul să-l vadă. Apoi, a mai făcut așa de câteva ori. Pasul următor a fost să „viziteze” magazinul noaptea. S-a strecurat prin geamul din spate și a furat banii care erau în casă. Nimeni nu l-a bănuit pe el. Ajungând la o anumită vârstă, Willie a descoperit că e mai ușor să furi decât să lucrezi. A mers din oraș în oraș, reușind să facă de fiecare dată spargerii din ce în ce mai mari. Uneori era prins și închis, dar de fiecare dată reușea să evadeze și își continua viața de jafuri.

Până într-o zi, când jocul s-a terminat. Cineva l-a recunoscut în metrou și a anunțat poliția. Willie Sutton a fost prins și instanța l-a condamnat la treizeci de ani de închisoare, pedeapsă ce urma să fie executată într-o închisoare de stat.

În anii de închisoare, Sutton și-a scris autobiografia. El știa că vor fi unii care îl vor privi ca pe un erou și care vor crede că, dacă el a reușit să scape de atâtea ori, vor putea și ei, dacă vor face la fel. El a dorit să-i avertizeze unde duce această cale. El a spus: „Eu am studiat hoția, așa cum studiază alți oameni dreptul sau contabilitatea. Am făcut din crimă o știință, și totuși am pierdut!”

Cinste desăvârșită

Totdeauna, cei care calcă legea pierd. Într-o bună zi, păcatele lor vor fi descoperite, pentru că fiecare trebuie să se înfățișeze înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

Ai încercat vreodată să ascunzi ceva ce ai făcut? De ce nu vrei să-ți mărturisești fapta aceasta înainte de ziua judecății, ca să poți primi iertare? Dacă ai furat ceva, dă înapoi sau gândește-te cum ai putea să plătești pentru lucrul respectiv. Cere-l lui Dumnezeu să te ferească să nu cumva să mergi pe urmele lui Willie Sutton.

– Știu totul despre ziua Tinei, chiar dacă ea a vrut să fie un mare secret că și-o va serba, zise Jeni cu un zâmbet triumfător.

– De unde știi? o întrebă tanti Mari.

– Azi, în pauză, când am mâncat ce îmi luasem de acasă, am stat cu Ștefi lângă pomul cel mare din curtea școlii, chiar lângă geamul clasei noastre. Și Tina a venit lângă geam să discute cu Clara. Geamul era deschis, așa că am auzit absolut tot. Știi, a zis că vrea să...

– Ei, ia stai o clipă, crezi că mă interesează să împart cu mine ceva de furat?

– Cum adică „ceva de furat”? Ce vrei să spui, tanti, ce, am furat eu ceva?!? Eram acolo cu Ștefania și, pentru că avem auzul foarte bun, am auzit ce spunea. Doar nu ai fi vrut să ne astupăm urechile?! Cine a pus-o să vorbească tare?

– Se poate să fie și cum spui tu, dar ea nu a știut că voi sunteți acolo, așa că nu aveți dreptul să-i aflați secretul. Cineva care trage cu urechea este la fel ca un hoț de buzunare, numai că el fură... secrete. Uite, dacă se întâmplă să-i cadă cuiva portofelul din buzunar pe stradă și tu îl iei și folosești banii pentru tine, ți se pare că e mai cinstit decât dacă ai fi băgat mâna în buzunarul omului să-i iei portofelul de acolo?

– O, nu! Bineînțeles că nu! I-aș da portofelul imediat! Sau, dacă nu aș mai putea să l-l dau atunci, l-aș păstra, fără să mă ating de el, până când i l-aș putea da înapoi.

– Tot așa ar trebui să faci și cu secretele pe care le afli întâmplător, care le „scapă” oamenilor, iar tu „le aduni” imediat. De ce crezi că ești mai îndreptățită să te folosești de ele decât de banii dintr-un portofel pe care cineva „îl scapă” în același fel?

– Cred că ai dreptate. Ar trebui să nu spun nimănui nimic despre secretul Tinei și despre serbarea zilei ei de naștere. Nu trebuie să stric surpriza pe care vrea să ne-o facă!

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ La scurt timp după moartea lui Moise, când poporul Israel era sub conducerea lui Iosua, Dumnezeu a dat instrucțiuni speciale pentru cucerirea cetății Ierihon. Poporul trebuia să dea ocol cetății, în sunetul trâmbițelor, și zidurile aveau să cadă.

➤ Dar nimeni nu avea voie să ia nimic din cetate, ca pradă de război. „Cetatea să fie dată Domnului spre nimicire, ca și tot ce se va afla în ea... Feriți-vă numai de ceea ce este dat spre nimicire...” (**Iosua 6,17-19**).

➤ După această mare biruință asupra Ierihonului, israeliții au vrut să cucerească cetatea Ai. Au trimis o mică armată, care a fost însă respinsă și pusă pe fugă în mod rușinos. Au și murit destui soldați. Iosua L-a întrebat pe Domnul: „Ce am greșit?” Care fusese greșeala lui Israel? _____

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Furtul este un păcat grav fiindcă lovește în datoria de a fi drepti și a iubi pe aproapele nostru. Deci datoria creștinului este să-și câștige cele de trebuință numai prin munca cinstită și nicidecum să-și însușească pe nedrept lucrurile străine.” – P. Williams, predicator

➤ „Se pune întrebarea: ‘Cum își va ține tânărul curată cărarea?’ și este dat răspunsul: ‘Îndreptându-se după Cuvântul Tău’. Tânărul care își alege drept ghid Biblia nu va da greș pe calea datoriei și a siguranței. Acea carte binecuvântată îl va învăța să își păstreze integritatea caracterului, să fie sincer, să nu înșele. ‘Să nu furi’ este o poruncă ce a fost scrisă cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; și totuși cât de mulți sunt cei care consideră furtul o practică scuzabilă!” – Ellen White, scriitoare inspirată

➤ „În această constrângere sunt cuprinse atât păcatele publice, cât și cele particulare. Porunca a opta condamnă răpirea de oameni și comerțul cu sclavi și **interzice războaiele de cucerire**. Ea condamnă furtul și tâlhăria. Ea cere o cinste deplină în cele mai mici amănunte ale problemelor vieții. Ea osândește îmbogățirea peste măsură și necinstită în afaceri și cere plata dreaptă a datoriilor și a salariilor. Ea declară că orice încercare de a obține foloase personale de pe urma neștiinței, slăbiciunii sau nenorocirii altora este trecută ca înșelăciune în cărțile din cer.” – Azsmr

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ La începutul Bibliei, se vorbește despre dreptul de întâi născut – ceva ce aparținea celui mai mare dintre băieții din familie.

➤ Dreptul de întâi născut însemna:

1. o binecuvântare specială; 2. răspunderea de a fi capul întregii familii, conducătorul și preotul ei; 3. o parte dublă de moștenire din averea părinților.

Isaac și Rebeca au avut doi fii gemeni: Esau și Iacov. Esau era mai mare cu câteva minute decât fratele său, așa că lui i se cuvenea dreptul de întâi născut. Totuși, înainte de nașterea băieților, Dumnezeu îi spusese Rebecăi: „Unul... va fi mai tare decât celălalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic” (Geneza 25,23).

➤ De aici, mama a înțeles că Iacov trebuia să primească dreptul de întâi născut. Iacov era preferatul Rebecăi și, de când era mic, mama îi cultivase dorința de a căpăta el dreptul de întâi născut. Așa că, mai tot timpul, Iacov se gândea și își făcea tot felul de planuri cum să pună mâna pe acest drept, care, de fapt, nu i se cuvenea lui. Ultima parte a capitolului 25 din Geneza ne arată cum și-a adus el la îndeplinire aceste planuri.

➤ Este adevărat că Dumnezeu făgăduise că Iacov va primi dreptul de întâi născut, dar Rebeca și Iacov nu au avut încredere că Dumnezeu își va împlini această făgăduință și, pentru a „rezolva” ei lucrurile, au călcat mai multe porunci ale lui Dumnezeu. Practic, prin această înșelătorie, Iacov și-a însușit ceva ce nu era încă al lui.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 20,15**

„Să nu furi.”

➤ **Exod 21,16**

„Cine va fura un om și-l va vinde sau îl va ține în mâinile lui să fie pedepsit cu moartea.”

➤ **Exod 22,1**

„Dacă un om fură un bou sau o oaie și-l taie sau îl vinde, să dea cinci boi pentru boul furat și patru oi pentru oaia furată.”

➤ **Levitic 19,11**

„Să nu furați și să nu mințiți, nici să nu vă înșelați unii pe alții.”

➤ **Ieremia 7,8.9**

„Dar iată că voi vă hrăniți cu nădejdi înșelătoare, care nu slujesc la nimic. Cum? Furați, ucideți... jurați strâm..., mergeți după alți dumnezei pe care nu-i cunoașteți!...”

➤ **Romani 13,9**

„De fapt: '... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești' și orice altă poruncă mai poate fi se cuprind în porunca aceasta: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'”

➤ **1 Corinteni 6,9.10**

„Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta... nici hoții, nici cei lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Esau a fost atât de mândru că fratele lui îi luase prin vicleșug binecuvântarea, încât Iacov a trebuit să plece de acasă. S-a dus în Padan-Aram, la fratele mamei lui, și acolo a cunoscut-o pe Rahela, cu care a vrut să se căsătorească și pentru care a trebuit să muncească șapte ani pentru Laban. Desigur că, în ziua nunții, Iacov a fost foarte emoționat și i-a făgăduit miresei sale, care era acoperită cu un văl destul de gros, că o va iubi toată viața, că o va respecta și va avea totdeauna grijă de ea. Dar, după ce s-a terminat ceremonia și mireasa și-a luat vălul de pe față, Iacov a descoperit că socrul său îl înșelase – mireasa nu era Rahela, ci sora ei mai mare! Iacov a fost furios, s-a simțit jignit, tras pe sfoară. Dar nu făcuse și el la fel cu fratele său?

După o săptămână, Iacov s-a putut căsători și cu mult dorita Rahela, pentru care a mai muncit la socrul lui încă șapte ani!

Lucrurile nu au mers prea bine, așa că Iacov s-a hotărât pe la o vreme să-și ia familia, de acum destul de numeroasă, și să plece de la Laban. Laban a aflat câteva zile mai târziu de plecarea lor, pentru că pleaseră în lipsa lui, și a pornit să-i urmărească. Când i-a ajuns, Laban a spus: „Mâna mea este destul de tare ca să vă fac rău; dar Dumnezeul tatălui vostru mi-a zis în noaptea trecută: 'Ferește-te să vorbești de rău sau de bine lui Iacov'”. Nici Laban nu a fost prea mulțumit. Avea și el motivele lui (Geneza 31,30-34). Se pare că de ambele părți a existat necinste și înșelătorie. Până la urmă „ce seamănă omul, aceea va și culege”.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Răspunde la următoarele întrebări, după cum e cazul, cu: N = Niciodată, U = Uneori, T = Totdeauna.

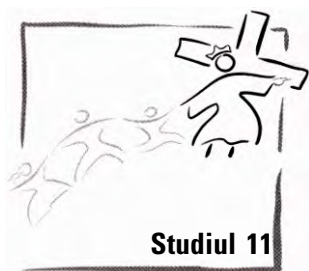
– Dacă iei un creion roșu de pe o bancă și ai nevoie de el să mai faci niște sublinieri, îl vei pune la tine în penar?

– Dacă profesorul nu a observat niște greșeli pe care le-ai făcut la o lucrare și ți-a dat o notă mai mare decât ar fi trebuit, îi atragi atenția?

– Dacă ți se cere să citești două sute de pagini dintr-o lucrare și tu nu citești decât o sută cincizeci, iar peste restul treci doar răsfoindu-le, vei spune că ai citit tot?

– Dacă mergi la cumpărături, iar vânzătorul îți dă din greșeală restul mai mult cu zece mii de lei, îi atragi atenția?

– Dacă găsești în clasă un pix frumos, pe care, evident, nu este scris numele proprietarului, încerci să afli al cui este, ca să i-l dai înapoi?

Adevărul și numai adevărul

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,16:

„Această poruncă poate fi călcată în mod public, prin mărturie falsă dată înaintea unei curți de judecată. Sperjurul a fost totdeauna considerat o gravă ofensă adusă societății... Această interdicție a Decalogului este adesea încălcată prin vorbirea de rău despre altul, pentru că în felul acesta caracterul persoanei respective este înnegrit, motivele sale, greșit prezentate și reputația sa, pierdută... Porunca aceasta poate fi călcată și de cei care tac atunci când aud că este acuzat pe nedrept un om nevinovat. Porunca poate fi călcată și prin ridicarea umerilor sau a sprâncenelor. Oricine falsifică în vreun mod oarecare adevărul, pentru a câștiga avantaje personale sau în orice alt scop, este vinovat de a fi mărturisit strâmb. Înăbușirea adevărului, care poate aduce vătămare persoanei respective sau altora, este tot 'mărturie mincinoasă'." (Comentariul biblic AZȘ, vol. 1, p. 607)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să-l recunoască pe Satana ca tată al minciunii și să înțeleagă faptul că cei care mint sunt supuși ai lui Satana, nu ai lui Dumnezeu.
2. Să examinăm câteva moduri în care se poate strecura minciuna în viața noastră de zi cu zi.
3. Să-i încurajăm pe copii să prețuiască adevărul și să nu-l ciuntească nicidecum în viața lor zilnică.

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, p. 308.

Materiale

Cartoane pe care să fie scrise numele personajelor biblice indicate la activitatea de introducere, ace, coli de hârtie, creioane colorate, carioca.

Introducere

Scrieți pe cartonașe numele următoarelor personaje biblice: Iacov, David, Samson. Prindeți fiecare cartonaș, cu câte un ac, pe spatele câte unui copil, astfel ca el să nu știe ce nume este scris. Va trebui să afle, punându-le întrebări celorlalți, care trebuie să răspundă corect, dar stabiliți de la început că nu sunt obligați să răspundă la o întrebare directă și simplă, care ar oferi răspunsul „din prima încercare” – de exemplu: „Cum se numea tata sau mama?” Chiar dacă este un joc, răspunsul nu trebuie să „evite” adevărul – aceasta e tema studiului!

Întrebări pentru discuții

1. Dați exemple de moduri în care am putea spune un adevăr doar pe jumătate (adică o minciună). (Printr-o mișcare a capului, ridicare din umeri sau din sprâncene, care să exprime un „nu știu”, când de fapt știm.)
2. Ce se întâmplă în mod natural cu un copil crescut într-o familie în care părinții obișnuiesc să mintă? (Și copiii vor minți. Singura soluție este să ceară ajutor de la Dumnezeu, să poată învinge acest obicei rău.)
3. Ce i-a determinat pe Anania și Safira să mintă? Care a fost cauza ascunsă a minciunii lor? (Egoismul; mândria și zgârcenia sunt tot manifestări ale egoismului.)
4. Anania și Safira s-au sfătuit și au fost de acord să spună aceeași poveste neadevărată. Fac oamenii și astăzi așa ceva? (Destul de des. De exemplu, la școală, când încearcă să „se acopere” unul pe altul.)

5. Ce au înțeles membrii bisericii de atunci, când au văzut ce pedeapsă aspră au primit Anania și Safira? (Dumnezeu urăște minciuna și dorește ca noi să fim oameni ai adevărului, corecți și de încredere.)

6. În vechime, pentru un astfel de păcat se aducea o jertfă. În zilele noastre, nu se mai aduc jertfe. Totuși, ce așteaptă Dumnezeu de la cel care a spus o minciună? (Să ceară iertare – și de la El, și de la cel care a fost în vreun fel păgubit sau afectat de minciuna respectivă.)

7. Cine este considerat „tatăl minciunii”?

8. Într-o situație delicată, nu e mai bine să spui o minciună decât să superi sau să jignești pe cineva? (Cel mai bine e să spunem adevărul cu blândețe și tact.)

9. Este posibil să mințim pentru că am fost greșit informați? (Da, însă Dumnezeu judecă situațiile de felul acesta ținând seama de toate aspectele.) „Minciuna este orice fals, orice abatere de la adevăr, prin cuvânt sau faptă, cu intenția de a înșela.” (*Comentariul biblic A.Z.Ș.*, vol. 1, p. 738)

Povestire

Dan a venit în fugă de la școală. A intrat în casă și a trântit ușa cu putere, în loc să o închidă frumos. În clipa aceea a auzit un zgomot neobișnuit – căzuse ceva și se spărsese. Era tabloul de pe peretele cu ușa. Căzuse, și geamul se făcuse țândări. Se cam stricase și rama. Nu era nimeni acasă, așa că Dan s-a hotărât să îl lase acolo, ca și cum ar fi căzut singur, „din senin”.

După vreo oră, a venit și mama acasă și, văzând tabloul, a întrebat:

– Dan, tu ai trântit tabloul azi, când ai venit de la școală?

– Nu, mami! a răspuns el. Nici nu m-am atins de tablou.

Era cam adevărat, dar (din fericire) Dan nu prea se simțea în apele lui. I-a trebuit puțin curaj, dar și-a luat inima în dinți și i-a spus mamei:

– Știi, de fapt, eu sunt de vină. Am trântit ușa și cred că de aceea a căzut tabloul. Îmi pare rău. Te rog să mă ierți.

După ce a spus adevărul, s-a simțit așa de bine, încât s-a hotărât să nu mai spună niciodată nicio minciună, oricât de mică sau nevinovată ar putea să-i pară. (Eric B. Hare, *Make God First*, p. 20)

Aplicație

Dați-le copiilor câte o foaie de hârtie și creioane. Cereți-le să deseneze, ca o schiță sau ușor caricaturizată, o scenă din înlănțuirea de minciuni spuse de Iacov tatălui său – așa cum au fost prezentate în studiu. Dacă aveți timp (sau ca „temă”), cereți-le să deseneze apoi fiecare și o variantă contemporană a minciunii respective. Așezați desenele în ordine, la tablă sau pe masă.

Încheiere

Faceți un scurt „inventar” al celor învățate azi: o minciună nu rămâne niciodată singură, ci e urmată de altele; nu există minciuni nevinovate, nici minciuni acceptabile și în niciun caz acceptate de Dumnezeu. Propuneți-le copiilor să se gândească la o deviză a clasei în acest sens. Sugerați-le ca, data următoare când vor fi ispitiți să spună ceva despre altcineva, să se oprească și să se gândească dacă ar fi dispuși să scrie lucrul respectiv pe o hârtie și să semneze. Dacă nu, poate că nu era adevărat sau nu era de spus.

Rugați-vă ca Domnul să vă ajute să fiți totdeauna corecți față de El și unul față de celălalt.

Materialul pentru elevi

Adevărul și numai adevărul

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

ÎNCĂRCĂTURI SECRETE

Imediat după ora două, în după-amiaza zilei de 7 mai 1915, Lusitania, cea mai mare și mai frumoasă navă existentă în larg, a fost torpilată și s-a scufundat la sud de coasta Irlandei. Și-au pierdut viața aproape o mie două sute de oameni.

Tragedia a avut loc așa de repede, încât nu s-a putut face nimic. Submarinul inamic a lansat o torpilă care a lovit partea de la tribord a vasului, chiar în spatele punții. A urmat o a doua explozie, undeva, înăuntrul vasului. În numai optsprezece minute, vasul se afla sub apă.

Scufundarea Lusitaniei a rămas o taină mulți ani la rând. Care a fost cauza celei de a doua explozii? Se afla la bord vreo încărcătură secretă?

Da, de fapt așa era. În declarația de încărcătură, dată cu ocazia cercetării judiciare, scria că vasul transporta untură de porc și diverse lucruri. Numai cu mulți ani mai târziu, când a fost descoperită o copie fidelă a declarației de expediție, lumea a aflat ce s-a aflat de fapt pe navă.

Încărcătura secretă consta din peste șaiszeci de tone de muniție. Nu torpila a fost cea care a scufundat vasul Lusitania. Ea nu a făcut altceva decât să aprindă explozivele care au dat naștere la a doua explozie.

Tu ai vreo încărcătură secretă la bordul navei tale? Faci fapte despre care știi că sunt rele? Ai ascuns de familia și prietenii tăi anumite fapte secrete? Într-o bună zi, întregul univers va afla istoria vieții tale. Atunci toți vor putea să vadă 'încărcătura' – fie bună, fie rea.

„Minciuna este unul dintre cele mai răspândite păcate ale zilelor noastre și, încetul cu încetul, ajunge să fie considerată chiar respectabilă. În diversele ei forme, de la minciuna grosolană, sfruntată, până la rafinată minciună diplomatică și la așa-zisa minciună nevinovată, minciuna este practică pe scară tot mai largă și îmbrățișată de tot mai mulți. În formele ei cele mai 'ușoare', este considerată a fi un mijloc de a depăși anumite neplăceri, fără să-ți mai crezi altele, și este trecută cu vederea, considerată 'un mod acceptabil de a te exprima'. Priceperea de a minți elegant și convingător este o înaltă țintă socială și politică și este considerată ca absolut necesară pentru cei care ocupă anumite poziții.

Este minciună orice fel de neadevăr exprimat prin cuvinte sau fapte, cu intenția de a înșela pe cineva". (The SDA Bible Commentary, vol.I, p.738)

1. Duminică

Întrebări pentru discuție

➤ Citește **Geneza 3,4**.

Care a fost prima minciună?

Cine a spus-o?

Cui?

În ce împrejurare?

➤ De ce cuvintele pe care i le-a spus Satana Evei au fost o minciună?

➤ Vezi în **Geneza 2,17** ce spusese Dumnezeu.

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Vorbirea neadevărată în orice problemă, orice încercare sau intenție de a-l înșela pe aproapele meu sunt cuprinse în porunca a noua. Intenția de a înșela constituie o minciună. Printr-o privire a ochiului, o mișcare cu mâna, o expresie a feței pot spune tot atât de bine o minciună, ca și prin cuvinte. Orice adăugare intenționată în vorbire, orice aluzie sau orice insinuare făcută în mod calculat, cu gândul de a face o impresie greșită sau exagerată, chiar povestirea unor fapte în așa fel încât să ducă în rătăcire pe cineva constituie o minciună. Acest precept interzice orice încercare de a vătăma bunul nume al semenului meu prin relatări inexacte sau bănuieli rele, prin vorbiri de rău sau bârfeli. Chiar și ascunderea intenționată a adevărului, de pe urma căreia alții pot fi păgubiți, este o violare a poruncii a noua.” – Azsmr

➤ „Dacă am păgubit sau insultat pe fratele nostru, în vreun mod oarecare, trebuie să-l despăgubim. Dacă am adus mărturie mincinoasă fără să știm, dacă i-am răstălmăcit cuvintele, dacă i-am păgubit influența în vreun fel, trebuie să mergem la cel cu care am vorbit despre el și să ne retragem toate cuvintele injurioase.” – Ellen White, autoare inspirată

➤ „Adevărul este o flacără atât de luminoasă încât mulți oameni nu-i pot suporta lumina. Unii închid ochii ca să nu-l vadă, iar alții fug ca să nu fie arși.” – Goethe, poet german

➤ „Minciuna este sâmburele care dă roade în toate pământurile, de aceea poate se cultivă cu atâta plăcere pretutindeni. Roadele ei însă sunt amare și seci.” – Vasile Conta, scriitor român

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ În biserica ce a luat naștere după înălțarea lui Isus la cer, membrii dovedeau o mare iubire unii față de alții. Bogații își împărțeau cu generozitate banii cu cei lipsiți. „Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă; toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau... apoi se împărțea fiecăruia, după cum avea nevoie.” (Fapte 4,34.35)

➤ Anania și Safira au dorit să facă și ei așa, numai că ei cam aveau de lucru cu egoismul și cu obiceiul de a nu spune adevărul. Citește această întâmplare în **Fapte 5,1-11** și numerează următoarele fraze, pentru a arăta ordinea în care au avut loc faptele.

__Tinerii l-au îngropat pe Anania.

__Petru l-a acuzat pe Anania că a păstrat pentru sine o parte din bani.

__Anania și Safira au vândut o moșie pe care o aveau.

__Safira a murit și a fost îngropată.

__După vreo trei ceasuri, Safira a venit după bărbatul ei.

__Anania a adus o parte din prețul moșiei și l-a dat apostolilor.

__O mare frică a cuprins adunarea.

__Petru a întrebat-o pe Safira de ce a vrut să-L înșele pe Dumnezeu.

__Petru l-a acuzat pe Anania că l-a mințit pe Dumnezeu.

__Petru a întrebat-o pe Safira cu cât au vândut moșia.

__Anania a căzut la pământ și a murit.

➤ Să mori pe loc pentru o minciună – cam aspră pedeapsă, nu-i așa? Din fericire pentru noi, Dumnezeu nu ne pedepsește așa de fiecare dată când mințim. Dar ceea ce s-a întâmplat cu Anania și Safira ne arată cât de mult urăște Dumnezeu minciuna. „Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți” (Proverbe 12,22).

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Exod 20,16**

„Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.”

➤ **Exod 23,1,7**

„Să nu răspândești zvonuri neadevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el... Ferește-te de o învinuire nedreaptă.”

➤ **Levitic 19,16**

„Să nu umbli cu bârfeli în poporul tău.”

➤ **Psalmi 101,5**

„Pe cel ce clevește în ascuns pe aproapele său, îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi.”

➤ **Proverbe 19,5**

„Martorul mincinos nu rămâne nepedepsit, și cel ce spune minciuni nu va scăpa.”

➤ **Proverbe 24,28**

„Nu vorbi în chip ușuratic împotriva aproapelui tău; ori ai vrea să înșeli cu buzele tale?”

➤ **Efesenii 6,14**

„Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii.”

➤ **2 Corinteni 6,4-7**

„Ci, în toate privințele, arătăm că suntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări... prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfânt, printr-o dragoste neprefăcută, prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu.”

➤ **1 Ioan 5,3**

„Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Când i-a dat lui Moise instrucțiuni cu privire la jertfe, Dumnezeu S-a referit la câteva feluri de manifestare a necinstei și necredincioșiei. Să citim **Levitic 6,2-7** și să discutăm apoi câteva exemple practice.

* Zilele trecute ți-ai uitat jacheta în sala de

sport și acum îl vezi pe un coleg îmbrăcat cu ea. O recunoști și după o pată de pe umăr. Când îi spui despre asta, îți răspunde imediat: „Poftim?! Cum o să fie jacheta ta? Dacă vrei să știi, mi-am cumpărat-o chiar din banii mei!” Și, ca să fie și mai convingător, se jură.

* Ești la școală. Orele s-au terminat, dar tu ai mai rămas în clasă ca să copiezi de pe tablă niște exerciții pe care vi le-a dat profesorul de mate dintr-o culegere. Ești singur și, deodată, observi pe catedră culegerea. Pentru că și așa nu te vede nimeni, îți copiezi liniștit din carte rezolvarea. A doua zi, când profesorul verifică temele, te laudă că ai lucrat mult mai bine decât de obicei. Tu zâmbești frumos, privind în altă parte, și nu spui nimic.

➤ Toate acestea sunt exemple de necinste. În Vechiul Testament, pentru astfel de păcate se cereau jertfe speciale. Astăzi nu ni se mai cere să aducem jertfe, dar se cuvine să cerem iertare pentru necinste, atât de la Dumnezeu, cât și de la cei pe care i-am păgubit sau înșelat. Apoi, să dăm înapoi. **Vers. 5** spune să adăugăm o cincime la valoarea lucrului respectiv. Dumnezeu ține foarte mult la cinste și credincioșie și dorește același lucru și de la noi.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Răspunde sincer la întrebările următoare cu N (niciodată), U (uneori) sau T (totdeauna), după caz:

— Să zicem că ești de serviciu pe clasă toată săptămâna și trebuie să faci curățenie la sfârșitul orelor. Într-una dintre zile, în loc să-ți faci treaba, stai de vorbă cu un prieten un sfert de oră, exact în timpul când ar fi trebuit să faci curat. Vei trece în caietul clasei că ți-ai făcut serviciul?

— Venind de la școală, ajungi mai târziu acasă, pentru că ai fost undeva unde părinții nu te lasă să mergi. Le vei spune că ai fost în altă parte?

— Dacă spui acasă că nu te simți bine, iar tata, ca să te ajute, îți rezolvă problemele la matematică, vei spune la școală că ți le-ai făcut singur?

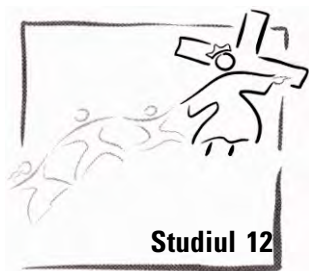
___ Dacă profesorul insistă ca fiecare să lucreze singur, iar cel mai bun prieten al tău îți cere să-l lași să copieze de la tine, îl lași?

___ Dacă ai avea de vândut o bicicletă semi-cursieră, care are o defecțiune destul de mare, pe care cumpărătorul nu o va putea observa doar uitându-se la ea, îi vei spune despre acea defecțiune?

___ Ți se întâmplă să exagerezi când povestești ceva?

___ Obișnuiești să spui „minciuni nevinovate”?

___ Când părinții te întreabă câte ceva, îți place să le spui numai jumătate de adevăr?

Mulțumește-te cu ce ai!

Un gând inspirat în legătură cu textul din Exod 20,17:

„Porunca a zecea este complementară celei de-a opta, pentru că pofta este rădăcina din care crește hoția. De fapt, porunca a zecea stă la temelia celorlalte nouă...”

Porunca aceasta ne descoperă un adevăr profund – acela că nu suntem robi, fără nicio nădejde de scăpare, ai dorințelor noastre naturale și ai pasiunilor noastre. Înăuntrul nostru există o forță, voința, care, sub controlul lui Hristos, poate supune orice dorință și orice pasiune nelegiuită. Porunca aceasta rezumă Decalogul, afirmând că omul este un agent moral liber.”
(*Comentariul biblic AZȘ*, vol. 1, p. 607,608)

Obiective

1. Să le explicăm copiilor de ce porunca de a nu pofti este o expresie și o dovadă a iubirii lui Dumnezeu.
2. Să-i ajutăm să înțeleagă faptul că sentimentul de mulțumire, de împăcare a inimii și minții aduce mai multă satisfacție decât orice lucru la care am putea pofti.
3. Să le arătăm că este nevoie de stăpânire de sine și uneori de renunțare la sine ca să poți fi mulțumit cu ce ai.
4. Să ne amintim că Dumnezeu a făgăduit că Se va îngriji totdeauna de nevoile noastre.

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, p. 309.

Materiale

O coală mare, din care să faceți un poster, coli de hârtie, creioane colorate, markere; un miniaspirator și câteva obiecte mici, care pot fi „aspirate” – o pioneză, o bucată de hârtie etc.

Introducere

Propuneți-le copiilor să faceți un poster care să illustreze porunca a zecea. Scrieți sus, cu litere mari, „Să nu poftești”. Cereți-le să deseneze sau să scrie, pe jumătăți sau sferturi de coală, lucrurile pe care le numește porunca. Prindeți aceste foi sub titlu, apoi, pentru „nimic din ce este al aproapelui tău”, cereți-le să se gândească (lucru în echipă de 2-4, în funcție de mărimea clasei) la lucruri care au fost poftite, despre care vorbește Biblia. Eventual, sub desenul sau numele lucrului respectiv, să scrie și numele „păcătosului”. Pe un ultim rând, prindeți hârtiile pe care au desenat sau au scris nume de lucruri pe care le poftesc oamenii de azi.

Arătați-le miniaspiratorul și spuneți: Am aici cel mai nesătul aparat din lume. Cum se numește? Ce „misiune” are un aspirator? (Să curețe.) De fapt, tocmai această „poftă” a lui de a „înghiți tot” îl face eficient. (Puneți-l în priză și faceți o mică demonstrație.) „Pofta” aceasta, de a „înghiți” tot ce găsește, este foarte potrivită pentru un aspirator, însă, din păcate, sunt și oameni care ar vrea să „înghită”, să „adune” tot ce văd. Poate că și voi suferiți puținel de boala aceasta, care se numește materialism. De multe ori, considerăm că „ne trebuie” anumite lucruri.

Cu niște ani în urmă, un ziar scria despre o familie foarte săracă, dar fericită, atât de săracă, încât nu avea nici măcar televizor. Și se făcea un apel umanitar ca aceia care au un televizor mai vechi, dar în stare de funcționare, pe care nu-l mai folosesc, să-l ofere acestor oameni, pentru că, spunea ziarul, „oricine are nevoie de un televizor”.

Ce părere aveți de această „nevoie”? Sunt lucruri de care ar avea nevoie și familia voastră? Ia să vedem. Faceți o listă. (Poate o mașină de spălat, un aspirator nou, o mașină nouă, ceva mobilă, haine etc.)

Ce credeți că ar trece pe lista aceasta niște copii dintr-un sat sărac din India sau din Africa? Care dintre liste ar conține lucruri absolut necesare? (Rediscutați listele.)

Întrebări pentru discuții

1. Studiul din săptămâna aceasta spunea că Eva a „pofțit” cunoaștere, știință. Își doresc și tinerii de azi „să știe”, „să cunoască”? Este ceva rău? (Poate fi, dacă doresc „să cunoască” lucruri rele sau dacă dorința e atât de mare, încât copiază la lucrări, la școală.)

2. De fapt, ce porunci calcă un elev care copiază? (A zecea – dorește o notă mare; a opta – fură; a noua – minte, pentru că lasă impresia că a știut; prima – dorința de a avea o notă mare este mai puternică decât aceea de a asculta de Dumnezeu.)

3. La fel ca Iuda pe vremuri, și în zilele noastre, mulți „pofțesc”, adică își doresc foarte mult, să fie în centrul atenției. Cum arată ei acest lucru? (Făcând boroboaze în clasă, vorbind cu glas tare când ar trebui să tacă și să asculte, lovindu-i pe alții, râzând de ei, având o ținută mai bătătoare la ochi etc.)

4. Ce „poziții” și-ar putea dori un adolescent? (Șeful clasei, căpitanul echipei de fotbal, șef de promoție etc.)

5. Ghehazi a pofțit darurile pe care i le adusesse Naaman lui Elisei. Ce altă poruncă a mai călcat Ghehazi din cauză că și-a împlinit dorința de a avea acele lucruri? („Să nu minți”).

6. Ahab a pofțit via lui Nabot și l-a acuzat pe acesta că a călcat porunca a treia. De fapt, ce alte porunci a mai călcat Ahab, mânat de pofță? (Prima, a șasea, a șaptea, pentru că a lua ceva ce nu e al tău înseamnă furt, a noua.)

7. Sunt cei bogați scutiți de a pofți și a fi invidioși? (Nu; de obicei, omul cu cât are mai mult, cu atât vrea și mai mult.)

8. Ce îți poate da satisfacție, făcându-te să simți că ești cineva, că ai valoare? Când ai acest simțământ, nu mai ești tentat să îți dorești lucruri care nu sunt ale tale. (O relație bună cu Dumnezeu.)

9. Care este deosebirea dintre a vrea ceva și a pofți? (A vrea înseamnă dorință sau speranță; a pofți înseamnă o patimă mistuitoare.)

10. Ce putem face pentru a învinge obiceiul de a pofți? (Să ne amintim mereu de binecuvântările pe care ni le-a dat Dumnezeu și să-l mulțumim pentru ceea ce avem.)

Povestire

„Iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor.” (1 Timotei 6,10)

O veche poveste orientală spune că, odată, trei prieteni buni au găsit un sac cu aur. Erau toți săraci, dar fuseseră dintotdeauna buni prieteni... până în ziua aceea fatală.

Pentru că erau flămânzi tare, unul dintre ei a spus: „Mă duc să caut un loc de unde să cumpărăm pâine. Voi rămâneți aici și păziți sacul cu aur”.

Dar, pe când mergea spre oraș să cumpere pâine, i-a venit un gând, care nu-i mai dădea pace. „Dacă pun în pâine niște otravă, cât sunt de flămânzi, o vor mânca îndată și vor muri pe loc, iar eu rămân cu aurul, să am din ce trăi chiar bine, până la adânci bătrâneți.”

Numai că și ceilalți doi, stând lângă aur, au simțit ceva pe dinăuntru – un fel de forță care-i îndemna să uite de prietenie. Au plănuit să-l omoare pe cel ce avea să aducă pâinea și să împartă banii între ei. Și așa au făcut. L-au omorât, apoi s-au așezat lângă sacul cu aur, au mâncat pâinea adusă de prieten și au murit și ei.

Lângă sacul cu aur, zăceau acum trei morți prieteni! Ce scump au plătit sacul acela cu aur! Și-au vândut cinstea, prietenii și chiar viețile.

Unde este iubire de bani, nu mai este loc pentru iubirea de oameni, iar dreptatea o ia la fugă.

O, fugi cât mai departe de inimile noastre, iubire de bani! (Adaptare după versificarea povestirii din *A Treasury of Devotional Aids*, p. 303, de A. A. Esteb)

Aplicație

Împărțiți-le copiilor bilețele cu următoarele referințe, cereți-le să citească versetele și să descrie o situație din zilele noastre care să ilustreze ideea din verset.

Fapte 20,33; 1 Cor. 12,31; 1 Cor. 6,10; Prov. 15,27; Prov. 14,30; 24,1; Ps. 17,11.12; Ps. 73,3; 1 Tim. 6,4.

Materialul pentru elevi

Mulțumește-te cu ce ai!

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

POFTA DUPĂ BOGĂȚII

Ai vrea să ai o retribuție de 140.000 de dolari pe săptămână? Adică 14 dolari pe minut. W.R. Hearst senior avea acești bani. Era cel mai bogat proprietar de ziare din lume. Tatăl său fusese proprietarul unei mine și, la moartea sa, la 29 aprilie 1863, fiul a moștenit peste șaisprezece milioane de dolari. Șaizeci de ani a muncit din greu ca să înmulțească acești bani.

Hearst era un mare cheltuitor. A cumpărat un teren de 12.000 ha în California și a clădit acolo patru castele somptuoase. Terenul se întindea pe o distanță de nouăzeci de kilometri pe coasta Pacificului. Acolo, și-a adus cirezi de zebre, bivoli, girafe și canguri. A colecționat mii de păsări exotice. În grădina sa zoologică erau până și tigri și elefanți.

Hearst a colecționat nenumărate opere de artă din toată lumea. A cumpărat castele întregi, care au fost demontate și apoi fiecare piatră a fost etichetată, împachetată și transportată cu vaporul în America, unde construcția a fost refăcută pe proprietatea lui. A colecționat atâtea lucruri, de la ceasuri cu cuc până la mumii egiptene, încât a avut nevoie de magazine enorme pentru a le putea păstra, precum și de douăzeci de angajați, pentru a le purta de grijă.

Când dorea ceva, domnul Hearst obținea imediat ce dorea. Odată, a plătit 22.000 de dolari ca să mute un pom, pe care nu voia să-l taie, dar care îi micșora câmpul vizual către ocean. Dar au fost și lucruri pe care domnul Hearst nu le putea cumpăra, cu toți banii lui, și anume

fericirea, sănătatea și viața însăși. Se temea atât de mult de moarte, încât nu-i permitea nimănui să vorbească în prezența sa despre moarte. Dacă ar fi putut cumpăra viață, plătind-o cu câte un milion de dolari pe an, ar mai trăi și astăzi. Dar a murit în 1951 și s-a întors în țărână, la fel ca oricare alt om.

Banii nu sunt totul. Viața înseamnă mai mult decât conturi în bancă, iahturi, mașini, avioane sau case frumoase.

Îndreaptă-ți atenția spre Isus și slujește-l. Numai o relație bună cu Dumnezeu poate să-ți aducă mulțumire și să te facă să simți că merită să trăiești. Numai El îți poate da acele lucruri care nu se pot cumpăra cu bani. Numai El îți poate da o viață care nu se va sfârși niciodată. (Watts, *Aceasta este ziua*, p.123)

Dumnezeu dorește să fim mulțumiți cu ce avem și să fim astfel feriți de lăcomie și poftă.

1. Duminică

lată părerea mea

➤ Imaginează-ți ce gânduri i-au venit în minte Evei în momentul în care l-a întâlnit pe Satana. „Mi-ar plăcea să știu ce deosebire este între bine și rău. Mi-ar plăcea să fiu mai deșteaptă. Și, de ce nu, să fiu ca Dumnezeu!” Chiar înainte de a atinge fructul, în mintea Evei a apărut pofta. Când a întins mâna ca să atingă fructul, în mintea ei, deja păcătuse.

➤ Porunca a zecea din Decalog spune „Să nu poțestești casa aproapelui tău; să nu poțestești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău” (Exod 20,17).

➤ Sunt acestea singurele „lucruri” pe care nu trebuie să le poțestim?

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Porunca a zecea lovește la rădăcina tuturor păcatelor, oprind dorințele egoiste, de unde izvorăsc faptele păcătoase. Și cel care, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, se reține chiar și de la o dorință păcătoasă care vizează ceea ce aparține altuia nu se va face vinovat de vreo faptă rea față de semenii săi.” – Ellen G. White, autoare inspirată

➤ „Dorința a ceea ce nu poți să ai, nu poți să fii sau să devii – aceasta este ceea ce condamnă porunca a zecea. O dorință manifestată în exces atât de mult, încât consumă, alterează, energia lui ‘a face’.” – M. White, scriitor creștin

➤ „Nu-l invidiați pe cel bogat pentru averea sa, pe cel puternic pentru demnitatea sa și pe cel înțelept pentru știința sa, căci toate acestea sunt mijloace ale virtuții doar pentru cei care le întrebuințează bine, fiindcă fericirea nu stă în ele însele.” – Vasile cel Mare

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Aproape de sfârșitul misiunii Sale pe pământ, Isus a fost invitat la masă de un om numit Simon, pe care îl vindecase de lepră. Maria, care îl iubea în mod deosebit pe Isus, pentru că El îi iertase o mulțime de păcate și o ajutase să se simtă un om ca toți ceilalți, stătea cât mai aproape de Isus, încercând să nu piardă niciunul dintre cuvintele Lui. Cu ocazia aceasta, Maria a spart vasul de alabastru și a turnat mirul de mare preț pe capul și picioarele lui Isus. Darul valora cât câștigul pe un an de muncă – era un mare sacrificiu din partea Mariei, dar ea prețuia atât de mult ce făcuse Isus pentru ea, încât

nimic nu i se părea prea scump pentru a-și arăta recunoștința. Isus a apreciat darul ei și a înțeles că venea dintr-o inimă plină de recunoștință. Dar parfumul n-a putut fi ținut ascuns, iar atunci când s-a răspândit în toată încăperea, s-a găsit imediat cineva care să o privească disprețuitor – Iuda (**Marcu 14,4.5**).

➤ Iuda era casierul ucenicilor, dar banii grupei cam „alunecau” în buzunarul lui. Deși a spus că ar fi fost mai bine ca banii să fi fost dați săracilor, de fapt, lui nu-i era milă de săraci, iar Isus îi cunoștea sentimentele. „Iuda se lăsase stăpânit de avaricie, până când aceasta ajunsese să domine orice trăsătură bună a caracterului său. El era invidios pentru darul adus lui Isus. Inima lui ardea de invidie că Mântuitorul primise un dar potrivit pentru monarhii pământului. El l-a trădat pe Domnul său pentru o sumă mult mai mică decât vasul de nard.” (*Hristos, Lumina lumii*, p.522, ed.1991)

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Deuteronom 5,21**

„Să nu poftești nevasta aproapelui tău; să nu poftești casa aproapelui tău, nici ogorul lui, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, niciun alt lucru care este al aproapelui tău.”

➤ **Romani 7,7**

„Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta dacă Legea nu mi-ar fi spus: ‘Să nu poftești!’”

➤ **Romani 13,9**

„De fapt: ‘... să nu furi, să nu faci nicio mărturisire mincinoasă, să nu poftești’ și orice altă poruncă mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.’”

➤ **Luca 12,15**

„Apoi le-a zis: ‘Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viața cuiva nu stă în belșugul averii lui.’”

➤ **Faptele apostolilor 20,33**

„N-am râvnit nici la argintul, nici la aurul, nici la hainele cuiva.”

➤ **Evrei 13,5**

„Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: 'Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.'”

5. Joi**Ce îmi spune acest lucru?**

➤ Lucrarea publică a lui Isus a durat vreo trei ani. În vremea aceasta, pentru mulți, scopul misiunii Sale nu a fost clar. Nici pentru ucenici, care stătuseră lângă El tot timpul, nu era clar. Ani la rând se rugaseră pentru eliberarea lui Israel de sub stăpânirea romană, iar Isus dovedise calitățile împăratului pe care și l-ar fi dorit ei. Erau multe lucruri pe care nu le înțelegeau cu privire la noua împărăție, dar, mai mult decât orice, doreau să aibă și ei niște funcții înalte în conducere.

➤ Le-a spus Isus ucenicilor ceva despre viitor? Citește **Matei 19,28**. Ce avea să facă El? Ce le-a făgăduit ucenicilor?

➤ Având în minte lucrul acesta, doi dintre ucenici, Iacov și Ioan, au venit la Isus cu o cerere deosebită. De fapt, ca să dea mai multă greutate cererii, a venit și mama lor cu ei, și ea a fost cea care a vorbit cu Isus. Iacov și Ioan erau dintre cei doisprezece, dar își doreau cele mai bune poziții. Se gândeau că, fiind aproape de Isus, vor putea să facă tot ce vor dori și totul va fi foarte bine.

➤ Și noi putem să cădem în capcana aceasta a dorinței de a ni se acorda atenție. Așază în ordine literele cuvintelor de mai jos, ca să descoperi patru lucruri pe care le pot pofti mulți în zilele noastre (prima literă este îngroșată):

UPOLPAIRATET

REUFMȘTEU

IMPIER

NAIB

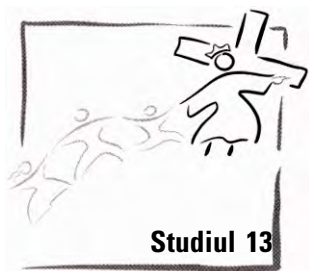
6. Vineri**Cum procedez?**

➤ Egoismul înseamnă invidie, poftă și, în cele din urmă, idolatrie. Mulți care susțin că ei cred în Dumnezeu Îl tăgăduiesc prin egoism.

➤ Când era cam de vârsta ta, Ellen White era foarte econoamă și altruistă. Ea spunea: „Am învățat ce înseamnă să faci economii pe când aveam vreo doisprezece ani. Am învățat o meserie împreună cu sora mea și, deși nu reușeam să câștigăm decât douăzeci și cinci de cenți pe zi amândouă, din suma aceasta am putut să punem câte ceva deoparte pentru lucrarea misionară. Încetul cu încetul, am strâns treizeci de dolari. Când am primit solia revenirii în curând a lui Isus și s-a făcut un apel, arătându-se că era nevoie de oameni și de mijloace, am simțit ca un privilegiu să-i putem da tatei cei treizeci de dolari, rugându-l să cumpere cu ei reviste și broșuri pe care să le trimită celor care erau în întineric”. (*Counsels on Stewardship*, p.292)

➤ Poți să-ți arăți și tu iubirea față de Isus, refuzându-ți tot ce nu este absolut necesar. Darurile aduse la Școala de Sabat vor arăta iubirea ta pentru Isus și vor contribui la susținerea lucrării de vestire a Evangheliei. Domnul privește cu plăcere la tinerii care dovedesc tăgăduire de sine, aducând daruri pentru El.

➤ Știi ce simțăminte are Dumnezeu față de cel care dă cu bucurie? Vezi în **2 Cor. 9,7**.

Ascultare din iubire

Un gând inspirat în legătură cu textul din Romani 13,10:

„Cel care își iubește semenii a împlinit intenția și scopul Legii. Toate poruncile lui Dumnezeu se bazează pe unicul principiu al iubirii. Totuși nimeni nu poate asculta în mod desăvârșit de Legea Sa doar printr-o conformare exterioară la litera legii. Adevărata ascultare ține de inimă și spirit. Împlinirea Legii nu este conformarea exterioară, ci iubirea din inimă.” (*Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 628)

Obiective

1. Să-i ajutăm pe copii să înțeleagă faptul că nimeni nu poate să țină Legea lui Dumnezeu prin propria putere.
2. Să înțelegem că la baza Legii stă iubirea, iar ascultarea noastră de Lege este un răspuns la iubirea lui Dumnezeu.
3. Să învățăm să ne biziim pe Dumnezeu pentru ajutorul de care avem nevoie în fiecare zi, ca să putem păzi Legea Sa.

Pentru studiu suplimentar:

Solii pentru tineret, secțiunea 2, „Conflictul cu păcatul”.

Materiale

Coli de hârtie mai grosuță, markere, creioane colorate, carioca, un săculeț cu flori de levănțică sau un deodorant pentru cameră sau spații închise.

Introducere

Dați-le copiilor colile și cereți-le să deseneze pe ele niște semne de circulație potrivite pentru a ilustra cele Zece Porunci (de exemplu, porunca întâi s-ar putea scrie pe un semn de „sens unic” sau de „obligatoriu înainte”, a patra, pe un

semn de „atenție” etc.) Prindeți-le apoi pe perete, în clasă.

Întrebări pentru discuții

1. Succesul în respectarea legilor depinde mult de motivație. Pentru cine constituie o problemă legile împotriva furtului? (Doar pentru cei care vor să fure.)
2. La ce ore are un elev probleme mai mari – la cele cu un profesor de care îi place sau la orele unui profesor pe care nu-l poate suferi? De ce?
3. Ascultați de părinți pentru că îi iubiți sau pentru că vă este frică de ei?
4. Legea lui Dumnezeu nu ne interzice nimic din ce ar fi bun pentru noi. Atunci, de ce le este oamenilor atât de greu să respecte această lege? (De multe ori, ce e bun și bine pentru noi este diferit de ce ne place. Din fire, avem tendința de a ne împotrivi lui Dumnezeu.)
5. Conform cu textele din **Ieremia 31** și **Evrei 8**, care sunt cele trei puncte ale planului lui Dumnezeu de a ne ajuta să ascultăm de Legea Sa? (1. Ne va ajuta să vrem să ascultăm; 2. Ne va ierta când greșim; 3. Ne va da putere să biruim păcatul.)
6. Ne cere Dumnezeu ascultare fără să ne ofere nimic în schimb? (Citiți **Ex. 19,5,6; Deut. 14,2; 26,18; 1 Petru 2,9.10.**)
7. Când au auzit glasul Domnului, israeliții au făgăduit: „Vom face tot ce a spus Domnul”. De ce nu și-au ținut cuvântul? De ce a îngăduit Dumnezeu aceasta, când intențiile lor fuseseră atât de bune? (Aveau nevoie să înțeleagă faptul că fără ajutorul Său nu pot.)
8. Ce spune Biblia despre cei care nu vor să asculte de Legea lui Dumnezeu? (vezi **1 Ioan 2,4**)
9. Cum a rezumat Dumnezeu primele patru porunci? Dar pe următoarele șase?
10. Isus ne-a dovedit, prin jertfa Sa, că ne iubește nespus de mult. Cum putem răspunde noi acestei iubiri?

Povestire

Iepurele polar (sau iepurele cu schiuri) este o minune a naturii. Această vietate, destul de mică, este neobișnuită în sensul că își schimbă culoarea de două ori pe an. Primăvara, vara și toamna, blănița lui este maronie, dar, în timpul lungii ierni din acele ținuturi, blana lui se face albă ca zăpada. Acest soi de iepure trăiește în ținuturile din nordul continentului nord-american, unde este de obicei multă zăpadă.

Unii credeau că iepurele acesta se face alb iarna datorită cantității mari de zăpadă. Nu este adevărat. Când este soare, sub acțiunea razelor solare, care pătrund prin ochii iepurelui, este activată glanda pituitară (hipofiza), care reglementează cantitatea de pigment din firul de păr. După circa o lună de când începe să se scurteze ziua, încep să apară în blănița maronie a iepurelui mici pete albe. În cele din urmă, iepurele ajunge alb de tot, cu excepția vârfurilor urechilor. Schimbarea de culoare depinde de obicei de durata perioadei în care există lumină.

Aceste animale au picioarele din spate foarte lungi. Când aleargă, pot ajunge la o viteză de 40 km pe oră și fac sărituri de până la 3 m lungime. Iepurii aleargă în zig-zag și în felul acesta reușesc uneori să scape de animalele de pradă care îi urmăresc. Cu toate acestea, de multe ori, fuga în zig-zag nu este de ajuns ca să scape și iepurii cad pradă unor animale mai mari, cum ar fi râșii. În timpul iernii, iepurele polar i se îndesește blănița de pe picioare. Aceasta îi permite să alerge pe zăpada proaspătă fără a se afunda – de aici și numele de „iepure cu schiuri”. Doar puține animale – între care și râsul – pot alerga așa pe zăpada afânată.

Dumnezeu „l-a echipat” pe iepurele polar cu aceste sisteme de apărare neobișnuite, dar necesare pentru supraviețuire – schimbarea culorii și „schiurile”. În același fel, El ne asigură și nouă „echipamentul” necesar, tot ce ne trebuie ca să ne schimbăm stilul de viață. Când venim la El, El ne schimbă viața și face din noi niște făpturi noi, alți oameni.

(După Charles C. Case, *Talking Trees and Singing Whales*, p. 334)

Aplicație

1 Situații de discutat

a. Ioana s-a decis să fie perfectă. A făcut o listă cu lucrurile pe care este hotărâtă să nu le

mai facă, orice s-ar întâmpla. Ține lista aceasta în geantă și se uită mereu la ea, ca să-și amintească ce și-a propus. Ce credeți, va reuși?

b. Petruț nu se străduiește prea tare să fie bun. Are grijă însă, de fiecare dată când greșește, să-și ceară iertare. Își spune că, în felul acesta, raportul din ceruri va fi curat în dreptul lui.

Are dreptate?

c. Daniel se străduiește să fie corect și să facă ce e bine. De exemplu, face eforturi să se stăpânească, pentru că este cam iute la mânie de felul său. Se abține să mai spună cuvintele urâte pe care le spunea când nu-i convenea ceva. Cu o excepție: chiar azi dimineață, a căzut și și-a zgâriat bicicleta cea nouă. Până să-și dea seama ce face, spusese deja vreo două vorbe...

Este Daniel un ratat?

2. **Arătați-le** copiilor săculețul cu levănțică sau deodorantul și întrebați: Ce se întâmplă când punem așa ceva într-un dulap sau într-o debara? Tot ce este acolo se îmbibă de mirosul acesta.

Cam la fel se întâmplă și atunci când iubirea lui Dumnezeu începe să lucreze în inima noastră. Când El ne umple cu iubirea Sa, ajungem să Îi semănăm. Ascultarea de Legea Sa devine ceva firesc, vine de la sine, este o parte din noi înșine.

Secretul păzirii Legii este iubirea. Fără iubire, este cu neputință să ajungem plăcuți lui Dumnezeu. Cu iubire, ne va fi ușor să facem ce Îi este plăcut.

3. **Variantă.** Dați-i fiecărui copil câte o foaie pe care ați scris următorul început de „poveste”, să o termine așa cum crede el. La sfârșit, cereți-le să împărtășească clasei ce au realizat.

Soarele strălucea cu putere, păsărelele cântau voios. Se anunța o zi bună. Cristi mergea vesel spre școală. Câțiva colegi erau undeva, lângă ușa de la intrare. Încă nu se sunase. Când s-a apropiat de grup, a auzit frânturi de discuție: „Nu era al lui, nu trebuia să pună mâna...”, „N-ar fi trebuit să-l ia...”, „Va avea necazuri...”, „E vinovat, ce mai...”

Atunci Cristi și-a amintit...

Încheiere

Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne umple inima cu iubirea Sa și să ne păstreze vie în minte amintirea dovezilor iubirii Sale față de noi și a binecuvântărilor Sale.

Materialul pentru elevi

Ascultare din iubire

O FAPTĂ PLINĂ DE IUBIRE

Mami, am auzit că familia Albu are o grămadă de cățeluși, pe care vrea să-i dea! Nu vrei să-i vedem și noi?

– Silviu, deja avem un câine, un canar și un iepure. Ajunge!

– Ce mai contează un cățeluș? Te rog!!! Noi avem o cățelușă...

– Cât de mare este mama puilor? Ce rasă? Întrebă mama.

– Nu știu, probabil că e destul de mare. N-am văzut-o.

– Oricum, nu ne mai trebuie încă un câine în casă.

– Perfect! Eu vreau de fapt un câine mare, care să stea în curte.

– Cum în curte, când noi nici nu avem gard! a spus mama, dar în cele din urmă a cedat și a pornit cu Silviu spre familia Albu.

Cățelușii se legănau pe picioarele lor scurte, încercând să meargă. Erau atât de nostimi! Dar era unul mai drăguț decât toți ceilalți. Părea să aibă și „personalitate”. Era alb cu pete mari, negre, avea niște urechi mari, care îi atârnavă, și niște ochi atât de poznași! Era clar. Acesta era câinele după care veniseră, numai că era „ea”.

Silviu a ținut cățelușa în brațe tot drumul spre casă, căutând un nume potrivit. În cele din urmă, au hotărât să o cheme Codiță.

Codiță a stat o vreme într-o cutie, în garaj, dar curând cutia a rămas prea mică. Silviu i-a făcut o cușcă afară, dar s-au ivit alte necazuri: mai întâi strada, apoi grădina; pe terenul din spatele casei erau niște vaci, vecinii aveau un câine mare...

„Ce să fac?” se frământa Silviu. „Cum s-o fac să nu se ducă unde nu are voie și să o feresc să nu fie atacată?” Cea mai bună soluție era un țarc. De ce a făcut Silviu țarcul? Ca să o pedepsească? O, nu! O iubea atât de mult, încât dorea să o știe la adăpost de orice primejdie, voia să o apere de câinii vecinilor și de hingheri.

Știi că și noi suntem înconjurați de un gard de apărare? Este Legea celor Zece Porunci. Dumnezeu nu ni le-a dat ca să ne facă nefericiți sau ca să ne pedepsească. El ne-a înconjurat cu niște reguli care să ne apere de lucrurile care ne-ar putea face rău și să ne ferească de necazurile pe care le-am putea avea cu cei din jurul nostru sau pe care ni le-ar putea aduce Satana, prin ispitele sale.

Eric B. Hare ne povestește următoarele: „Odată, pe când avea numai patru anișori, băiatul meu Leonard a intrat la mine în birou și mi-a spus:

– Tati, tati, te iubesc!

– Chiar așa? I-am întrebat eu cu blândețe.

– Da, tati, nu mi-ai făcut tu o mașină așa de grozavă?

– Ei, am mai făcut eu și altele, nu numai atât, pentru că și eu te iubesc. Dar tu nu prea ai făcut multe pentru mine, ce zici?

– Da, tati, dar așa vrea să fac. Spune-mi ce, și eu fac.

– Îți spun imediat. Vezi cutia aceea mare, verde, din camera de alături? Am nevoie de ea aici, lângă birou.

– Da, tati, ți-o aduc! a răspuns el și a pornit la treabă.

A încercat să o ia în brațe, dar nu a putut. Apoi a încercat să împingă, s-a trudit în toate felurile, dar nu a reușit să o clintească din loc. Eu știam că nu va putea. Dar el m-a chemat:

– Tati, vino să mă ajuti!

Am zămbit și am apucat cutia de o parte, în timp ce el ‘ținea’ de partea cealaltă și așa am adus-o amândoi.

– Gata, tati, uite că ți-am adus-o. Nu-i așa? Vezi că ți-am adus-o, am făcut ce ai vrut tu! mi-a spus el triumfător.

L-am luat pe genunchi, l-am îmbrățișat și l-am sărutat.

– Sigur că da, iubitele. Așa este, ai adus-o, am murmurat eu.

Și astfel am învățat cum pot eu să păzesc cele Zece Porunci. Aș vrea să observați că Lenny nu a încercat să care cutia pentru că trebuia, ci pentru că așa voia. Făcând tot ce a stat în puterea lui, mi-a dovedit că mă iubește cu adevărat. Tu îl iubești pe Dumnezeu pentru tot ce a făcut pentru tine? Dacă da, atunci vei găsi o modalitate de a păzi poruncile Sale. El te va ajuta, așa cum l-am ajutat și eu pe Lenny.” (Eric B. Hare, *Make God First*, p.52)

1. Duminică

Iată părerea mea

➤ Un învățător al legii a venit la Isus cu o întrebare-capcană: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

Se aștepta ca Isus să aleagă una dintre cele Zece Porunci. Dar răspunsul Său a fost altul: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău”. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.” Iubirea de Dumnezeu este cuprinsă în primele patru porunci. Ți le amintești? De ce spunem că se referă la iubirea față de Dumnezeu?

Dar Isus a continuat spunând niște cuvinte în care a cuprins celelalte șase porunci din Lege. Tu le știi? Trece pe liniuțele de mai jos cuvintele care se repetă exact la fel în: **Levitic 19,18; Matei 22,39; Romani 13,9 și Galateni 5,14.**

2. Luni

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirea? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care

să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Ascultarea este, de fapt, exercițiul suprem de iubire. Și e o ascultare activă: implică urmarea celui iubit, împlinirea voinței sale, contopirea în lumina sa, sacrificiul. Adică, umiliința – de care ne temem atât de mult că ne-ar lipsi de condiția noastră de ființe inteligente. Îna-
intarea pe orice cale spirituală presupune exercitarea umiliinței.” – Joseph Tetlow, autor creștin

➤ „Ascultarea este legată și de iubire. Mai precis, poate fi considerată forma absolută a iubirii. Doar din dragoste de Dumnezeu credinciosul are puterea de-a alege voia lui Dumnezeu, și nu pe a sa. Același lucru este valabil și în relațiile cu aproapele.” – **G. Mantzaridis**

➤ „Sunt unii care mărturisesc că slujesc lui Dumnezeu, în timp ce se bazează numai pe eforturile lor de ascultare a Legii lui Dumnezeu de a-și forma un caracter drept și a-și obține astfel mântuirea. Inimile lor nu sunt mișcate de vreun simțământ profund de iubire față de Domnul Hristos, ci el caută să-și îndeplinească îndatoririle vieții de creștin ca fiind cerute de Dumnezeu pentru obținerea vieții veșnice. O astfel de religie nu valorează nimic. Când Domnul Hristos locuiește în inimă, întreaga ființă va fi atunci plină de iubirea Sa, de bucuria comuniunii cu El, astfel încât se va alipi cu totul de El; privindu-L, eul va fi uitat. Atunci iubirea față de Domnul Hristos va fi izvorul acțiunilor noastre.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Israeliților le plăcea ideea de a deveni o împărăție de preoți, un popor sfânt, așa că au fost de acord să facă tot ce le spusese Dumnezeu. Au promis să asculte de glasul Său și să țină legământul Său. Dar au făcut ce au promis? Nu!

➤ La câteva zile după ce s-au oprit la Sinai, Domnul le-a dat cele Zece Porunci, pe care de acum le știi și tu foarte bine. Moise a mai rămas pe munte cu Dumnezeu și a mai primit și alte instrucțiuni. Dar, deodată, Dumnezeu a schimbat

subiectul. Să vedem ce i-a spus: „... Scoală-te și pogoară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat... s-au abătut de la calea pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: 'Israele! iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului'” (**Exod 32,7.8**).

➤ „Dumnezeu le-a îngăduit israeliților să încerce să țină Legea, ca să-și poată da seama de neputința lor de a face ceea ce, cu totul greșit, crezuseră că sunt în stare să facă. În felul acesta, ei aveau să fie ajutați să treacă de la încrederea în ei înșiși la încrederea în Dumnezeu, ajutați să nu se mai bizuie pe ei înșiși, ci să creadă în ajutorul divin. Astfel, Legea avea să devină un mijloc prin care să fie conduși la Hristos, ca Singurul care Îi putea salva din păcat (**Galateni 3,23-26**)”. (*The SDA Bible Commentary*, vol.1, p.594)

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Levitic 19,18**

„Să nu te răzbi și să nu ții neșă pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.”

➤ **Efesenii 4,31.32**

„Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

➤ **Matei 5,43-48**

„Ați auzit că s-a zis: 'Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe vrăjmașul tău.' Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepiți și peste cei nedrepiți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar

desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.”

➤ **Matei 22,36-40**

„Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?” Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.» Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Prorociei.”

➤ **Galateni 5,14**

„Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.'”

➤ **Iacov 2,8**

„Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: 'Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși', bine faceți.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Israelii aveau intențiile cele mai bune. Au promis să asculte, dar, când au promis, s-au bazat pe puterea lor, fără să ceară ajutor de la Dumnezeu. Bunele lor intenții nu au ținut decât câteva zile, apoi s-au întors iar la închinarea la idoli.

➤ Prima înțelegere, sau primul legământ, între Dumnezeu și Israel nu a „mers”. Israelii nu l-au respectat. Dar Dumnezeu avea alt plan – noua înțelegere, sau noul legământ, despre care vorbesc atât Vechiul, cât și Noul Testament. Citește **Ieremia 31,31-34** și caută corespondența acestor versete cu cele din **Evrei 8**, unde se spune același lucru.

Ieremia 31 vers. 31 vers. 32 vers. 33 vers. 34

Evrei 8 vers. 8 vers. vers. vers.

➤ Primul legământ a căzut pentru că poporul a încercat să-l țină în puterea sa.

➤ Prin al doilea legământ, Dumnezeu a promis să-i ajute pe oameni să ajungă sfinți, „punându-le” Legea în inimă, ajutându-i să păstreze tot timpul în minte Legea Sa, ca pe un ghid pentru viața de toate zilele. Sfințenia, sau neprihănirea, avea să le fie acordată prin credința în Isus Hristos ca mântuitor personal. Nici noi nu vom reuși, dacă vom încerca să ținem

Legea prin puterea noastră, așa cum au încercat și israeliții.

➤ Singura noastră șansă de a ajunge la sfințire începe prin credința în Isus și prin a ne pune încrederea în ajutorul Lui, ca să putem să ascultăm în fiecare zi.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Kathryn era soția lui L. E. Lawes, gardianul-șef al închisorii Sing-Sing. Șaptesprezece ani ea a intrat și a ieșit din locul acesta înspăimântător, arătându-le prietenie acelor nefericiți, pe care societatea îi alungase din mijlocul ei. Îi asculta pe tații îngrijorați, le scria tinerilor fără speranță, care aveau de ispășit condamnări lungi, le vizita familiile, ducând hrană, îmbrăcăminte și chiar bani. Și, când se apropia eliberarea, după mulți ani de închisoare, Kathryn îi ajuta pe deținuți să se readapteze la viața de libertate.

Când a murit, în urma unui tragic accident, vestea a ajuns în închisoare, trecând de la om la om și din celulă în celulă. Întristarea și durerea s-au făcut simțite până dincolo de zidurile grele. Înainte de ziua înmormântării, un delegat al

deținuților s-a dus la gardianul-șef și i-a cerut, în numele sutelor de oameni aflați în închisoare, privilegiul de a-i aduce un ultim omagiu aceleia pe care o respectaseră și o iubiseră toți. Gardianul-șef a aprobat. În noaptea dinaintea înmormântării, poarta închisorii s-a deschis și o foarte lungă coloană de hoți, escroci, criminali și nelegiuți de tot felul a mers în tăcere desăvârșită, aproape o jumătate de kilometru, până la casa gardianului-șef. Nu au fost păziți, nu a existat nicio armă. Dar niciun om nu a ieșit din rânduri. Au trecut, în aceeași ordine desăvârșită, prin fața sicriului, oprindu-se fiecare câte o clipă, cu inima zdrobită și cu ochii plini de lacrimi. Apoi, au refăcut coloana și s-au întors la singurătatea care îi aștepta în celulele închisorii.” (E. B. Hare, *Make God First*, p. 362)

➤ Acești călcători ai legii și-au arătat respectul față de femeia care le arătase o iubire atât de dezinteresată, respectând legea.

➤ Noi toți suntem niște nelegiuți, oameni care au încălcat legea, pentru că „toți au păcătuit...” Dar Isus Și-a arătat iubirea Sa cea atât de mare și cu totul dezinteresată. Oare iubirea noastră față de El nu ar trebui să se arate prin ascultare de Legea Lui?